ഉമ്മാപർവ്വം

അതായത്

ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രം.

(അർത്ഥത്തോടുകൂടിയത്.)

അർണ്ണോസ്
എന്ന വിശേഷനാമം ധരിക്കപ്പെട്ട
സത്യവൈദികശ്രേഷ്ഠനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ
ഭാരതവിലാസം അച്ചുക്കൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചത്.

+

സകലജ്ഞായ നമഃ

ഉമ്മാപർവ്വം.

അതായത്

ദേവമാതൃസംക്ഷേപചരിത്രം.

ഉമ്മാപർവ്വം.	പൊരുൾ.
൧. വർണ്ണ്യവർണ്ണ്യാശയതാ സമസ്തേശ്വരമാതാ- വർണ്ണവതാരനാഥ ദേവസുമറിയമെ!	൧. പുണ്യങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ശോഭയോടുകൂടിയവളും സർവ്വേശ്വരൻെറ മാതാവും സമുദ്രനക്ഷത്രമായ നാഥയും ദേവമാതാവും ആയിരിക്കുന്ന മറിയമെ!
൨. നിന്നുടെവർണ്ണനചൊൽവാൻ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ – നിന്നുടെൻവശം വാക്കു പോരായെന്നുറന്നാം.	൨. നിൻെറ സ്തുതി ചൊല്ലുവാൻ വിചാരിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ ഉടനെ വശം നിന്നുപോയി. വാക്കു മതിയാകയില്ലെന്നും നിശ്ചയം.
൩. എന്നാലും തവ സ്തുതി വർണ്ണിപ്പാൻ മോഹിച്ചു ഞാൻ – എന്നാലുമാകുംവർണ്ണം ചൊല്ലിയാലല്ലാരാതാനാം.	൩. എന്നാലും നിൻെറ സ്തുതി ചൊല്ലുവാൻ ഞാൻ മോഹിച്ചു, എന്നാൽ കഴിയുംവർണ്ണം ചൊല്ലിയാലും മതിയാകയില്ല.
൪. നാവിന്മേൽ സുവാക്യങ്ങൾ നീതന്നെവരുത്തിയാൽ-നാവിന്മേൽ സ്തുതികടൽ കടപ്പാൻ വിധിയാകും.	൪. നല്ല വാക്യങ്ങളെ നാവുമേൽ നീ തന്നെ വരുത്തിയാൽ സ്തുതികടൽ കടക്കുന്നതിന്നു ഇടയാകും.
൫. ആദികാരണൻ വിശ്വമുണ്ടാക്കുമതിന്മുൻപെ- ആദികാസ്മഗോചരം നീ കന്യയായിരുന്നു.	൫. എല്ലാററിന്നും കാരണമായ ദൈവം ലോകം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ ആദിയിൽ ചെയ്യാൻ തിരുമനസ്സായ വിഷയത്തിൽ നീ കന്യകയായിട്ടു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.
൬. അധികഗുണനാഥേ നീയാകണമെന്നുവച്ചു- അധികാരണങ്ങളും നിന്നുടെയിഷ്ടമൃഥാ.	൬. അധികമായ നന്മയുടെ കടൽ നീ ആകുന്നതിന്നുവേണ്ടി ഏററിയ വരങ്ങളും നിൻെറ ഇഷ്ടംപോലെ (ദൈവം നിനക്കു തന്നു.)

ഉമ്മാപവ്വം.

൧. കാരണം നിന്നുപ്രതി കാരുണ്യാലെകൊണ്ടു തദാ - കാരണനുടെ ദോഷാൽ രക്ഷിച്ചു നിന്നെദേവൻ.

൨. നിഷ്കള തവ ഛവി കന്തരം വരാതെയും-നിഷ്കളങ്കനൈർമ്മല്യം നിനക്കുവരുത്തിയോൻ.

൩. അചലശൃംഗം യഥാ മാനുഷരായുള്ളോരിൽ- അചല ഗുണാനചിതനുയർത്തി നിന്റെസ്ഥാനം.

൪. സുപർവ്വതത്തോടൊപ്പം നിന്നുടെഗുണനിധി - സുപർവ്വാഗുണോപരി ശോഭിച്ചുവിളങ്ങുന്നു.

൫. ജനനകാലെ ധർമ്മമാത്മാവിൽനിറഞ്ഞിട്ടു - ജനനായകക്കല്ലേ! പിന്നെയും വർദ്ധിച്ചിതു.

൬. ഗണനംകൂട്ടിക്കൊൾവാൻ വിഷമമുണ്ടുധർമ്മ- ഗണനൽഗുണമെല്ലാം ചിന്തിച്ചാലററം വരാ.

൭. ജനിതകാലേ തന്നെ മുഴുത്തുതവബോധം - ജനിതയായുള്ളപ്പോൾ ത്രൈലോക്യം പ്രസാദിച്ചു.

പൊരുൾ.

൧. നിന്നെപ്രതിയുള്ള(സ്നേഹം) കാരണമായിട്ടു കാരണവന്റെ ദോഷത്തിൽനിന്നു (അതായതു ഉത്ഭവദോഷത്തിൽനിന്നു) തമ്പുരാൻ നിന്നെ രക്ഷിച്ചു.

൨. കറയില്ലാതെയുള്ള നിന്റെ ശോഭക്കു അന്തരം വരാതെ കണ്ടു കറപ്പെടാത്ത ശുദ്ധത താൻ നിനക്കു വരുത്തി (തന്നു.)

൩. മാനുഷരായുള്ളവരിൽവച്ചു മലയുടെ മുകൾപോലെ ഇളക്കമില്ലാത്ത നന്മയായ ദൈവം നിന്റെ സ്ഥാനത്തെ ഏകത്തി.

൪. നിന്റെ പുണ്യത്തിന്റെ നിക്ഷേപം വലിയ മലയോടൊപ്പമാകുന്നു- മാലാഖമാരുടെ ഗുണങ്ങൾക്കു മീതെ പ്രകാശിച്ചു മിന്നുന്നു.

൫. ജനങ്ങളിൽ മാണിക്കമേ! നീ ഉത്ഭവിച്ച സമയത്തിൽ പുണ്യം ആത്മാവിൽ നിറഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അതു വർദ്ധിച്ചു(വല്ലോ.)

൬. (നിന്നിലുള്ള) പുണ്യത്തിന്റെ കണക്കു കൂട്ടിക്കൊൾവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. നന്മയുടെ കണക്കെല്ലാം വിചാരിച്ചാൽ അററവുമില്ല.

൭. (നീ) ഉത്ഭവിച്ച സമയത്തിൽതന്നെ നിനക്കു ജ്ഞാനം മുഴുത്തു- ജനിക്കപ്പെട്ടു പ്രജ ആയപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം സന്തോഷിച്ചു.

ഉമ്മാപദ്യം

൰൪. വയസസ്ത്രിതീയവും കഴിഞ്ഞകാലത്തിങ്കൽ- വയസ്സ് പുത്രിപത്രാസ്വാധീനമാകുന്നേരം.

൰൫. ഉപരിഭാഗാപുക്കസാമോദന്നടക്കുമ്പോൾ- ഉപരിതമമാം സർവ്വേശാലയംപ്രാപിച്ചിട്ടു.

൰൬. പരമണ്ഡലത്തിങ്കൽ ധീശത്വാ ചെന്നാളുടൻ- പരമപരമായ ദേവനെച്ചേൎന്നനന്നായ്.

൰൭. ദേവാലയത്തിൽ ഭക്ത്യാസാദരം വസിക്കുന്നാൾ- ദേവാലയധനാള്ളിനിമ്മലകന്യയുമായ്.

൰൮. പരലോകവാസികളുന്നസംസർഗ്ഗമായി- പരലോചനത്തിലു മാഗ്രഹം ഭവിച്ചില്ല.

൰൯. പരമതപസ്സുകൾ ചിന്തിച്ചുകണ്ടാലതിൽ- പരമത്ഭുതം വരാനീശ്രേഷ്ഠയെല്ലാരിലും.

൨൰. സ്വാമിതൻഭക്തിനിത്യം മനസിപൂണ്ടുദേവം സ്വാമിതഗ്ഗുണംപ്രതി സ്നേഹിച്ചുവസിച്ചീടും.

൨൰൧. അതിനാദ്ദേവഭാനംവദ്ധിക്കും ക്ഷണംതോറും- അതിനായകധമ്മവഗ്ഗ്യുംബഹുവിധം.

പൊരുൾ

൰൪. മൂന്നുവയസ്സു തികഞ്ഞപ്രായത്തിൽ പക്ഷികളെന്ന്യ അതിന്റെ ചിറകു അതിന്നു സ്വാധീനമാകുന്നനേരത്തിൽ

൰൫. മേൽഭാഗത്തിൽ പാറുന്ന സന്തോഷമാംവണ്ണം നടക്കുന്നുപോലെ എടുക്കപ്പെട്ടവനായ സർവ്വേശ്വരൻതമ്പുരാന്റെ പള്ളിയിൽ ചെന്നിട്ടു.

൰൬. ഉടനെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആശയാൽ ആകാശമോക്ഷത്തിൽനിന്നു ചെന്നു പരാപരവസ്തുവായ ദൈവത്തോടു നന്നായിട്ടുചേൎന്നു.

൰൭. ഭക്തിമയോട്ടുകൂടെ ദേവാലയത്തിൽ ബഹുമാനമായി പാൎക്കുന്നപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ലയമില്ലാത്ത സമ്പത്തുകളുടെ ഭണ്ഡാരം പരിശുദ്ധകന്യകയായ നീ ആയി.

൰൮. അന്നു മോക്ഷവാസികൾ അടുപ്പമായി അന്ന്യ കാൎയ്യങ്ങൾ ആഗ്രഹംഉണ്ടായില്ല.

൰൯. ഉന്നതമായ തപസ്സുകൾ വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ അതിൽപരം അത്ഭുതം വരികയില്ല-എല്ലാരിലും മുഖ്യപ്പെട്ടവൾ നീ ആയി.

൨൰. ദൈവത്തിന്റെമേൽ തനിക്കുള്ള ഏററിക്കപ്പെട്ട ഭക്തി ദിവസംപ്രതി മനസ്സിൽ കടന്നു തമ്പുരാനെ സ്നേഹിച്ചു പാൎത്തുവന്നു.

൨൰൧. അതിനാൽ ദൈവമനഗ്ഗുണം അധികമധികം വദ്ധിച്ചു ഏററവും ശ്രേഷ്ഠതപെട്ട ഓരോവക പുണ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടവും പലവിധം വദ്ധിച്ചു.

ഉമ്മാപൎവ്വം

൰൧. ഉത്തരഗുണാശയനത്തരസൂനിന്ദയും– ഉത്തരസ്സ്യോട്ടു ദേവകല്പനശ്രവണവും.

൰൨. മനശ്ശുദ്ധിയുമഹങ്കാരഹീനവുംധൈര്യം– മനശ്ശാന്തവൃത്തിദേവേഛിതിയും പിന്നെ.

൰൩. സത്ഭാവസംപനിന്ദയുംക്രോധനരാഹിത്യവും– സത്ഭാവ ആത്മായത്തിൽ ധ്യാനവും നിൎമ്മോഹവും.

൰൪. ശമനയങ്ങൾദാന്തി നരകരിപുക്രിയ– ശമനംവരുത്തുന്ന സൽഗുണസമൂഹവും.

൰൫. വത്സരഭ്രമാമൊത ലീലകൂടാതെകണ്ട – വത്സരംപതിന്നാലുതികഞ്ഞശേഷം സൎവ്വം.

൰൬. ഭൎത്താവു വിധിച്ചപോൽ വിസ്മയപ്രത്യക്ഷമായ്– ഭൎത്താവു നിനക്കപ്പോൾ ഭവിച്ചു പുണ്യശ്രേഷ്ഠൻ.

൰൭. കിളുത്തുവടിയിയാൾക്കെല്ലാക്കം മാഹാത്മ്യത്താൽ– കിളുത്തുചെവിപൂൎവ്വമശ്രുതംകേട്ടനേരം.

൰൮. അന്യങ്ങളിവണ്ണമെ കഴിഞ്ഞൊരനന്തരം– അന്യങ്ങൾ ഗുണപൂൎണ്ണ ഭൂമിയിൽ വൎഷിപ്പാനായ്.

പൊരുൾ

൰൧. (അവ്വണ്ണം) ശ്രേഷ്ഠതപെട്ടപുണ്യത്തിന്മേലുള്ള ആശയാൽ വിശേഷമായ ലോകവെറുപ്പും ദൈവകല്പനകൾ എത്രയും നിമിഷമുള്ള കീഴ്വഴക്കവും.

൰൨. ഏറെയെവെടിപ്പും എളിമയും ഉറപ്പും മനസ്സു പുണ്യത്തോടുകൂടി പ്രവൎത്തിക്ക എന്നുള്ളതും, ദൈവാപേടിയും.

൰൩. അഹംഭാവത്തെ തനിക്കവെറുപ്പും കോപത്തെ ഉപേക്ഷയും സത്യവേദത്തിൽ ധ്യാനവും മോഹമില്ലായ്മയും.

൰൪. ശാന്തതയും നീതിയും വലിയ അടക്കവും നരകശത്രുവിന്റെ പ്രവൃത്തി ഒതുക്കംവരുത്തുന്ന പുണ്യങ്ങളുടെ പെരുപ്പവും ഉണ്ടായി.

൰൫. കുട്ടികളുടെ പ്രകൃതികൂട്ടത്തെ ഒരു വിനോദംകൂടാതെകണ്ടു പതിനാലുവയസ്സു മുഴുവനും തികഞ്ഞശേഷം സൎവ്വജ്ഞതയും.

൰൬. ഭരിക്കുന്ന ആൾ (ആയ ദൈവം) വിധിച്ചപോലെ വിസ്മയമുള്ളപ്രത്യക്ഷമായിട്ടു പുണ്യശ്രേഷ്ഠനായ ഭൎത്താവു നിനക്കുണ്ടായി.

൰൭. എല്ലാവൎക്കും അതിശയമായിട്ടു ഈയാൾക്കവടി കിളുത്തു മുമ്പിനാൽ പ്രതിജ്ഞചെയ്തതിനെ കേട്ടപ്പോൾ ചെവി തണുത്തു.

൰൮. ഈവണ്ണം കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മേഘങ്ങൾ പൂൎണ്ണനാഥനെ ഭൂമിയിൽ പെയ്യുന്നതിന്നായിട്ടു.

ഉണ്മാപദ്യം	പൊരുൾ
൨൦. സുമനശ്ശ്രേയസ്സുകൾ നിറഞ്ഞതവസ്ഥലെ- സുമനസ്സുകളിൽവച്ചാദ്യതനൊരു ദൂതൻ.	൨൦. സുന്ദരമായ സുകൃതങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നിന്റെ സ്ഥലത്തിൽ മാലാഖമാരിൽ പ്രധാനമായ ഒരു മാലാഖ-
൨൧. സകല, ലോകേശ്വരകല്പന നിമിത്തമായ്- സകളമാകും വണ്ണം നിന്നോടുവചിച്ചുവം.	൨൧. സകല ലോകനാഥന്റെ കല്പനഹേതുവായിട്ട മധുരമുള്ള സ്വരത്തോടുകൂടെ ഇപ്രകാരം നിന്നോടു വചനിച്ചു-
൨൨. സ്വസ്തി നിന്നോട് ദൈവസമ്പത്തു നിറഞ്ഞോളെ-സ്വസ്തിയഖിലേശ്വരസഹായന്നിനക്കുണ്ട്.	൨൨. തമ്പുരാന്റെ നന്മനിറഞ്ഞവളേ! നിനക്കു സ്വസ്തി! കർത്താവിന്റെ സ്വസ്തി നിനക്കുസഹായമുണ്ട്.
൨൩. ഗിരിഗോവതിൽ യഥാകന്യകകളിൽവരാ- ഗിരിഗോചരമറിയാഞ്ഞിട്ടുശങ്കിച്ചേറ്റം.	൨൩. ഭൂമിയിൽ പർവ്വതം എന്നപോലെ കന്യാസ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠതപ്പെട്ടവൾ (ആയ മാതാവു) ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം അറിയാഞ്ഞിട്ട ഏറ്റം ശങ്കിച്ചു.
൨൪. മാനസ പരിഭ്രമം കണ്ടുടൻ ചൊന്നാനപ്പോൾ- മാനസയുക്ത ദൂതൻ ശങ്കിക്കവേണ്ട നാഥേ!	൨൪. മനസ്സിന്റെ വിഷാദം കണ്ട ഉടനെ ആശ്രയിക്കപ്പെട്ട മാലാഖ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു:— "രാജ്ഞിയെ! നീ ശങ്കിക്കേണ്ട".
൨൫. തെളിഞ്ഞു ദേവമനസ്സഖിലേശ്വരന്നീ- തെളിഞ്ഞു ഗർഭംപൂണ്ടു പുത്രനെ പ്രസവിക്കും.	൨൫. ദൈവതിരുമനസ്സു പ്രസാദിച്ചു സർവ്വേശ്വരനാൽ നീ തെളിഞ്ഞു ഗർഭമുണ്ടായി പുത്രനെ പ്രസവിക്കും.
൨൬. ഈശോനാമധേയമായ് സുതനെ വിളിക്കണം- ഈശോ താരതരാജ്യേ വാണീടും സദാകാലം.	൨൬. "ഈശോ" എന്ന പേരു പുത്രനെ വിളിക്കേണം. നിത്യരാജ്യത്തുങ്കൽ പ്രഭുവായിട്ട എന്നന്നേക്കും വാഴും.
൨൭. ജനകസിംഹാസനമിയാൾക്കു ദേവന്നൽകും ജനകാര്യങ്ങൾക്കിയാളധിപൻവസിച്ചീടും.	൨൭. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം ഇയാൾക്കു ദൈവം നൽകും- ജനങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾക്കിയാൾ അധിപനായി വസിക്കയും ചെയ്യും.

ഉന്മാപവം

൧൮. ഇവനിപ്രകാരങ്ങൾ ചൊന്നുകേൾപ്പിച്ചശേഷം-ഇവനിരൂപിച്ചൊരുകന്യകയതൾ ചെയ്തു.

൧൯. നരസംസൎഗ്ഗമറിയാത്തവളാകുന്നുഞാൻ- നരസാം മോഹവൃത്യാ കന്യാഹീനം വേണ്ട.

൨൦. സമയമതിന്നു ഞാൻ കഴിച്ചു ബാല്യത്തിങ്കൽ സമയമുള്ള ഭാവമൊട്ടുമെയരുതല്ലോ.

൨൧. തനുജന്മത്തിൽദേവൻ ജനിപ്പാൻകല്പിക്കുമ്പോൾ തനുജന്മപിറന്നയെങ്ങനെ പിറക്കുന്നു.

൨൨. സത്വരമിതുകേട്ടു നിയോജ്യനണൎത്തിച്ചു- സത്വരഹിതകാൎയ്യമിതല്ല പുണ്യകന്യെ!

൨൩. സമസ്തപാലനൊരു കാൎയ്യമസാദ്ധ്യമല്ല- സമസ്തകന്യാവ്രത ജനനമിതുമല്ല.

൨൪. ഗൎഭമായതിൽ റൂഹാദക്കുദശാടെ വശാൽ- ഗൎഭമാന്ദേവൻ പുത്രൻ ജനിക്കും സംഗം വിനാ.

൨൫. നിൎവ്വംശന്ദേവനില്ല വശയെന്നു പേരുള്ള-നിൎവ്വശായേലീശ്വാ ഗൎഭിണീഷണ്മാസമായ്.

പൊരുൾ

൧൮. ഇവൻ (അതായതു മാലാഖ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചശേഷം ഇതിന്മേൽ വിചാരിച്ചു കന്യാസ്ത്രീ അരുളിച്ചെയ്തു.

൧൯. പുരുഷരോടുള്ള സംസൎഗ്ഗം അറിയാത്തവൾ ഞാൻ ആകുന്നു- മോഹത്തിന്റെ തൊഴിൽകൊണ്ടു രസമില്ല, കന്യാവ്രതം കളകയും വേണ്ട.

൨൦. അതിന്നു ഞാൻ ചെറുപ്പപ്രായത്തിൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു- സമയം പോലെയെന്നുള്ള ഭാവം ഒട്ടും പാടുള്ളതല്ലല്ലൊ?

൨൧. ശരീരജന്മത്തിൽ ദൈവം ജനിപ്പാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ- പിന്നെഎങ്ങിനെ ഇനിക്കു പുത്രനുണ്ടാകും.

൨൨. ഇതുകേട്ടു ഉടൻ മാലാഖ ഉണൎത്തിച്ചു- "ഇതു ഗുണമല്ലാത്ത കാൎയ്യമല്ല, പുണ്യകന്യെ!

൨൩. സൎവ്വത്തെയും പാലിക്കുന്നവന്നു ഒരു കാൎയ്യവും അസാദ്ധ്യമില്ല. കന്യാവ്രതത്തിന്നു അന്തരമുള്ള ജനനവുമിതല്ല.

൨൪. (നിന്റെ വയററിൽ) റൂഹാദക്കുദശായുടെ പ്രവൃത്തിയാലെ ഗൎഭമുണ്ടാകും. ഗൎഭമാകപ്പെടുന്ന തമ്പുരാന്റെ പുത്രൻ പുരുഷസംസൎഗ്ഗംകൂടാതെ ജനിക്കും.

൨൫. വശഹീനം തമ്പുരാനില്ല. മച്ചിയെന്നു പേരുള്ള വയസ്സു ചെന്ന ഏലീശ്വാ ഗൎഭിണിയായിട്ടു ആറുമാസമായി.

ഉണ്മാപവം

൰൩. രുചിരവാക്കുകേട്ടു
കന്യക ചൊന്നാളപ്പോൾ-
രുചിരഹിതയോഗ്യമി
ല്ലെന്നുഞാൻ കേട്ടിപ്പോൾ.

൰൪. ചൊല്ലിയകമലരി
ൽ സർവ്വേശചെടികേട്ടു-
ചൊല്ലിയ പോലെ നി
ന്റെ വചനംതികയട്ടെ.

൰൫. അന്നേരം പുണ്യ
വാന്മാർ സന്തോഷം പൂണ്ടു
ദേവൻ-
അന്നേരപ്പുകൾകേട്ടുകാ
രുണ്യംധരിച്ചീറാം.

൰൬. ജഗൽത്രാസനതി
ന്നനന്തസകലദോഷനാശം.
ജഗൽത്രാണവുംകേട്ടുവ
ചസാഭവിപ്പാറായ്.

൰൭. തന്നേരവാദംപുണ്യക
ന്യക കൊടുത്തപ്പോൾ-തദ
നശുദ്ധമാന റൂഹാദപ്ര
വൃത്തിയാൽ.

൰൮. അതിനിർമ്മലാസൃ
ജാനിർമ്മിതശരീരമായ്- അ
തിനിനചദാഭമാതാവിന്മേ
രവും.

൰൯. ഭവനം സർവ്വപാല
ദേവസിംഹാസനവും.
ഭവനാപൂർവ്വമിതു വിസ്മ
യമെന്ന വേണ്ടു.

൨൰. നാസ്ത്യാദ്യാഹാവാ
സർപ്പശ്രവണ നിമിത്തമാ
യ്-
നാസ്ത്യാദ്യാചാ പൃഥിവ്യാ
രനിഷ്ടംഭവിപ്പിച്ചു.

പൊരുൾ

൰൩. മനോഹരമായ (ഈ) വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ കന്യാസ്ത്രീ ചൊല്ലി- പ്രിയത്തിന്നു യോഗ്യമില്ലെന്ന ഇപ്പോൾ ഞാൻകേട്ടു.

൰൪. തമ്പുരാന്റെ അടിയാട്ടി ഹൃദയത്തിൽ അനുസരിച്ചുചൊല്ലി- നീ ചൊല്ലിയപോലെ നിന്റെ വചനം തികയട്ടെ.

൰൫. അപ്പോൾ പുണ്യവാന്മാർസന്തോഷപ്പെട്ടു തമ്പുരാൻ അപേക്ഷകൾ കൈക്കൊണ്ടു ഏറ്റം അനുഗ്രഹം വച്ചു.

൰൬. ലോകഭയത്തിന്നു ഒടുക്കവും സകലദോഷങ്ങളുടെ നാശവും ഭൂമിക്കു രക്ഷയും ഈ അനുസരിച്ച വാക്കിനാൽ ഉണ്ടാവാറായി

൰൭. (അങ്ങിനെ) പുണ്യമുള്ള കന്യാസ്ത്രീ (മാതാവു) അനുവാദം കൊടുത്തതിന്റെശേഷം ശുദ്ധമാന റൂഹാദക്കുദശായുടെ പ്രവൃത്തിയാൽ.

൰൮. ഏററവും നിർമ്മലമായ ചോര കൊണ്ടു ശരീരം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. അതിന്നു മാതാവിന്റെ വയറ സ്വർഗ്ഗമെന്നപ്പോലെ ശോഭയുള്ളതും.

൰൯. സർവ്വപരിപാലകന്റെ വീടും, ദൈവസിംഹാസനവും ആയി- അപൂർവ്വമായി ഇതു ഉണ്ടായതു വിസ്മയമെന്നേ പറയാവു.

൨൰. സ്ത്രീകളിൽ മുമ്പിലത്തെ സ്ത്രീയായ ഹാവാ സർപ്പത്തിന്റെ വാക്കു കേൾക്കകാരണം-സ്ത്രീയാൽ ആകാശത്തിന്നും ഭൂമിക്കും ദോഷംവരുത്തി.

ഉമ്മാപര്‍വ്വം.

൧൪. സന്നാഥ്യഖിലലോ
കകല്പന സമ്മതത്താ
ൽ- സന്താപ്തപജയത്തിൻ
കാരണമെന്നുവന്നു.

൧൫. സര്‍വ്വത്രവന്നനാശ
മൊഴിപ്പാൻനരജന-
സര്‍വ്വത്രജനനത്താൽ സ
മയമിതിദ്രുതം.

൧൬. സ്വജനദോഷത്രാ
ണതല്പരയായുള്ളവൾ-
സ്വജനയാഗ്രസര പ്രേ
ഷ്യനാംയോഹന്നാമന.

൧൭. അധീനപ്രസാദ
ത്തിൽ സ്ഥാപിപ്പാൻ നര
കത്തിൻ-
അധീനദാസ്യപൂന്തട
നെ യൊഴിപ്പാനും.

൧൮. കാന്താരമെഴുന്ന
ള്ളിയെലീശ്ബാവായെക്കാണ്മാ
ൻ-
കാന്താരപര്‍വ്വതവും കട
ന്ന സക്കറിയാ.

൧൯. ധാമപ്രവേശനം
ചെയ്യുത്തമപ്രശ്നങ്ങളും-
ധാമപ്രകാശം ദൃഷ്ട്വാ
തെളിഞ്ഞുവെല്ലാവരും.

൨൦. കുശലവാക്കശ്രു
ത്വാപുണ്യയാമെലീശ്ബവാ-
കുശലവര്‍ത്തമാനം ധ
രിച്ചനുഹായാലേ.

൨൧. സന്നാദമോട്ടതോ
ചൊല്ലിയാളെലീശ്ബവാ-
സന്നാദദോഷതോസ
മയം ഭവിച്ചപ്പോൾ.

പൊരുൾ.

൧൪. സ്ത്രീകളിൽ ഉത്തമമായവൾ സര്‍വ്വേശ്വരന്റെ കല്പനസമ്മതത്താൽ- ശത്രുവിനെ തോല്പിപ്പാൻകാരണമായി.

൧൫. മാനുഷവര്‍ഗ്ഗത്തിന് എല്ലായിടവും വന്ന നാശമൊഴിപ്പാൻ-ഇങ്ങനെ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും രക്ഷിക്കുന്ന ജനനത്താൽ സമയമായി.

൧൬. തന്റെ ജനത്തിന്റെ ദോഷത്തിന്ന രക്ഷയുണ്ടാകുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവൾ-തന്റെ പുത്രന്റെമുമ്പിൽ വഴി ആസ്ഥമാക്കുന്ന പരിചാരകനായ യോഹന്നാനെ.

൧൭. വരപ്രസാദത്തിൽ സ്ഥാപിപ്പാനും നരകപിശാചിന്റെ അടിമ(യിൽനിന്നു) ഒഴിപ്പാനും(ആയിട്ടു.)

൧൮. ഉടനെ എലീശ്വായെ കാണ്മാനായി ഭര്‍ത്താവോട്ടുകൂടിയവൾ (അതായതു ദേവമാതാവു) എഴുന്നെള്ളി-ദുര്‍ഘടവഴിയുള്ള മലയും കടന്നു സക്കറിയാ.

൧൯. എന്നാളിന്റെവീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു നല്ലതായ സല്ക്കാരങ്ങളും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ദേവമാതാവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രകാശംകണ്ടു എല്ലാവരും സന്തോഷിച്ചു.

൨൦. (ഇങ്ങിനെ) ആചാരവാക്കു കേട്ടപ്പോൾ പുണ്യസ്ത്രീയായ എലീശ്ബാ (ലോക)രക്ഷയുടെ വര്‍ത്തമാനം ദൈവമാതാവിന്റെ വെളിവാൽ ഗ്രഹിച്ചു.

൨൧. (അനന്തരം) നല്ല സന്തോഷത്തോട്ടുകൂടെ എലീശ്ബവാ പറഞ്ഞു-ഇപ്പോൾ ആദത്തിനാൽഉണ്ടായദോഷം നീങ്ങുവാൻ സമയം വന്നു.

ഉണ്ടാപദ്യം.

൩൨. നാഥ്വാഥ്വാ! നീനി ൻപുത്രൻബഹ്വാശീർവ്വക്തൻതെന-നാഥ്വാഥ്വാ! ഭയാതഥാരോഷാന്ധതമങ്ങൾ നീങ്ങും.

൩൩. എന്നെക്കാണ്മതിന്നിപ്പോൾ വന്നുള്ള ചിത്രമഹോ.

എന്നക്കാൾ ഭാഗ്യംവരുമെന്നു ചിന്തിച്ചു ഞാനോ.

൩൪. സകല ചന്ദ്രനേക്കാൾ ശോഭിതപുണ്യനാഥാ!-

സകല നാഥ മാതാവെന്നുടെ ഗൃഹംപുക്കു.

൩൫. സ്വരമുൾപ്പൂക്ക നേരം പരമാനന്ദമോടു-സ്വരമുദരപ്രജയെന്നുള്ളിൽ ചാടിക്കൊണ്ടു.

൩൬. കുമാരവയോയുക്തനിർമ്മലസ്ത്രീണാംവരാ.

കുമാരാ ബലാ തരോ കന്യകാചൊന്നാളപ്പോൾ.

൩൭. സതാ മംഗലന്ദേവംഞാൻസ്തുതിക്കുന്നുമമ-

സതാമമിലോകനാലത്യന്തോത്സവംവുണ്ടു.

൩൮. തന്നുടെ ദാസിയുടെ സ്ഥാനമാത്രനുഗ്രഹം

തന്നുടെയവനുള്ള കൊണ്ടിട്ടുസർവ്വജനം.

൩൯. സുഭാഗ്യയുക്തഞാനെന്നെന്നെപ്പോഴും പറഞ്ഞീടും-സുഭാഗ്യശസ്സമമരുഷ്ഠൻതന്നമൂലം.

പൊരുൾ.

൩൨. സ്ത്രീകളിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൾ നീ, നിന്റെ പുത്രൻ ഏറ്റവും ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവനാൽ സ്ത്രീയെ! ശ്രേഷ്ഠയായിരിക്കുന്ന ശോഭയാൽ ദോഷത്തിന്റെ ഇരുൾ നീങ്ങും.

൩൩. ഓ! എന്നെ കാണുന്നതിന് ഈ വന്നത അത്ഭുതം! എന്നെക്കാൾ ഭാഗ്യം (നിനക്കു) വരുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

൩൪. പൂർണ്ണചന്ദ്രനേക്കാൾ ശോഭിക്കപ്പെട്ട പുണ്യരാജ്ഞി (ആയ ദേവമാതാവു) എന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു.

൩൫. സ്വരം ഉള്ളിൽ കടന്നപ്പോൾ എത്രയും പ്രസാദത്തോടുകൂടെ എന്റെ വയറ്റിലെ ഉണ്ണി ഉള്ളിൽ ചാടിക്കൊണ്ട് (സന്തോഷിച്ചു).

൩൬. (ഇതിന്റെ ശേഷം) കുമാരവയസ്സുള്ളവളും സ്ത്രീകളിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവളും ആയിരിക്കുന്ന പുത്രനോടുകൂടിയ കന്യക (ദേവമാതാവു) പറഞ്ഞു.

൩൭. സകല നന്മസ്വരൂപിയാകുന്ന ദൈവത്തെ ഞാൻ സ്തുതിക്കുന്നു. എന്റെ ജീവൻ ദൈവത്താൽ അധികമായ സന്തോഷംവുണ്ടു.

൩൮. ഉടയനാഥൻ തന്റെ അടിയാട്ടിയുടെ അവസ്ഥ സൂക്ഷിച്ചു അനുഗ്രഹം വച്ചു, ആയതുകൊണ്ട് എല്ലാജനങ്ങളും.

൩൯. ഞാൻ നല്ല ഭാഗ്യത്തോടുകൂടിയവൾ എന്ന എപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൊള്ളും. ഏറ്റവും ഭാഗ്യമായ ശക്തിയുള്ളവനപ്പെട്ടവൻ ഇനിക്കു തന്നതു കാരണം.

ഉമ്മാപവം.	പൊരുൾ.
൨൦. തന്തിരുനാമംബഹു സ്തുതിഭാജനം നൂനം തന്തിരുവുള്ളം തന്നെപ്പേടിയുള്ളവർകളെ.	൨൦. തന്റെ തിരുനാമം ഏററിക്കപ്പെട്ട സ്തുതിക്ക പാത്രമാകപ്പെട്ടമെന്നു നിശ്ചയം, തന്റെ തിരുവുള്ളം തന്നെ ഭയപ്പെടുന്നവരെ—
൨൧. പ്രതിജ്ഞാതംപോൽനിത്യമവരെ സഹായിപ്പാൻ— പ്രതിജ്ഞചെയ്തു വ്യാജരഹിതസത്യവാദി	൨൧. നിത്യം സഹായിപ്പാൻ പ്രതിജ്ഞചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ, വ്യാജമില്ലാത്ത സത്യം പറയുന്നവൻപ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.
൨൨. ചിത്തസമുന്നതിയെ ധരിച്ചോർകളെസ്വയ-ചിത്ത സദ്വേഷഞ്ചിതറിച്ചുസ്വകരബലം.	൨൨. അഹങ്കാരമുള്ളവർകളെ തന്റെ മനോദ്വേഷത്തോടു കൂടുംവണ്ണം തന്റെ കയ്യുടെ ശക്തിയാൽ ചിതറിച്ചു.
൨൩. അത്യർത്ഥംബലവാരെത്താഴ്ത്തിതാൻ നിസ്വന്മാർക്കു— അത്യർത്ഥംനൽകിബഹു ശോഭിതമഹത്വവും.	൨൩. അധിക ശക്തിമാന്മാരെ താൻ താഴ്ത്തി, ദാരിദ്ര്യമുള്ളവർക്ക് അധികമായ സമ്പത്തും ഏററവും ശോഭിക്കപ്പെട്ട മഹത്വവുംകൊടുത്തു.
൨൪. ദാഹമുള്ളവർകൾക്ക സമ്പൂർണ്ണം വരുത്തിതാൻ-ദാഹമുള്ള സങ്കടമൊഴിപ്പാനുപായവും.	൨൪. ദാഹമുള്ളവർക്ക താൻ സംപൂർണ്ണംവരുത്തി, ആഗ്രഹമുള്ള സങ്കടം തീർപ്പാൻ വഴിയുംകൊടുത്തു.
൨൫. സമ്പന്നന്മാർക്കധനനീക്കിനരകത്തിൽ— സർപ്പഗണങ്ങളോടു വസിപ്പാൻനിയോഗിച്ചു.	൨൫. സമ്പന്നന്മാരുടെ ദ്രവ്യംനീക്കി നരകത്തിൽ സർപ്പങ്ങളോടുകൂടി വസിപ്പാൻ കല്പിച്ചു.
൨൬. ഇഴ്ചപൂണ്ടിസ്രായേൽ ദാസനെത്തൃക്കണ്പാർത്തു. ഇഴ്ചപോക്കിസ്വദയകാരുണ്യസ്മരണത്താൽ.	൨൬. നിന്ദയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഇസ്രായേൽ എന്ന അടിയാനെ തൃക്കണ്പാർത്തു തന്റെ കരുണയോടുകൂടിയ വിചാരത്താൽ നിന്ദപോക്കി.
൨൭. പൂർവ്വമഹാബ്രാഹകുലത്തിൻഗുണത്തിനായ്-പൂർവ്വന്മാരോടു ദേവനരുളിച്ചെയ്തുപോലെ.	൨൭. മഹാ ശോഭയോടുകൂടിയ അബ്രാഹം ബാവായുടെ കുലത്തിന്റെ ഗുണത്തിന്നായിട്ടു, ബാവാന്മാരോടു തമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്തുപോലെ.

ഉമ്മാപര്വ്വം	പൊരുൾ.
വ്യ. തന്നേസഖരിയാഗ്രഹത്തിൽ മൂന്നമാസം-തദ്നന്തരസന്തോഷ കന്യക വാസമെയ്തു.	വ്യ. അതിന്റെ ശേഷം സഖരിയായുടെ വീട്ടിൽ മൂന്നമാസം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ കന്യാസ്ത്രീ പാൎത്തു.
ൻ. സലിലവാഹനതാൽവൃഷ്ട്യാബ്വു ദാനംകൊണ്ടു- സലിലതൎഷാവൃണപാടങ്ങൾതണുക്കുമ്പോൽ.	ൻ. വെള്ളത്തിന്നു ദാഹിച്ചുകിടക്കുന്ന പാടങ്ങൾ മേഘത്താൽ വീഴുന്ന മഴവെള്ളംകൊണ്ടു തണുക്കുന്ന പോലെ.
വ്വം. സുതനായക മാതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ-സുതനാം യോഹന്നാനന്റെ ജനനിക്കും.	വ്വം. രക്ഷിതാവായ പുത്രന്റെ മാതാവിന്റെ അടുപ്പത്താൽ, പുത്രനായ യോഹന്നാനും തന്റെ തള്ളക്കും.
വൃഫ. ബഹുലാനന്ദപൂൎണ്ണരുണ്ടായി മുഖ്യഗുണ-ബഹുലാഭവും ദേവദാനവും ബഹുവിധം.	വൃഫ. അധിക പൂൎണ്ണ ആനന്ദവും പ്രധാന ഗുണങ്ങളും അധിക ഫലപ്രാപ്തിയും ദൈവവരപ്രസാദവും പലപ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടായി.
വൃവ. തദാത്തമാണെ കന്യഗൎഭവും പ്രകാശിച്ചു- തദാത്തനാവസ്ഥയെ അറിയാഞ്ഞതിന്മൂലം.	വൃവ. ആ കാലത്തിൽ കന്യാസ്ത്രീയുടെ ഗൎഭം പ്രകാശിച്ചു, ആ പ്രവൃത്തിയുടെ അവസ്ഥ അറിയാഞ്ഞതിന്റെ കാരണം.
വൃന. ഭൎത്താവു ഖേദിച്ചേറ്റം നല്ലൊരു രാജ്യത്തിന്റെ-ഭൎത്താവു നഷ്ടമതു കണ്ടിട്ടു ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ.	വൃന. ഭൎത്താവു (ആയ ഔസേപ്പു പിതാവു) ഏറ്റം ഖേദിച്ചു മോക്ഷത്തിന്റെ കൎത്താവു (ആയ ദൈവം)തങ്ങൾക്കു നഷ്ടം(വന്നു)യെന്നുകണ്ടു ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ.
വൃൻ. പതിതയായാലുടൻ ഭാൎയ്യയെ ത്യജിപ്പാനും-പതിതാനകക്കാമ്പിലുറച്ചു രഹസ്യത്തിൽ.	വൃൻ. ഭ്രഷ്ടവന്നാലുടനെ ഭാൎയ്യയെ തള്ളിക്കളവാനും ഭൎത്താവായ താൻ രഹസ്യമായിട്ടു ഹൃദയത്തിൽ ഉറച്ചു.
വൃമ. ഭാവവികാരംകണ്ടു ഹേതുവും പുണ്യകന്യ- ഭാവവിസ്മയമ്പറഞ്ഞറിയിച്ചില്ലതാനും.	വൃമ. ഭാവത്തിന്റെ ഭേദവും അതിനുള്ള ഹേതുവും പുണ്യകന്യക കണ്ടു സംഭവിച്ച അത്ഭുതം പറഞ്ഞറിയിച്ചതുമില്ല.

ഉപമാപർവ്വം.

൨൬. അഗസ്ത്യരുദ്രമദ്ധ്യനിശ്ചലാം നിഷ്ഠാം യഥാ- അഗസ്ത്യമീരയുധിയന്ത്രാം വളരുമ്പോൾ.

൨൭. അശോകാനവൃത്തി സ്വാശ്രയാം നിരൂപ്യസ്ത്രീണാം നാഥ- അശോകാനദൈവവിധേയമാനസമുറപ്പിച്ചു.

൨൮. ചിന്താപായത്തിൽദൈവം ശരണം പ്രാപിച്ചോൎക്ക- ചിന്താപാശപാസമുടൻ ഭവിക്കുമെന്നു സിദ്ധം.

൨൯. സ്വപ്നതൽകാനകന്യാചരിത്ര സാക്ഷിക്കപ്പോൾ- സ്വപ്നതാപതിയോടു ദിവ്യനാം ദൂതൻ ചൊന്നാൻ.

൩൦. അനൂനകങ്ങളുള്ള ദുഃഖങ്ങൾത്യജിച്ചാലും- അനൂനനവഭാൎയ്യ വിനയമറിഞ്ഞാലും.

൩൧. മാനസക്ലേശം വേണ്ട നിജജായയുടെ ബഹുമാനസംശയമില്ല റൂഹായാൽ ഗൎഭിത.

൩൨. പ്രസവഫലമീശോപേർകൊണ്ടു വിളിക്കണംപ്രസവത്തിനാൽവന്ന ദോഷങ്ങളിയാൾപോക്കും.

൩൩. സ്വപ്നത്തിൽനിന്നുപതി യുണൎന്നു മനസ്സിന്റെ-സ്വപ്നത്തിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടതെളിഞ്ഞുനന്നായ്.

പൊരുൾ.

൨൬. കടലിന്റെ നടുവിൽ പാറയായ പൎവ്വതം ഇളക്കമില്ലാതെനില്ക്കുന്നതുപോലെയും വായുവിന്റെ യുദ്ധത്തിൽ (അതായതു, കാറ്റടിക്കുന്നതിനാൽ) വൃക്ഷം കുറവുകൂടാതെ വളരുന്നപോലെയും.

൨൭. സ്ത്രീകളിൽ ഒന്നയാകപ്പെട്ട രാജ്ഞി കുറവില്ലാത്ത തന്റെ വ്യാപാരങ്ങൾ നിരൂപിച്ചിട്ട കുറ്റമില്ലാത്ത ദൈവവിധിയിങ്കൽ ശരണപ്പെട്ടു.

൨൮. മനോക്ലേശത്തിൽ ദൈവത്തിങ്കൽ ശരണപ്പെടുന്നവൎക്ക മനോതാപത്തിനുള്ള ആശ്വാസം കിട്ടുമെന്നു നിശ്ചയം.

൨൯. അപ്പോൾ തന്റെ കന്യകയുടെ കുറ്റമില്ലാത്ത നടപടിക്കു സാക്ഷിയായിട്ട സ്വപ്നത്തിൽവച്ചു ഭൎത്താവിനോട്ട മാലാഖ ചൊല്ലിയതായതു.

൩൦. സംഗതിയില്ലാതുള്ള ദുഃഖങ്ങൾ കളക, നിന്റെ ഭാൎയ്യ കുറ്റമില്ലാത്തവൾ ആകുന്നുയെന്നറിക.

൩൧. മനഃക്ലേശംവേണ്ട, നിന്റെ ഭാൎയ്യയുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു സംശയമില്ല. ഈഗൎഭംറൂഹാദക്കുദശായാൽ ആകുന്നു.

൩൨. പ്രസവിക്കുന്ന പുത്രനെ ഈശോ എന്നു പേരുവിളിക്കണം. കന്നിയാൽ വന്ന ദോഷം ഇയ്യാൾ തീൎക്കും.

൩൩. ഭൎത്താവു സ്വപ്നത്തിൽനിന്നുണൎന്നു മനസ്സിന്റെ വിഷാദത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപെട്ടു നല്ലവണ്ണം പ്രസാദിച്ചു.

ഉമ്മാപര്വ്വം.

൯൪. സഭാൎയ്യയോടു പിഴയിരന്നനമസ്കൃത്യാ - സഭാൎയ്യ നാരിമംഗിപതിയെ തോഷിപ്പിച്ചാൾ.

൯൫. നവമാസങ്ങൾ ഗതാ ഭൂമ്യാകാശങ്ങളിലും- നവമംഗല്യം ഭവിച്ചുദിപ്പാറായ കാലം.

൯൬. ഭൂലോകർ പടമൊപ്പുകൂടാതെ വസിക്കുന്നാൾ- ഭൂലോകനൃപോത്തമ കല്പനനിമിത്തമായ്.

൯൭. സന്നാഗരമാം ബെത്ത് ലെഹെമപോയി ജായാ ശത്രു-സന്നാഗരനാം സ്വകഭൎത്താവിനോടുകൂടെ.

൯൮. നിജജന്മഭൂതലെ യിരിപ്പാൻ സ്ഥലന്നോക്കി നിജജന്മിയാം സൎവ്വനാഥന്റെ അമ്മയുഴപ്പോൾ.

൯൯. സദനനാഗരത്തിലെങ്ങുമെ യൊഴിഞ്ഞില്ല- സദനവിഷയവുമവിടെ ഭവിച്ചുള്ളു.

൧൦൦. അധിഷ്ഠാനമുള്ളവക്കധിപന്മാരുടെ പ്രസ്ഥ- അധിഷ്ഠാനത്തി ലിടങ്കാണാഞ്ഞു ഗോഷ്ഠാനത്തിൽ.

൧൦൧. അയനസമീപത്തിൽവുകടെ നെത്ര ചിത്രം- അയനമൊന്നും മൂന്നമാസവും കഴിഞ്ഞിട്ടു.

പൊരുൾ.

൯൪. സ്തുതികൊണ്ടാട്ടം ചെയ്തു തന്റെ ഭാൎയ്യയുടെ പിഴയിരന്നു തന്റെ ശോഭകൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠയായി സ്ത്രീകളിൽ മാണിക്കരത്നമായവൾ (ആയ ദേവമാതാവു) ഭൎത്താവിനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

൯൫. ഒൻപതു മാസംകഴിഞ്ഞു ആകാശത്തിലും ഭൂമിയിലും പുതുനായ നന്മഉണ്ടായി ഉദിക്കാറായകാലം.

൯൬. മനുഷ്യർ സമാധാനമായിവസിക്കുന്ന നാളിൽ ഭൂമിയിൽ മഹാരാജാവിന്റെ കല്പന നിമിത്തമായിട്ടു.

൯൭. ഉത്തമനഗരിയായ ബെത്ത് ലെഹെമിൽ ശത്രുവായപിശാചിന്റെ വിഷമാകുന്ന (ദോഷം) ഇല്ലാത്ത തന്റെ ഭൎത്താവിനോടുകൂടെ ഭാൎയ്യ പോയി.

൯൮. തന്റെ ജന്മഭൂമിയിൽ ഇരിപ്പാൻ സ്ഥലംനോക്കി, അപ്പോൾതന്റെ സൃഷ്ടിതാവായ സൎവ്വനാഥന്റെ അമ്മയു.

൯൯. ആ നഗരിയിൽ പാൎപ്പാൻ എങ്ങും വീടുകിട്ടീല്ല. ദുഃഖത്തിന്റെ വിഷയമത്രെ അവിടെ ഉണ്ടായൊള്ളു.

൧൦൦. രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവിന്റെ മാതാവു കോട്ടയിൽ ഇടം കിട്ടാഞ്ഞതിനാൽ തൊഴുത്തിൽ (പാൎപ്പാൻ ചെന്നു)

൧൦൧. ഉടനെ പാതിരാത്രി അടുത്തപ്പോൾ എത്രയും അത്ഭുതമായിട്ടു അതിൽ കടന്നു. (ഇങ്ങനെ) ഒൻപതുമാസം കഴിഞ്ഞു(തിന്റെശേഷം)

ഉത്താപവ്വം.	പൊരുൾ.
൲൦൨. വല്ലഭൻസൎവ്വദൌമൻ ഔകസ്ത്യോസെന്നൃപൻ–വല്ലഭമോടു രോമാനഗരെ വാഴുന്നനാൾ.	൲൦൨. ഭൂമി ഒക്കെല്ലാം കീഴ്പ്പെട്ട ഔകസ്ത്യോസ എന്ന രാജാവ വല്ലഭമോടെ രോമ്മാനഗരിയിൽ വാഴുന്ന നാളിൽ.
൲൦൩. ചതുസ്സമുദ്രയുക്തധരണി ഭവിച്ചിട്ടു– ചതുസ്സഹസ്രംനവ ശതമൻപതും കാലം.	൲൦൩. നാലു കടലോടുകൂടിയ ഭൂമി ഉണ്ടായിട്ടു നാലായിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി അൻപതു കാലവും.
൲൦൪. ആയിരം രണ്ടു ജലപ്രളയം ഭൂതാവൎഷം–ആയിരണ്ടു ശതവും തൊണ്ണൂറമൂന്നും രോമാ.	൲൦൪. വെള്ളപ്രളയ മുണ്ടായതിന്റെ രണ്ടായിരത്തി ഇരുനൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റിമൂന്നാം രോമാ.
൲൦൫. നഗരം ഭവിച്ചിട്ടു എഴുനൂറ്റമ്പതും– നഗരത്തിൽതരുപുഷ്പ ഫലങ്ങളുണ്ടായാറെ.	൲൦൫. കോട്ടയുണ്ടായിട്ടു എഴുനൂറ്റമ്പത വൎഷവും (നാട്ടിൽ) വൃക്ഷങ്ങൾക്കു പുഷ്പഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായ(സമയവും ആയ)പ്പോൾ.
൲൦൬. ഇരുപത്തഞ്ചാന്തിന്നു ധനുവാംമാസത്തിങ്കൽ–ഇരുപാരിന്നുമൂലകാരണൻസമസ്താദി.	൲൦൬. ധനുവമാസം ഇരുപത്തഞ്ചാംതീയതി രണ്ടുലോകത്തിന്നും സമസ്തവസ്തുക്കൾക്കും ആദികാരണൻ.
൲൦൭. സൂൎയ്യാഭാപളുങ്കിനെ കടക്കുമെന്നപോലെ– സൂൎയ്യാഭാ നാട്യൻമാതൃഉദരാൽ നിൎഗ്ഗമിച്ചു.	൲൦൭. ആദിത്യന്റെ കതിര പളുങ്കിനെ കടക്കുമെന്നപോലെ സൂൎയ്യനെക്കാൾ ശോഭയുള്ള തമ്പുരാൻ മാതാവിന്റെ വയറ്റിൽനിന്ന പിറന്നു.
൲൦൮. തമിസ്രാമദ്ധ്യമാൎദ്ധം ഗമിച്ചിരുന്നനേരം. തമിസ്രാന്തകൻ ബാലൻ സഭാദയെ ശോഭിപ്പിച്ചു.	൲൦൮. ഇരുട്ടുള്ള പാതിരാത്രി ചെന്നസമയത്തിൽ ഇരുട്ടിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഉണ്ണി തന്റെ ശോഭയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

ഉമ്മാപൎവ്വം	പൊരുൾ
൫൯. ഒലിച്ചുഘൃതംഭൂമി ഫലമേകാദ്രിനൽകി- ഒളിച്ചു ശൈത്താന്മാരും ദെൽഫായിൻ വാക്കുമുട്ടി.	൫൯. ഭൂമിയിൽ നെയ്യൊഴുകി പാറകൾ ഫലംകൊടുത്തു-ശൈത്താന്മാർ ഒളിച്ചു ജോത്സ്യവചനവുംതീൎന്നു.
൬൦. ഭാനുക്കൾ മൂന്നും പ്രകാശിച്ചൊരു നേരത്തന്നെ- ഭാനുക്കൾക്കുടയവൻ പിറന്നതിൻമൂലം.	൬൦. പ്രകാശങ്ങൾമൂന്നും ഒരു സമയത്തിൽതന്നെ ശോഭിച്ചു- പ്രകാശത്തിന്റെ ഉടയവൻ പിറന്നതു കാരണത്താൽ.
൬൧. വീണാദിഗാനമശരീരികൾകേൾപ്പിച്ചുടൻ- വീണാദിഹീനനായ പുത്രനെ വന്ദിച്ചുമ്മാ.	൬൧. വീണമുതലായ വാദ്യങ്ങളെ മാലാഖമാർ കേൾപ്പിച്ചു-ഉടനെ ആദിയില്ലാത്ത പുത്രനെ ഉമ്മാ വീണുവന്ദിച്ചു.
൬൨. സുബുദ്ധജനങ്ങൾക്കുമനോഗോചരനായ- സുബുദ്ധപാലനമ്മെപ്പുഞ്ചിരിയിട്ടുനോക്കി.	൬൨. അറിവുള്ള ജനങ്ങൾക്ക മനസ്സിന്നു വിഷയനായ- മനോഹരനായ ഉണ്ണി പുഞ്ചിരിയിട്ടു അമ്മയെനോക്കി.
൬൩. നയനമിളകാതെബഹുല മനോജ്ഞകന്യാ- ന്യായനായകൻ മുമ്പിൽക്കുമ്പിട്ടുകന്യകാംബാ.	൬൩. കണ്ണുതിരിക്കാതെ എത്രയും ഏറിയ ഭക്തിയോടുകൂടെ- നീതികൎത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ കന്യാസ്ത്രീ അമ്മ കുമ്പിട്ടു.
൬൪. തനുബാഹുക്കൾ നീട്ടിവത്സകൻ മാതാവിന്റെ- തനുവാശ്ലേഷണംചെയ്തുപ്രിയത്തെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചു.	൬൪. ഉണ്ണി കൊച്ചുകൈകൾ നീട്ടി മാതാവിന്റെ-ദേഹം തമ്മിൽപിടിച്ചുതഴുകി പ്രിയത്തെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചു.
൬൫. അതിവൎണ്ണമെബുദ്ധ്യാ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കും വിധൌ- അതീവമനോഹരമെന്നത്രെപറയേണ്ടു-	൬൫. ഇപ്രകാരം അതു സൂക്ഷിച്ചു ബുദ്ധികൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ-എത്രയും ഏറിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹമെന്നത്രെ പറയേണ്ടു.
൬൬. ഇടയരോടീവാൎത്തദിവ്യന്മാരറിയിച്ചു- ഇടയരൊന്നിടാതകണ്ടവരുംപുറപ്പെട്ടു.	൬൬. ഈ വൎത്തമാനം മാലാഖമാർ ഇടയന്മാരോടറിയിച്ചു. ഒട്ടുംവൈകാതെ കണ്ടു അവരും പുറപ്പെട്ടു.

ഉത്തമപദ്യം.

൧൭. സ്വജപുത്രപവാക്യമനുസാരാതൃപ്തൈഃ—
സ്വജപനായ നരജാതനൊടുണർത്തിച്ചു.

൧൮. കാരുണ്യഭാവം കാട്ടി പരസകലോത്മരൂപ—
കാരുണ്യമയാൽപരംസ്വമുഖംശോഭിപ്പിച്ചു.

൧൯. വേദന്യായം പോലെട്ടാംദിവസെ ലോകപ്രതി—
വേദനയെന്നാകിലും കഴിഞ്ഞുവരാഗീസ്സം.

൨൦. ഉപരിഷ്ഠമാംലോകരക്ഷകനായമൂലം—
ഉപരികല്പനപോലീശോനാമമുംവച്ചാർ.

൨൧. തദാകണ്ടൊരുതാരംമൂന്നഗ്ര രാജാക്കന്മാർ—തദാകാരമെത്ത നോക്കി ജ്യോതിഷശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ.

൨൨. സുതാരശോഭാംദൃഷ്ട്വാവിസ്മിതചിത്താത്താട്ടം—
സുതാരത്യ നരാജ്യശ്രേഷ്ഠതാം ജ്ഞാതപാതസ്യ.

൨൩. മാർഗ്ഗാരംഭത്തിന്നായുവഗ്രഹ്യങ്ങൾകൂട്ടി— മാർഗ്ഗനാനാ വൈഷമ്യം ലംഘിച്ചുവേഗത്തൊടും.

൨൪. ക്ഷിതിയുടയവനെ കാട്ടുവാൻ ചെറിയൊരു ക്ഷിതിമുടമെൽ താരമുറച്ചുരാജാക്കളും.

പൊരുൾ.

൧൭. പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുള്ള തന്റെ വാക്കു മനസ്സിന്റെ ഉത്തമരുചാരത്തൊടുകൂടെ—നല്ല ഉടയനും മാനുഷനുമായ ആളിനെ ഉണർത്തിച്ചു.

൧൮. സുന്ദരരൂപനായിരിക്കുന്ന ഉണ്ണി കരുണയുടെ ഭാവംകാട്ടി-സൂര്യശോഭയെക്കാൾഏററവും തന്റെമുഖം ശോഭിപ്പിച്ചു.

൧൯. വേദ ന്യായത്തിന്നൊത്തവണ്ണം എട്ടാംദിവസം ലോകത്തെപ്രതി—വേദന(യുള്ളത) എങ്കിലും വരാഗീസ്സം കഴിച്ചു.

൨൦. നാശിക്കപ്പെട്ട ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുന്നവനായതു കാരണത്താൽ—ആകാശകല്പനപോലെ ഈശോ എന്നപേരുംഇട്ടു.

൨൧. അപ്പോൾ മൂന്നു മുഖ്യപ്പെട്ട രാജാക്കന്മാർ ഒരു നക്ഷത്രംകണ്ടു—ആയതിനെ ഗണിതശാസ്ത്രത്തിന്നു മുഖ്യന്മാരായ അവർസൂക്ഷിച്ചു.

൨൨. നക്ഷത്രത്തിന്റെ വലിയ ശോഭകണ്ടു മനസ്സിൽവിസ്മയിച്ചുപുത്രന്റെ മുടിവില്ലാത്ത രാജത്വം അറിഞ്ഞിട്ടു അവന്റെ.

൨൩. അന്വേഷണത്തിന്നു ഉടങ്ങുവാൻ കാഴ്ചകൾകൂട്ടി— പലവിധം വൈഷമ്യമുള്ള വഴി വേഗത്തിൽ കടന്നു.

൨൪. ഭൂമിയുടെ ഉടയനാഥനെ കാട്ടുവാൻ ചെറിയൊരു ഭവനത്തിന്റെ മീതെ നക്ഷത്രംനിന്നു അപ്പോൾ രാജാക്കളും.

ഉമ്മാപൎവം	പൊരുൾ
൧൨൬. അന്തരാലയത്തിങ്കൽവന്ദിച്ചു മിശിഹായെ- അന്തരാമോദത്തോടു തിരുക്കാഴ്ചയുംവച്ചു.	൧൨൬. ആ ആലയത്തിന്നുള്ളിൽവച്ചു മിശിഹായെ വന്ദിച്ചു-ഉള്ളിലെസന്തോഷത്തോടുകൂടെ തിരുക്കാഴ്ചയും വച്ചു.
൧൨൭. സ്വൎണ്ണയാവനസന്നകന്ദുരുക്കളിവമൂന്നും- സ്വൎണ്ണയകനന്നരനഖിലേശനമിതി.	൧൨൭. പൊന്നും കുന്തുരുക്കം മൂറും എന്ന ഈ മൂന്നും- രാജാവും മാനുഷനും ദൈവവും എന്നിപ്രകാരം (അൎത്ഥം ആകുന്നു.)
൧൨൮. വസതിനാല്പതുടൻകഴിഞ്ഞശേഷം,ദേവ-വസതിപുക്കകന്യ സപുത്രനോടുകൂടെ.	൧൨൮. നാല്പതുരാത്രി കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ദേവാലയത്തിൽ-ഉമ്മാതന്റെ പുത്രനോടുകൂടെപോയി.
൧൨൯. അൎഹണയായിട്ടിപ്പോൾ ദൈവേച്ഛവരുത്തുവാൻ- അൎഹനന്ദനനേയും മാതാവുകാഴ്ചവച്ചാൾ.	൧൨൯. അപ്പോൾ ദൈവേഷ്ടം വരുത്തുവാൻ-മാന്യനായ പുത്രനേയും പൂജയായിട്ടു ഉമ്മാ കാഴ്ചവച്ചു.
൧൩൦. അനവരതന്നിന്നാൽ ജനിതപുത്രനെന്നിൽ-അനവനാവനിയെ രക്ഷിപ്പാൻനരനായി.	൧൩൦. അനാദിയിൽനിന്നാല്ജനിക്കപ്പെട്ട പുത്രൻ-രക്ഷയില്ലാത്ത ഭൂമിയെ രക്ഷിപ്പാൻ എന്നിൽ മാനുഷനായി.
൧൩൧. അനുകമ്പയോടിനിക്കയാളെത്തന്നെപോലെ അനുകരിപ്പാനിപ്പോളയാളെത്തരുന്നുഞാൻ.	൧൩൧. മനഗുണമായിട്ടു ഇനിക്കൊരുത്താളെ തന്നെപോലെ-പകരമായിട്ടു ഇപ്പോൾ അയ്യാളെ ഞാൻ തരുന്നു.
൧൩൨. നന്ദനനെക്കാൾ ശ്രേയസ്സില്ലല്ലൊ പുത്രനാലാ- നന്ദനംവരണമെസമ്മേശ!യെന്നുംചൊന്നാൾ.	൧൩൨. പുത്രനെക്കാൾ യശസ്സു ഇല്ലല്ലൊ-പുത്രനാൽ സന്തോഷംവരണമെ ശെമ്യൂരാമെ! എന്നുംചൊല്ലി.
൧൩൩. കരദ്വയത്തോടിതിവന്ദിച്ചു മുഖ്യപ്രസൂ-കരളുവങ്ങൾരണ്ടുകൊടുത്തു വിധിപോലെ.	൧൩൩. ഇപ്രകാരം മധുരവാക്കൊടുകൂടെ മഹിമപ്പെട്ട മാതാവു വന്ദിച്ചു-മൎയ്യാദപ്രകാരം രണ്ടു പ്രാവിനേയും കൊടുത്തു.

ഉമ്മാപാട്ടും.

൧൩൩. സമാഗമസ്യാഗംചെയ്തു ശെമഎൻമഹായാലെ—
സമാഗമനം പാർത്തുബാലനെക്കണ്ടുനരം.

൧൩൪. അവനത്യന്തമുത്തുപൂണ്ടുടനരചെയ്തു—
അവനനാഥനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ പൂർണ്ണംവന്നു.

൧൩൫. കളങ്കം ബാലനിവനായിട്ടും ദുഷ്ടരുടെ—
കളങ്ക വിഷയവുമെന്നമ്മയോടു ചൊന്നാൻ.

൧൩൬. ഇവനാൽ ദുഃഖാസി നീ കൊള്ളുവാൻ യോഗംവരും—
ഇവനാനാവാർത്തകൾദീർഘമറിയിച്ചാൻ.

൧൩൭. ഉദിതമൊക്കയുമ്മാമനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചാൾ—ഉദിതചിന്തം ദേവ വിധിയിലുറപ്പിച്ചാൾ.

൧൩൮. ശ്രുതാവസ്ഥകൾ കേട്ടു ഹേറോദേശെന്നൃപൻ.
ശ്രുതാപമാനത്തോടു ബാലനെക്കൊൽവാനോക്കി.

൧൩൯. ഇതരധർമ്മാവം കന്യയോടഖിലേശൻ—
ഇതരാജാമാനെയും സൂക്ഷിപ്പാനറിയിച്ചു.

പൊരുൾ.

൧൩൩. എത്രയും ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട ശെമയോൻ— മഹാദിക്കശയാലെ ഉണ്ടായ (ദൈവപുത്രന്റെ) വരവിനെനോക്കി ഉണ്ണിയെ കണ്ടപ്പോൾ.

൧൩൪. അയാൾ ഏററിക്കപ്പെട്ട സന്തോഷം പൂണ്ടു ഉടനെ അരുളിച്ചെയ്തു രക്ഷാനാഥനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ തൃപ്തിവന്നു.

൧൩൫. ഈ ഉണ്ണി ദുഷ്ടരുടെ (തിന്മ തിരിച്ചറിയപ്പെടുവാൻ) ലക്ഷണവും— നിന്ദയുടെ വിഷയവും ആയിരിക്കുമെന്ന അമ്മയോടു ചൊല്ലി.

൧൩൬. ഇവനാൽ വ്യാകുലവാൾ നീ ഏല്പാൻ സംഗതിവരും—ഇപ്രകാരം പല വർത്തമാനങ്ങൾ ദീർഘദർശനമായി അറിയിച്ചു.

൧൩൭. പറഞ്ഞതൊക്കെ ഉമ്മാ മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചു—ഉദിക്കപ്പെട്ട മനസ്സു ദൈവവിധിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു (അതായത പറയപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ദൈവതിരുമനസ്സുപോലെ ആകട്ടെ എന്നുറച്ചു.)

൧൩൮. ഈ കഴിഞ്ഞ വൃത്താന്തം ഹേറോദേശെന്ന രാജാവകേട്ടു—ഉണ്ടായ അപമാനത്തോടുകൂടെ ഉണ്ണിയെ കൊല്ലുവാൻനോക്കി.

൧൩൯. ഈ അന്യായമായ ഭാവവും രാജശോഭയുള്ളവനെ— സൂക്ഷിപ്പാനം സർവ്വേശ്വരൻ കന്യാസ്ത്രീ ഉമ്മായോടറിയിച്ചു.

ഉന്മാപര്വ്വം

൫൦. സതാപരമുണ്മാ കന്യാ യൌസേപ്പും ബാലനൊടു—സതാപരരക്ഷാൎത്ഥം പരദേശത്തിൽ വാണിപ്പാൎത്താർ.

൫൧. ത്രസഭയേന കൊണ്ടു മൂവാണ്ടു വാസമെയ്യ്—ത്രാസം തീൎന്നു ദുഷ്ടൻ ഹേറോദേശ്ശരിച്ചപ്പോൾ.

൫൨. അനന്തരം വരാതെയും സൎവ്വേശ കല്പനയാൽ—അനന്തരനക്കൂലന നസ്രസിലവർ വാണു.

൫൩. വളരുമുണ്ണിയുടെ പ്രഭയുമാശ്ചൎയ്യവും—വളരുമുണ്ണിയുടെ സൽഗ്ഗുണം കാണുമെന്നോൎക്കം.

൫൪. ജനകിഭക്തിയോടും സന്തോഷത്തോടും പുണ്യ—ജന കിരീടമായപുത്രനെ ശുശ്രൂഷിക്കാം.

൫൫. തരണിശോഭയാലെ നയനാനൃഫാധൎമ്മ—തര നിൎമ്മലപ്രിയാശോഭിച്ച കന്യാപുത്രൻ.

൫൬. സന്നിധ്യാലോകംകൊണ്ടു സൽഗ്ഗുണങ്ങളുടെ—സാന്നിധ്യാപൂൎണ്ണം വന്നു സ്വാത്മാവിൽ സന്തോഷവും.

൫൭. ഹായനം പന്ത്രണ്ടു തികഞ്ഞു കാലെ ദോഷ— ഹായനം യഥാ ദേഹിച്ചീടുന്ന മിശിഹാതാൻ.

പൊരുൾ.

൫൦. ഉടനെ കന്യാസ്ത്രീ ഉമ്മായും യൌസേപ്പും ഉണ്ണിയുടെ പ്രാണരക്ഷക്കുവേണ്ടി പരദേശത്തിൽ വാണിപാൎത്തു.

൫൧. ആ ഭയം കാരണത്താൽ മൂന്നാണ്ടുതാമസിച്ച ആ ദുഷ്ട ഹേറോദേശ മരിച്ചപ്പോൾ ആ ഭയവും തീൎന്നു.

൫൨. സൎവ്വേശ്വരന്റെ കല്പനയാൽ അന്തരം വരാതെ കണ്ടു— ഉള്ളിലെ ആശ്വാസത്തോടുകൂടി നസ്രായിൽ അവരപാൎത്തു.

൫൩. കാണുന്നവൎക്ക വളരുന്ന ഉണ്ണിയുടെ പ്രഭയും ആശ്ചൎയ്യവും— ഉണ്ണിയുടെ സൽഗ്ഗുണവും വളൎന്നു (വരികയായി)

൫൪. മാതാവ ഭക്തിയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി പുണ്യാത്മാക്കളുടെ മുടിയായ പുത്രനെ ശുശ്രൂഷിക്കും.

൫൫. സൂൎയ്യന്റെ ശോഭയാലെ കണ്ണു പ്രകാശിക്കുന്നപോലെ കന്യാസ്ത്രീ ഏറ്റം പുണ്യമുള്ളവളായിട്ടും പരിശുദ്ധസ്നേഹത്തോടുകൂടിയും ശോഭിച്ചു (പുത്രന്റെ)

൫൬. സന്നിധിയിലുള്ള കാഴ്ചയാലെ സൽഗ്ഗുണങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം കൊണ്ടു പൂൎത്തിയും തന്റെ ആത്മാവിൽ സന്തോഷവും വന്നു.

൫൭. പന്ത്രണ്ടു വൎഷം തികഞ്ഞ സമയത്തിൽ ദോഷത്തെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീജ്വാലപോലെയുള്ള മിശിഹാതാൻ.

ഉമ്മാപർവ്വം.

൧൪൮. സ്വജനകന്റെ തിരുമുൻപിലാരാധിപ്പാനായ്—സ്വജനത്തോടും ജനകിയോടും കൂടപ്പോയാൻ.

൧൪൯. സകലേശന്റെ മുൻപിലുകുമ്പിട്ടു പോയശേഷം— സകലേന്ദുവേക്കാളും ശോഭിത പുണ്യകന്യ.

൧൫൦. സ്വാത്മജാന്വേഷണത്തെയ്യു കണ്ടതുമില്ലതു— സ്വാത്മജാധിലം കൊണ്ടു മാതാവു പീഡിച്ചേററം.

൧൫൧. ജീവനാംശങ്ങളിൽ നിന്നകലും ദുഃഖംപോലെ— ജീവനാ സ്വാമിതന്നെ കാണാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചമ്മാ.

൧൫൨. വാസരത്രയം കഴിഞ്ഞാന്തരെ ദേവാലയവാസരന്നാദീപ്സിത പുത്രനെയമ്മ കണ്ടു.

൧൫൩. സുതാപാന്തവും വന്ന താപത്തിൽ വൃഷ്ട്യായഥാ— സുതാപാരാഭാനിധി തുഷ്ടിയെ യുദിപ്പിച്ചു.

൧൫൪. അരുണശോഭയാലെ ദിവസം ഭവിക്കുമ്പോൾ— അരുണ ശോകകനാമ്മയെത്തെളിയിച്ചു.

൧൫൫. തന്റെപതിനെട്ടുവത്സരം സുതനുമായ്— തന്നസത്തോടു കന്യകാ വസിച്ചുനാൾ.

പൊരുൾ.

൧൪൮. തന്റെ പിതാവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ആരാധിപ്പാനായി തന്റെ ശേഷക്കാരോടും മാതാവോടുംകൂടെ പോയി

൧൪൯. സകലേശന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ടുപോയതിന്റെ ശേഷം—പൂർണ്ണചന്ദ്രനേക്കാളും ശോഭിക്കപ്പെട്ട പുണ്യകന്യക.

൧൫൦. തന്റെ മകനെ അന്വേഷിച്ചാറെ അവിടെ കണ്ടതുമില്ല—അതിനാൽ മാതാവ തന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടായ വ്യാകുലംകൊണ്ടു ഏററം ദുഃഖിച്ചു.

൧൫൧. ശരീരത്തിൽനിന്നു ജീവൻ പോകുമ്പോളുള്ള ദുഃഖംപോലെ—പ്രാണനാഥനായ തന്നെ കാണാഞ്ഞു ഉമ്മാ സങ്കടപ്പെട്ടു.

൧൫൨. മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം ദേവാലയത്തിൽ—പാക്കുന്ന (തായി) മാണിക്കത്തേക്കാൾ ആഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട പുത്രനെ അമ്മ കണ്ടു.

൧൫൩. ഉഷ്ണത്തിൽ വർഷംപോലെ അധികദുഃഖത്തിന്നു ഒടുക്കംവന്നു പുത്രന്റെ കരകാണാത്ത വിശേഷ(മായ) ശോഭ സന്തോഷം തോന്നിച്ചു.

൧൫൪. സൂര്യന്റെ ശോഭയാൽ പകൽ ഉണ്ടാകുന്നപോലെ—സൂര്യനു ശോഭകൊടുക്കുന്നവൻ അമ്മയെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു.

൧൫൫. അതിന്റെശേഷം പതിനെട്ടുവത്സരം പുത്രനോടുകൂടെ— ആ സന്തോഷത്തോടുകൂടി കന്യാസ്ത്രീ പാക്കുന്ന നാളുകളിൽ.

ഉന്മാപഢ്യം. | പൊരുൾ.

൧൭. സുതനമമ്മയുടെ ചൊല്ലുപോൽ പ്രവൃത്തിക്കം- സുതന കാലമതു തോന്നിയെന്നതെവേണ്ടു.

൧൭. മകനാം അമ്മയുടെ ചൊല്ലു പോലെ പ്രവൃത്തിക്ക (മാറായിരുന്നു) ആ കാലം ഏറ്റവും അല്ലമെന്നു തോന്നിയെന്നു പറയേണ്ടു.

൧൮. സാരസമോടും മുന്നമില്ലാത്ത പ്രിയത്തൊടും- സാരസമുഖികന്യ പുത്രനെസേവിച്ചീടും.

൧൮. സന്തോഷത്തോടും മുമ്പെ ഇല്ലാത്ത പ്രിയത്തൊടും-സൌന്ദര്യമാകപ്പെട്ട ആ കന്യാസ്ത്രി പുത്രനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുവന്നു.

൧൯. പരമഗുണ ദേവ ശാസ്ത്ര രഹസ്യങ്ങളും- പരമണ്ഡലസുഖ രസവും ദേവലോക.

൧൯. മുഖ്യമായ പുണ്യങ്ങളും ദൈവശാസ്ത്രരഹസ്യങ്ങളും- ആകാശമോക്ഷത്തിന്റെ സുഖവും രസവും ദൈവലോകത്തിങ്കലുള്ള.

൨൦. അതുല മംഗല്യവും ശ്രേയസാം സമൃദ്ധിവും- അതുലമിപ്പാൻ പുത്രനമ്മയ്ക്കു യോഗം കൂട്ടും.

൨൦. അളവില്ലാത്ത നന്മയും മോക്ഷ(ഭാഗ്യം) ഒക്കെയും-അമ്മയ്ക്കു കിട്ടുവാൻ പുത്രൻ യോഗ്യാക്കുട്ടമാറായി.

൨൧. അന്നാളുകളിൽ വച്ചു മുഖ്യനാം യൌസേപ്പു താൻ- അന്നാളുകളിൽമോക്ഷയാത്രയ്ക്കുദ്യുക്തനായി.

൨൧. അന്നുള്ള ആളുകളിൽ വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനായ യൌസേപ്പു താൻ- ആ നാളുകളിൽ മോക്ഷയാത്രയ്ക്കു ഒരുമ്പെട്ടു.

൨൨. മോക്ഷകാരണൻ മുമ്പിൽ കന്യാസ്ത്രികത്തിൽദേഹം മോക്ഷ കാലമീവണ്ണം വന്നതു നിരുപമം.

൨൨. മോക്ഷത്തിന്റെ കാരണത്തിന്റെ (അതായതു മിശിഹായുടെ) മുമ്പിൽ കന്യാസ്ത്രിയുടെഅടുക്കൽ- മരണകാലം ഈ വണ്ണം വന്നതിന്നു (ശരി) ഉപമയില്ല.

൨൩. ഭർത്താവിൻ മരണത്താൽ കന്യകാശിവാകര- ഭർത്താവിൽ ശപസിച്ചുടൻ ദൈവ കല്പിതമോർത്തു.

൨൩. ഭർത്താവിന്റെ മരണത്താൽ കന്യാസ്ത്രി ദൈവ കല്പിതമോർത്തു- ദിവാകര ഭർത്താവായിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ ഉടൻ ആശ്വസിച്ചു.

൨൪. സുതാന്തയെന്നാകിലും പുത്രനെ നോക്കനേരം- സുതാന്തർഗാത്രമിന്നുതദുഃഖംഭോകം.

൨൪. എത്രയും ക്ഷീണിച്ചവളായി എങ്കിലും പുത്രനെ നോക്കനേരം- പുത്രന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള പ്രിയ പൂരമ പുറപ്പെട്ടു ദുഃഖം തീക്കും.

ഉമ്മാപദ്യം.

൪൰൪. മധുരവാക്കുകേൾക്കകാരണമതിനുടെ– മധുരസത്താൽ വൈപരീത്യദാഹവുമൊഴിഞ്ഞീടും.

൪൰൫. സമയമിതികഴിഞ്ഞനന്തരരക്ഷിതാവും– സമയമൊട്ടപിതൃകല്പനയെല്ലാത്തപോലെ.

൪൰൬. ലോകരക്ഷാർത്ഥംപുറപ്പെട്ടതാൻതന്റെ കൃപാ–ലോകരശ്മിയാൽ സത്യവേദത്തെ പ്രകാശിപ്പാൻ.

൪൰൭. പുരസ്സരാൽ മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊണ്ടു ബെതനിയ– പുരസ്ഥിതീരത്തിൽ മാർയോഹന്നാന്റെ കയ്യാൽ.

൪൰൮. ജനകീ പുത്രൻ കയ്യാൽ മാമ്മോദീസായുമുങ്ങി– ജനകിൽബിഷംപോവാൻ പുത്രനും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ.

൪൰൯. മധുപൻ പുഷ്പമനുസരിക്കുമ്പോൾ പുത്രൻവാക്– മധുപാനാഗ്രഹത്താലനുഗമിക്കുമമ്മാ.

൫൰. സൂര്യദേശകപുഷ്പം സൂര്യനെ നോക്കും യഥാ– സൂര്യശ്രേഷ്ഠമുഖം കണ്ടുസന്തോഷിച്ചീടും.

൫൰൧. ഉത്തരമായസ്ഥാനം കല്ലിനവർത്തിക്കുമ്പോൾ– ഉത്തര സൂതമനസ്സനുവർത്തിക്കുമമ്മ.

പൊരുൾ.

൪൰൪. മധുരവാക്കു കേൾക്ക മൂലം ഇവാൽ (അതിന്റെ) തേൻപോലെയുള്ള രസത്താൽ വിശപ്പും ദാഹവും തീരും.

൪൰൫. ഇപ്രകാരം കാലംകഴിഞ്ഞു മൈദ്ര്യരക്ഷിതാവും– അപ്പോൾ ബാവായുടെ കല്പനയെല്ലാത്തപോലെ.

൪൰൬. താൻ ലോകരക്ഷക്കായിട്ടു പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ കൃപയുള്ള ദർശനത്തിന്റെ പ്രകാശത്താൽ സത്യവേദത്തെ പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ.

൪൰൭. ബെത്തനിയ നഗരിയിലുള്ള നദിയിൽ മാർ യോഹന്നാന്റെ കയ്യാൽ മുമ്പിൽ മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊണ്ടു.

൪൰൮. മാതാവു പുത്രന്റെ കയ്യാൽ മാമ്മോദീസായും മുങ്ങി. ജനങ്ങളുടെ ദോഷംപോവാൻ പുത്രനും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ.

൪൰൯. തേനീച്ച പുഷ്പത്തോടുകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നപോലെ– തേൻ കുടിപ്പാനെന്നപോലെയുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ അമ്മ പുത്രനെനോക്കി പിന്തുടർന്നു.

൫൰. സൂര്യകാന്തപുഷ്പം സൂര്യനെ നോക്കുമ്പോലെ– സകലജ്ഞനായിരിക്കുന്ന ഈശോയുടെ മുഖം കണ്ടു സന്തോഷിച്ചുവന്നു.

൫൰൧. വടക്കുനോക്കി എന്നുള്ള ഇരിമ്പുകാന്തക്കല്ലു–വടക്കോട്ടുകൂടി നില്ക്കുന്നപോലെ എത്രയും നല്ല പുത്രന്റെ മനസ്സിന്നു ഉമ്മാ പിഞ്ചെന്നിരുന്നു.

ഉമ്മാപറ്റ്വം	പൊരുൾ
ഫവെ. കത്ഥനനാമമായ ഗ്ലീലായാൽ നഗരിയിൽ- കത്ഥനമോദത്തൊട്ടു പെൺകെട്ടു കഴിയുമ്പോൾ.	ഫവെ. 'കതഥന' എന്നു നാമമുള്ള ഗ്ലീലായുടെ നഗരിയിൽ സ്തുതിക്കപ്പെട്ട സന്തോഷത്തോടെ പെണ്ണുകെട്ടു കഴിക്കുമ്പോൾ.
ഫനെ. കല്യാണാലയനായ മിശിഹാ മാത്രാസഹ- കല്യാണത്തിന്നുകൂടി വിവാഹപുണ്യം ചെയ്യാൻ.	ഫനെ. ലയമില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാനായ മിശിഹായും മാതാവും- കല്യാണത്തിന്നു കൂടി വിവാഹം പുണ്യപ്പെടുത്തുവാൻ (പോയി).
ഫരെ്. മധുരസമധു വൊട്ടങ്ങിയവിടത്തിൽ- മധുരചിത്തകന്യാ കണ്ടിട്ടു പുത്രനോട്ടു.	ഫരെ്. അവിടെ മുന്തിരിങ്ങാച്ചാറായ് ഒട്ടങ്ങി- അതു ദയസംഭാവമുള്ള കന്യക കണ്ടു പുത്രനോട.
ഫരൈ. കല്പിച്ചു പുത്രൻ വാരി വിശിഷ്ടമധുവാക്കി- കല്പിച്ചു വിളമ്പിച്ചു ആശ്ചര്യപാനരസം.	ഫരൈ. കല്പിച്ചു പുത്രൻ വെള്ളം വിശേഷമായ വീഞ്ഞാക്കി- പറഞ്ഞു വിളമ്പിച്ചു അത്ഭുതമായ കുടിനീരം.
ഫരൗ. പുതുമഴ്ഗ്രഹപതി കണ്ടനുഗ്രഹം കൊണ്ടു- പുതുമഴയാൽ ഭൂമിയെന്നപോൽ തെളിഞ്ഞഹൊ.	ഫരൗ. പ്രത്യക്ഷം വീട്ടുകാരൻ കണ്ടു- പുതുമഴയാൽ ഭൂമി (തെളിയുന്നു) എന്നപോലെ അനുഗ്രഹത്താൽ തെളിഞ്ഞു.
ഫരൊ. ഭർത്താവുമന്നേരം ഭുവനത്രയത്തിന്നു_ഭർത്താവു മിശിഹായെസ്സേവിപ്പാനുറച്ചിതു.	ഫരൊ. അപ്പോൾ ഭർത്താവായ (മണവാളൻ) മൂന്നു ലോകത്തിന്നും- അധിപനായ മിശിഹായെ സേവിപ്പാൻ ഉറച്ചു.
ഫവ്യ. ആദ്യന്തഹീനദേവൻ സ്വവിസ്മയങ്ങളുടെ- ആദ്യന്തമ്മയുടെ യിഛയാലായിട്ടു കാട്ടി.	ഫവ്യ. ആദിയറുതിയില്ലാത്ത തമ്പുരാൻ തന്റെ വിസ്മയങ്ങളുടെ- ഈ തുടക്കം തന്റെ അമ്മയുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നായിട്ടു കാണിച്ചു.
ഫരൻ. അവനിജ്ഞാനത്തിന്നു രക്ഷിതാവതും ചെയ്യും- അവനിർമ്മല കന്യാബുദ്ധിയിൽ സംഗ്രഹിക്കും.	ഫരൻ. ലോകത്തിന്റെ അറിവിന്നായിട്ടു രക്ഷനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്തു എന്നവകളെ- നിർമ്മലകന്യക ബുദ്ധിയിൽ സംഗ്രഹിച്ചുവന്നു.

ഉമ്മാപദ്യം

ഫ്വൃം. സൂതാപംകൊണ്ടു ഭൂമി സലിലം കുടിക്കുമ്പോൾ- സൂതാപാരവാമേധ്യ ജനകിപാനാചെയ്യും.

ഫ്വൃക. ദക്ഷിണായനംമൂന്നു മാർത്താണ്ഡൻ നടന്നാറെ- ദക്ഷിണാംശത്തിൽ ദീനമർത്ത്യരെ സ്ഥാപിപ്പാനായി.

ഫ്വൃവ. ജനകല്യാണം വരുത്തുവാനും സപാദ്ദുഃഖത്താൽജനകൻ കല്പിച്ചപോൽ യാത്രയാകുന്ന സുതൻ.

ഫ്വൃന. അത്ഭുതരഹസിയറിയിക്കണമെന്നല്ലും- അതുരഗുണമുള്ള കന്യകാസമ്മതമെത്ര.

ഫ്വൃൾ. മതിയിൽ വരുത്താതെ പോമ്പോളുണ്ടാൽ സ്നേഹത്തിന്ന- മതിയല്ലെന്നവച്ച കന്യകകണ്ടു ചൊന്നാൻ.

ഫ്വൃമ. ഭൂതവസ്തുക്കളെല്ലാം സ്നിഗ്ദ്ധമാതാവെ! കേൾനീ- ഭൂതവസ്തുക്കളെല്ലാം കണ്ടു വിഷാദിച്ചിട്ടും.

ഫ്വൃന്ന. ഭൂതവർണ്ണങ്ങൾ നാലുമരാക്കാവർത്തമാനങ്ങളുവചനങ്ങളാലതും ചെയ്യിരുന്നാതൻ.

ഫ്വൃര. അതളിതിപ്പോൾ തികച്ചീടുവാൻ സമയമായ്- അതളിച്ചെയ്യുതെല്ലാമറിഞ്ഞുചല്ലാറിയും.

പൊരുൾ

ഫ്വൃം. പെരുംചൂടുകൊണ്ടു ഭൂമി വെള്ളം കുടിക്കുന്നതുപോലെ- പുത്രന്റെ മരകരയില്ലാത്ത വാക്കായിരിക്കുന്ന തേൻ മാതാവു കുടിച്ചുവന്നു.

ഫ്വൃക. സൂര്യന്റെ തെക്കെ ഗതിമൂന്നും ആദിത്യൻ നടന്ന (അതായതുമൂന്നുവർഷം പിന്നെ കഴിഞ്ഞു) തിന്റെ ശേഷം- വലത്തുഭാഗത്തിൽ അലസിയായ മാനുഷരെ നിറുത്തുവാനായിട്ടും (അതായത) രക്ഷ കൊടുപ്പാനായിട്ടും.

ഫ്വൃവ. തന്റെ ദുഃഖത്താൽ ജനങ്ങൾക്കവേണ്ടിയ നന്മവരുത്തുവാനായിട്ടും- ബാവാ കല്പിച്ചപോലെ പുത്രൻ യാത്രയാകുന്നു.

ഫ്വൃന. അതു രഹസ്യത്തിൽ അറിയിക്കണമെന്നുള്ള ഹേതുവാൽ- സാവധാനശീലമുള്ള കന്യകയുടെ സമ്മതം.

ഫ്വൃൾ. ഹൃദയത്തിൽ വരുത്താതെ പോയാൽ സ്നേഹത്തിന്ന- മതിയാകയില്ലെന്നുവച്ചു കന്യകയെ കണ്ടു ചൊല്ലി.

ഫ്വൃമ. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട മാതാവെ! നീ കേൾക്ക- സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും കണ്ടു വിഷാദിക്കും.

ഫ്വൃന്ന. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നാനാവർഗ്ഗങ്ങളും ഈ വർത്തമാനം അരുളും- നിവൃത്താതൽ ഉണ്ടായ വചനങ്ങളാൽ ബാവാ ഈവണ്ണം അരുളിച്ചെയ്തു.

ഫ്വൃര. ഈ അരുളപ്പാടു തികപ്പാൻ ഇപ്പോൾ സമയമായി- അരുളിച്ചെയ്തതെല്ലാം നീയും അറിഞ്ഞതല്ലൊ.

ഉമ്മാപദ്യം	പൊരുൾ
൯൰൮. മാനസഖേദം വേണ്ട പിതൃകല്പിതമല്ലൊ- മാനസംവർത്തതൊട്ട മരണമിനിക്കുണ്ട.	൯൰൮. മനദുഃഖം വേണ്ട, ബാവായുടെ കല്പനയാകുന്നല്ലൊ?- മാനഹീനത്തൊട്ടുകൂടെ ഇനിക്കു മരണമുണ്ട.
൯൰൯. പ്രസൂതിജനങ്ങളെല്ലാം മാനുഷജന്മത്തിന്റെ- പ്രസൂതിന്നതിൻഫലമൊക്കയുമിതിപോകും.	൯൰൯. മാനുഷജന്മത്തിന്റെ മാതാവ് (ആയ ഹാവാ)തിന്ന ഫലത്തിനാലുള്ള- അതിവേദനകളെല്ലാം ഇതിനാൽ പോകും.
൱. വിഷമമിനിദുഃക്കറമാകിലുംദോഷത്തിന്റെ വിഷമതിനെത്തീർപ്പാനുപായമൊന്നുയുള്ളു.	൱. ഇനിദുഃക്കാറം വിഷമമാകുന്നയെങ്കിലും ദോഷത്തിന്റെ-ആ വിഷം തീർപ്പാൻ ഉപായം ഒന്നുയുള്ളു.
൱൧. എനുടലിന്റെ ദുഃഖസങ്കടം നിനക്കാകും- എന്നുടൻചിന്തിക്കുമ്പോൾ മമാധി വർദ്ധിക്കുന്നു.	൱൧. എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ദുഃഖവും സങ്കടവും നിനക്കുണ്ടാകും- എന്നുള്ളതിനെ ഞാൻ വിചാരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ആധി വർദ്ധിക്കുന്നു.
൱൨. ക്ഷ്മാതൻ നാശം പോവാനിനക്കാശയുണ്ട ക്ഷ്മാതിന വില്ല്യാരതതിനെ വരുത്തുവാൻ.	൱൨. ഭൂമിയുടെ നാശം പോകുവാൻ നിനക്കും ആശയുണ്ട- ശരീരത്തിൽ ക്ഷമയെട്ടത്ത അതിനെ വരുത്തുവാൻ.
൱൩. എന്നെ സ്വസ്ഥിശുദ്ധമമ മാതാവെ! യയച്ചാലും- എന്നെ സ്വധർമ്മകാര്യ്യേ നിനക്കുമംശമാവു.	൱൩. എത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട എന്റെ മാതാവെ! എന്നെ അയച്ചാലും- സ്വധർമ്മമായ കാര്യത്തിൽ എങ്കിലെ നിനക്കും പങ്കൊള്ളു.
൱൪. മഹസാ മൂന്നാന്നാളിലുയിർത്തുനിന്നെക്കണ്ട മഹസാപൂർണ്ണം വരുത്തീട്ടവാൻ നാരിമണെ!	൱൪. പ്രതാപത്തൊട്ടുകൂടെ മൂന്നാന്നാളിൽ ഉയിർത്ത നിന്നെക്കണ്ട- സ്ത്രീകളിൽ മാണിക്കമെ! എത്രയും സംപൂർണ്ണം നിനക്ക ഞാൻ വരുത്തും.
൱൫. പ്രസൂനം മഹോഷ്ണത്താൽ തളരുമെന്നപോലെ- പ്രസൂനന്ദനനുടെ വാക്കിനാൽ വാടിക്കൊണ്ട.	൱൫. വലിയ ഉഷ്ണത്താൽ പുഷ്പം തളരും എന്നപോലെ-മാതാവ പുത്രന്റെ വാക്കിനാൽ വാടിക്കൊണ്ട.

ഉമ്മാപർവ്വം	പൊരുൾ
൧൯൬. ഉത്തരം പറയാതെ നിന്നവളല്പനേരം–ഉത്തരപ്രമാണമെന്നോർത്തുടനരചെയ്യാൾ.	൧൯൬. ഉത്തരം പറയാതെ അവൾ അല്പനേരം നിന്നു– മേൽനിന്നുള്ള കല്പന എന്നു ഓർത്ത ഉടനെ അരുളിച്ചെയ്തു.
൧൯൭. ഉള്ളതിൽ സുഖനാശമിതിനാലെന്നാകിലും–ഉള്ളതിൽ ദുഃഖാവഹമിതെന്നു വരികിലും.	൧൯൭. ഇതിനാൽ ഹൃദയത്തിൽ സുഖമില്ലയെന്നു വരികിലും– ഉള്ളിൽ ഇത വ്യാകുലം വരുത്തുന്നു എങ്കിലും.
൧൯൮. മമാത്മജൻറപുണ്യദേഹേ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം മമാത്മാവിനെ യതിക്രമിക്കുമെന്നാകിലും.	൧൯൮. എന്റെ മകന്റെ പുണ്യശരീരത്തിലെ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം–എന്റെ ആത്മാവിനെ സങ്കടപ്പെടുത്തുമെന്നാകിലും–
൧൯൯. സ്വാമിതൻകാരുണ്യത്തെക്കാട്ടുവാൻ കല്പിക്കുന്ന– സ്വാമിതൻ തിരുമനസ്സാകട്ടെ മനസ്സത.	൧൯൯. തന്റെ അളവില്ലാത്ത കാരുണ്യത്തെ കാട്ടുവാൻ കല്പിക്കുന്ന തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സുപോലെ ആകട്ടെ (ഇനിക്കും) മനസ്സത.
൨൦൦. ഇവ തികെച്ചിട്ടുടൻ ദുർദ്ദിനവഹാമേഘ–ഇവ തിരുമുഖത്തിലക്ഷികൾ വർഷിച്ചേററം.	൨൦൦. ഇപ്രകാരം തികച്ചു ഉടൻ ദുർദ്ദിനത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന മേഘം– പോലെ തിരുമുഖത്തിലെ കണ്ണുകൾ ഏററം കണ്ണുനീരൊലിച്ചു.
൨൦൧. പുഷ്കരമുഖിയുടെയാത്മാവു കണ്ണിൽനിന്നു– പുഷ്കര ധാരകളിലൊഴുകുമെന്നു തോന്നും.	൨൦൧. താമരപ്പൂപോലെ മുഖവടിവുള്ളവളുടെ ആത്മാവ കണ്ണിൽനിന്നു– കണ്ണുനീരോടുകൂടി ഒഴുകുമെന്നു തോന്നും.
൨൦൨. സ്വജാതരക്ഷാർത്ഥമായാത്മജൻ പോയനേരം– സ്വജാതനോടുകൂടെ വേർപെട്ടുസുഖമെല്ലാം.	൨൦൨. തന്റെ കുലത്തിന്റെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി.പുത്രൻ പോയ സമയത്തിൽ തന്റെ പുത്രനോടുകൂടെ സുഖമെല്ലാം വേർപിരിഞ്ഞു.
൨൦൩. വാസരദ്വയപുത്രദുഃഖങ്ങൾ ദിവ്യദൂതൻ– വാസരഹസിപുണ്യകന്യയോടറിയിച്ചു.	൨൦൩. രണ്ടാം ദിവസത്തിൽ പുത്രന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ ദൈവദൂതൻ– രഹസ്യവാസത്തിൽ പുണ്യകന്യകയോട അറിയിച്ചു.

ഉത്ഥാപവ്വം.

൧൪. തനുജനാടെപീഡനിന്ദയുമാക്ഷേപവും–
തനുജമുള്ള ദുഃഖമൊക്കയും മാതാവിന്റെ.

൧൫. തനുവില്ലൊണ്ടപോലെ ക്രൂരത്തെ ക്ഷമിപ്പിച്ചു.
തനുവല്ലാത്തഖേദമിതെന്നെപറയേണ്ടു.

൧൬. അതലം പ്രശംസിപ്പാൻ വചനവശംപോരാ– അതലദുഃഖാംബുധൌ
വീണെന്നെ ചൊല്ലിക്കൂട.

൧൭. വിധാനം തനയന ദുഷ്ടരേല്പിക്കുന്നേ–
വിധാനന്ദനനുടെ ക്ഷമയുംകേട്ടനേരം.

൧൮. പുറപ്പെട്ടടനമ്മായക്കാലം സുതനാട–
പുറപ്പാടയ്യോ! ബഹുഖേദരോലോകമയ്യോ.

൧൯. ചോരനെന്നതുപോലെ മരിപ്പാൻയാത്രയായി – ചോരനൽതിരുമേനി
സർവ്വാംഗമൊലിക്കുന്നു.

൨൦. ക്ഷതജന്നദിയഥാ ഭൂമിയിലൊഴുകുന്നു.
ക്ഷതജഘന്യമില്ല ഖേദദാലോകമയ്യോ!

൨൧. പ്രാണരഹിതയാകുംദുഃഖമഹതാ ഹകണ്ടാൽ–
പ്രാണരഞ്ജിതകന്യാ സകല വരശക്ത്യാ.

പൊരുൾ.

൧൪. പുത്രന്റെ പീഡയും നിന്ദയും ആക്ഷേപവും– ദേഹത്തിൽ സംഭവിച്ചതായ ദുഃഖമൊക്കയും മാതാവിന്റെ.

൧൫. ദേഹത്തിൽ കൊണ്ടപോലെ ദുഃഖത്തെ ക്ഷമിപ്പിച്ചു– വല്ലരെയുള്ള വ്യാകുലം ഇതെന്നെ പറയേണ്ടു.

൧൬. അതിനെ മതിയാകുംവണ്ണം പറവാൻ വാഗ്‌വൈഭവവും പോരാ– ആഴമുള്ള ദുഃഖസമുദ്രത്തിൽ വീണെന്നെ ചൊല്ലിക്കൂട.

൧൭. ദുഷ്ടന്മാർ പുത്രനെ ചട്ടമാക്കുന്ന വിധിയുടെ പ്രകാരവും– പുത്രന്റെ ക്ഷമയും കേട്ടസമയത്തിൽ.

൧൮. ഉടനെ അമ്മപുറപ്പെട്ടു–അപ്പോൾ പുത്രന്റെ പുറപ്പാട അയ്യോ! എറ്റവും ഖേദംവരുത്തുന്ന കാഴ്ചയാകുന്നു അയ്യോ!

൧൯. കള്ളനെപ്പോലെ മരിപ്പാൻ യാത്രയായി– അഴകായ തിരുശരീരംസർവ്വാംഗം ചോര ഒലിക്കുന്നു.

൨൦. നദിപോലെ ചോര ഭൂമിയിലൊഴുകുന്നു. മുറിവുകൾക്ക അവസാനമില്ലാ അയ്യോ! ഖേദം വരുത്തുന്ന കാഴ്ചയാകുന്നു.

൨൧. ദുഃഖത്തിന്റെ പെരുപ്പംകണ്ടാൽ ജീവൻ പിരിഞ്ഞുപോകും– സർവ്വവല്ലഭനായിരിക്കുന്ന (ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാലെ കന്യാസ്ത്രി ജീവൻ പിരിയാതെ.)

ഉമ്മാപഴ്വം.

വ. ൧൨. നിന്നുതന്നാത്മജനെക്കണ്ടു ദുഃഖിച്ചകണ്ണിൽ- നിന്നു തണ്ണീറാറിൽ. കടൽവാത്തിതി ചൊന്നാൾവന്നു.

വ. ൧൩. കൊല്ലുവിനെന്നെയെന്നാൽ· ഞാൻ മരിച്ചിടാംവിട്ടു.

കൊല്ലുവിൻ, ഉണ്ണായ്യൊന്നില്ലാതനയനെ.

വ. ൧൪. എന്നാൽ ഞാൻ മരിക്കിലുന്നികത്തുകൂടാ വിധി-എന്നാൽഞാൻ ലോകകാൎയ്യം സാധിപ്പാൻ പോരായല്ലൊ.

വ. ൧൫. തരികൾക്കൊരുദയയില്ലയൊയിയാളുടെ-

തരികളൊരു ദുഷ്ടകൎമ്മില്ലല്ലൊദേവ.

വ. ൧൬. സ്വതമമേശ സ്വതയെത്രനീ വലയുന്നു-

സ്വതമനസ്സിങ്കൽ സ്വൎഗ്ഗ്ഗങ്ങനെ മറഞ്ഞു നീ.

വ. ൧൭. ആത്മജ! മമാത്മജ!! കാരണമിതിനെന്തു?-

ആത്മജമായ പ്രിയന്നിനക്ക് നാശമായൊ.

വ. ൧൮. ചെറിയവനെരിപുദുഷ്ടരാൽ നിന്നെരക്ഷി

ച്ചേറിയദുഷ്ടന്മതാൽകൊല്ലിപ്പാൻവിധിച്ചിതൊ.

വ. ൧൯. ഇതിന്നു സമദുഃഖാകണ്ടവർ ലോകേയുണ്ടൊ-ഇതിന്നുമുമ്പിൽ മമ പുത്രനിൽപ്രത്യക്ഷമൊ.

ചൊരുൾ.

വ. ൧൨. നിന്നുതന്റെ പുത്രനെ കണ്ടു ദുഃഖിച്ച കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ കടൽപോലെ ഒഴുകി ഇപ്രകാരം ചൊല്ലിവന്നു.

വ. ൧൩. എന്നെ കൊല്ലുവിൻ! എന്നാൽ ഞാൻ മരിക്കാം- നന്മനിറയപ്പെട്ട കറയില്ലാത്ത പുത്രനെ വിടുക.

വ. ൧൪. എന്നാൽ ഞാൻ മരിച്ചാലും കല്പന തികയപ്പെടുകയില്ല- എന്നാൽ ലോക(രക്ഷയുടെ)കാൎയ്യം സാധിപ്പാനും ഞാൻപോരായല്ലൊ.

വ. ൧൫. ശത്രുക്കൾക്ക ഇയ്യാളുടെ മേൽ ഒരു ദയയും ഇല്ലയൊ- ഇയ്യാളുടെ പക്കൽ ഒരു ദുഷ്ടപ്രവൃത്തിയും ഇല്ലല്ലൊ തമ്പുരാനെ!

വ. ൧൬. മകനെ! എന്റെ തമ്പുരാന്റെ പുത്രാ! നീ എത്ര വലയുന്നു- സ്വൎഗ്ഗനെ! വലിയ ഇരുട്ടിൽ നീ എങ്ങിനെ മറഞ്ഞു.

വ. ൧൭. മകനെ! എന്റെ മകനെ!! ഇതിന്നു എന്തുകാരണം? നിന്നിൽ ഉണ്ടായ പ്രിയം നിനക്ക നാശമായൊ?

വ. ൧൮. ചെറുപ്രായത്തിൽ ശത്രുവിന്റെ കഠിനകൎമ്മത്തിൽനിന്നു നിന്നെ രക്ഷിച്ചു- ഏറിയ ദുഷ്ടന്മതാൽ കൊല്ലിപ്പാൻ ഈവണ്ണം വിധിച്ചൊ?

വ. ൧൯. ഇതിന്നു ശരിയായ ദുഃഖം കണ്ടവർ പരലോകത്തിൽ ഉണ്ടൊ? ഇതിന്നുമുമ്പിൽ എന്റെ പുത്രനിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടൊ?

ഉമ്മാപദ്യം	പൊരുൾ
വ.വ൦. അരികെസരിക ളെനിങ്ങൾ മെതനയനെൻറ അരികെനിന്നു ചൊല്ലി യോശാനയാരാന്നാളിൽ.	വ.വ൦. ശത്രുക്കളെ എന്റെ പുത്രന്റെ അരികെ നിങ്ങൾ നിന്നുകൊണ്ടു ആരാണ്ടാൾ ഓശാനചൊല്ലി.
വ.വ൦. ആകുലംവരുത്തു വാൻ കാരണമെന്തായി പ്പോൾ– ആകുലനാശാലി തിക്രുദ്ധിപ്പാൻമൂലമെന്തു?	വ.വ൦. ദുഃഖം വരുത്തുവാൻ ഇപ്പോൾ എന്തു കാരണമായി– അയ്യോ! കഷ്ടത്തോടെ നശിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഇപ്രകാരം കോപിപ്പാൻ കാരണമെന്തു?
വ.വ൦. സുത! മരിപ്പാൻ കൂടെവിധിവരണമെ– സുതമൃത്യുശാപൂർണ്ണം മമ കല്പിക്കണമെ.	വ.വ൦. മകനെ! കൂടെ മരിപ്പാൻ ഇനിക്കു കല്പന ഉണ്ടാകേണമെ! എത്രയും അധികം താല്പര്യം ഇനിക്കു കല്പിക്കേണമെ!
വ.വ൦. താപസഹായ ന്മാരല്ലൂരയുമന്തസ്സാപാ– താപസവരതവസഹാ യം ഭവാന്യഹം.	വ.വ൦. ദുഃഖത്തിൽ തുണകരനാവരാൽ മനോദുഃഖം കാരയും– മുഖ്യതാപസനെ! ഞാൻ നിന്റെ സഹായമുള്ളവളായി ഇരിക്കട്ടെ.
വ.വ൦. ജീവിക്ക മമ നാ ശാൽ ജീവാശപാസനമമ– ജീവിക്കാനുനിയല്ലോജീ വനീമരിച്ചോർക്കും.	വ.വ൦. എന്റെ ജീവൻ ആശപാസമായവനെ! ഞാൻ മരിക്കുന്നതുവരെ നീ ജീവിക്ക. പ്രാണികൾക്കു ജീവനം മരിച്ചവർക്കു ജീവിപ്പിക്കുന്ന ഔഷധവും നീയല്ലോ ആകുന്നു.
വ.വ൦. തദനുചോരകൊ ണ്ടു ചുവന്നമാർഗ്ഗന്നാകി– തദനുഗമിച്ചവൾ പുത്ര സമീപെനിന്നാൾ.	വ.വ൦. അതിന്റെശേഷം ചോരകൊണ്ടു ചുവന്നവഴിയെ നോക്കി അവൾ നടന്നു ഉടനെ പുത്രന്റെ അരികിൽ വന്നുനിന്നു.
വ.വ൦. ജനനിഖില ര ക്ഷാചമ്മയെമറക്കാതെ– ജനനിയൊടു ചൊന്നാ ൻ സദയംകരിശിങ്കൽ.	വ.വ൦. സകല ജനത്തിന്റെയും പരിപാലകൻ അമ്മയെ മറക്കാതെ ദയയോടുകൂടെ അമ്മയോടു ചൊല്ലി കുരിശിന്മേൽ–
വ.വ൦. നിന്നുടയവൻതാ നീ നിനക്കാത്മജനിവൻ. നിന്നുടെ മാതാപിതാ യെന്നു യോഹന്നാനോടും.	വ.വ൦. നിന്നു ഉടയനാഥൻ "സ്ത്രീയെ! ഇതാ നിനക്കു ഇവൻമകനാകുന്നു" യോഹന്നാനോടു "ഇതാ നിന്റെ മാതാവു" എന്നും.

ഉപമാപദം.

൨. ൨൮. അതിനാൽയോഹന്നാനും മാനുഷവൎഗ്ഗത്തിന്നും-അതിന്നാവശ്യത്തിന്നു കന്യകമാതാവായാൾ.

൨. ൨൯. പ്രതിവാക്യമായൊന്നും ചൊന്നില്ലസ്ത്രീ ശുദ്ധപുത്രം-

പ്രതിവാൎത്ഥംബോദുഃഖാംവചനവശംനീക്കി.

൨. ൩൦. അസാരനാരിയഥാ മുറയിട്ടില്ലതാനും-

അസാരകൎമ്മംകണ്ടിട്ടദ്രിവൽസാരന്നിന്നു.

൨. ൩൧. അതലമായ ഏമമക്ഷോഭ്യമെന്നു കാണാം-

അതളന്നീടുവതിന്നുപായമില്ലതാനും.

൨. ൩൨. സ്വാധികംബന്ധസിന്ധുവെന്നപോൽ നിറെഞ്ഞുള്ളിൽ-

സ്വാധികവ്യഥാതലം ബുദ്ധിയിലെത്തില്ലൂടാ.

൨. ൩൩. ജഗതീശപ്രാണൻ ശരീരം വിട്ടനേരം- ജഗതിവിറച്ചേറ്റം ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടുസൂൎയ്യൻ.

൨. ൩൪. ജന നീതിയെ വിട്ട മാനുഷകൎമ്മംകണ്ടു-

ജനനി മരിക്കാതെ മരിച്ചെന്നതെവേണ്ടു.

൨. ൩൫. അധികാൎയ്യനമതാലിറക്കിപുത്രശവം-

അധികാൎത്ഥ്യസ്ത്രീയായ കന്യകയതുംവച്ചു.

പൊരുൾ.

൨. ൨൮. അതിനാൽ യോഹന്നാനും മാനുഷവൎഗ്ഗത്തിന്നും- കന്യക മാതാവു ആകുവാൻ (ഇപ്രകാരം) ആവശ്യമായി.

൨. ൨൯. ഉത്തരമായിട്ടു ഒന്നും സ്നേഹപ്പെട്ട പുത്രനോടു ചൊല്ലിയില്ല. കണ്ണുനീരോടുകൂടിയ അമ്മയുടെ ദുഃഖത്താൽ പറവാൻ വശംകെട്ടുപോയി.

൨. ൩൦. കെല്പുകെടയപ്പെട്ട സ്ത്രീ എന്നപോലെ മുറയിട്ടതുമില്ല. അല്പന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികണ്ടിട്ടു കല്ലുപോലെ ഉറപ്പായിനിന്നു.

൨. ൩൧. ആഴമുള്ള കയം ഇളകപ്പെടാത്തതെന്നു കാണാം. അതു അളക്കുന്നതിന്നു ഉപായവുമില്ല.

൨. ൩൨. എത്രയുമധികം വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്ന സമുദ്രമെന്നപോലെ ഉള്ളിൽ നിറഞ്ഞ- തന്റെ അധികമായ ദുഃഖത്തിന്റെ ആഴം ബുദ്ധിയിൽ എത്തുകയില്ല.

൨. ൩൩. ത്രിലോകനാഥന്റെ ജീവൻ ശരീരത്തെ വേർപിരിഞ്ഞപ്പോൾ- ഭൂമി ഏറ്റം വിറച്ചു സൂൎയ്യൻ മറയപ്പെട്ടു.

൨. ൩൪. ജനങ്ങളുടെ നീതിയെ വിട്ടുള്ള മാനുഷരുടെ പ്രവൃത്തികണ്ടു മാതാവ മരിക്കാതെ മരിച്ചുയെന്നേവേണ്ടു.

൨. ൩൫. അധികാരിയുടെ അനുവാദത്താൽ പുത്രന്റെ ശവം ഇറക്കി ഏറിക്കപ്പെട്ട പീഡയുടെ കടൽ ആയ കന്യക അതുംവച്ചു.

ഉദ്ധാരപദ്യം	ഭാവാൎത്ഥം.
വ. ൧൧൬. തദാലോകത്തിൽ ഭൂതസങ്കട മൊപ്പിക്കാമൊ- തദാലോചനാശ്രുക്കൾ സ്വപകാധിവാദികളായ്.	വ. ൧൧൬. ആ കാഴ്ചയാൽ ഉണ്ടായ സങ്കടം ഒപ്പിക്കാമൊ?-അപ്പോൾ കണ്ണിൽനിന്നുള്ള കണ്ണീരുകൾ തന്റെ ദുഃഖത്തെ അറിക്കുന്നവയായി.
വ. ൧൧൭. സാമാന്യദുഃഖാകരെ ഞെരാപ്പിക്കുമൊത്തിമാന്മാർ- സാമാന്യ കന്യാദുഃഖാവാക്കിലപരിചോദ്യം	വ. ൧൧൭. നേരിയായിട്ടുള്ള ദുഃഖം പീഡയുള്ളവര കരഞ്ഞ ഒപ്പിക്കും- മാന്യയായിരിക്കുന്ന കന്യകയുടെ ദുഃഖം വാക്കിനാൽ ഒതുക്കിക്കൂടാ.
വ. ൧൧൮. പ്രണദേശ്നാമാത്മാ ലാത്മാന്തൎഗ്ഗതത്തിങ്കൽ- പ്രണദമെന്നനൂനം മൃത്യുവാഗതദുഃഖം.	വ. ൧൧൮. മുറിവിന്റെ കാഴ്ച ഓൎത്താൽതന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ മരണം വരുത്തുന്ന ദുഃഖത്തിന്നടുത്ത മുറിവ എന്ന നിശ്ചയപ്പെട്ടു.
വ. ൧൧൯. കരയില്ലാത്തകന്യസ്വപുത്രദേഹെമരം- കരയില്ലാത്ത ക്രൌൎയ്യകാരണചിഹ്നാംകണ്ടു.	വ. ൧൧൯. കരയില്ലാത്ത കന്യക തന്റെ പുത്രന്റെ ശരീരത്തുമ്മേൽ അറുതിയില്ലാത്ത കഠിനം കാരണത്താൽ ഉണ്ടായ അടയാളം കണ്ടു.
വ. ൧൨൦. പാദകരങ്ങളിലും ശരീരാംഗങ്ങളിലും- പാദകാരണമായ ശിരസ്സിൻ മുറിവുകൾ.	വ. ൧൨൦. കാൽകളിലും കൈകളിലും ശരീരത്തിന്റെഅംഗങ്ങളിലും പ്രകാശങ്ങൾക്ക കാരണമായ തലയുടെ മുറിവുകളും.
വ. ൧൨൧. കൈക്കയ്യുമെണ്ണിക്കണ്ടാ ദുഃഖാധിയോടു ദുഃഖം- കൈക്കയ്യുമില്ല നര വാക്കൊപ്പിക്കയുമില്ല.	വ. ൧൨൧. കയ്യും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ദുഃഖംകൊണ്ടുള്ള പീഡയെക്കാളും ദുഃഖം-മാനുഷവാക്കിനാൽ കയ്യുമില്ല, ഒപ്പിക്കയുമില്ല.
വ. ൧൨൨. കണ്ടകം തലയോടു തുളെച്ചു പുക്കവിധം- കണ്ടകമലർ തന്നിൽ മുൾമുനയാമക്കൈക്കൊണ്ടു.	വ. ൧൨൨. മുള്ളുകൾ തലയോടു തുളച്ചു കടന്നിരിക്കുന്നവിധം- കണ്ട തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുള്ളിന്റെ മുന കൈക്കൊണ്ടു.
വ. ൧൨൩. പകലോനോടൊപ്പമാം നയനം രണ്ടുമിപ്പോൾ- പകലൊഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള രാത്രിയിലകപ്പെട്ടു.	വ. ൧൨൩. സൂൎയ്യനോടു ശരിയാകുന്ന കണ്ണു രണ്ടും- ഈ സമയം പ്രകാശമില്ലാത്ത രാത്രിയിലകപ്പെട്ടു.

ഉമ്മാപർവ്വം.	പൊരുളം.
വ. ൪൪. മൃതസഞ്ജീവിനിയാം നാഥിന്റെ വാക്കും മുട്ടി- മൃതസന്ധുക്കളൊക്കെത്തളന്നു വശം കെട്ടു.	വ. ൪൪. ജീവന ഔഷധമാകുന്ന നാഥിന്റെ വാക്കും മുട്ടെങ്ങി-മരണ സന്ധുക്കളൊക്കെയും തളന്നു വശം കെട്ടു.
വ. ൪൫. അകമനതാപത്താൽ ഭേദിച്ചുപോകും വണ്ണം- അകമലരിലിളി ചിന്തിച്ചു ചൊടിഴച്ചുറാം.	വ. ൪൫. മനോതാപത്താൽ ഉള്ളു ഭേദിച്ചുപോകുംവണ്ണം- ഇത ഹൃദയത്തിൽനിരൂപിച്ചു ഏറ്റം ഖേദിച്ചു.
വ. ൪൬. ഇതി നിർമ്മലകന്യാ പീഡിച്ചു സുദുഃഖിതാ ഇതിനിരീക്ഷണം കൊണ്ടു മായ്ച്ചുമെത്തെ തളർന്നലായി.	വ. ൪൬. ഇപ്രകാരം ശുദ്ധമാകപ്പെട്ട കന്യക ഏറ്റം പീഡിച്ചു ദുഃഖിച്ചു- ഈ കാഴ്ചകൊണ്ടു ഏറ്റം സങ്കടം നിറഞ്ഞവളായി.
വ. ൪൭. മുത്തിവപ്പ്രഭയുതപുണ്യശരീരക്ഷതം- മുത്തിബാഹ്യാദരമായ്ത്തഴുകി തിരുമേനി.	വ. ൪൭. രത്നംപോലെ പ്രഭയുള്ള പുണ്യശരീരത്തിലെ മുറിവിന്ന- ഏറ്റം ഭക്തിമയോടുകൂടെ മുത്തി തിരുമേനി പിടിച്ചു തഴുകി.
വ. ൪൮. ഉപലവിലത്തിലും പൊതിഞ്ഞു മൂടിവച്ചു- ഉപലസ്ഥിയും തതഃ വേറപെടാതെകണ്ടു.	വ. ൪൮. കൽകുഴിയിൽ പൊതിഞ്ഞു മൂടിവച്ചു അവിടെ നിന്ന ബുദ്ധിയും വിചാരവും വിട്ടുപിരിയാതെ കണ്ടു.
വ. ൪൯. മന്ദമന്ദമ്പോയുമ്മാ പുത്രദർശനമൂലം- മന്ദമനസ്സുകൊണ്ടു പുരത്തിലെഴുന്നെള്ളി.	വ. ൪൯. പുത്രനെ കണ്ട കാരണത്താൽ ഉമ്മാ വിഷാദത്തോടുകൂടെപോയി- ക്ഷീണിക്കപ്പെട്ട മനസ്സോടുകൂടെ വീട്ടിൽ എഴുന്നെള്ളി.
വ. ൫൦. അനാശ കന്യരണ്ടുദിവസം പീഡിച്ചാറെ- അനാശപ്രാണൻ പുത്രദേഹത്തിൽ രണ്ടാം പൂകു.	വ. ൫൦. നാശമില്ലാത്ത കന്യക രണ്ടു ദിവസം ദുഃഖിച്ചാറെ നാശമെന്നിയെ ഉള്ള ജീവൻ പുത്രന്റെ ശരീരത്തിൽ രണ്ടാമത വീണു.
വ. ൫൧. ഭാനുപരന്നരിത്യ ഉയിർത്തു മൂന്നാംപക്കം- ഭാസുരം ദിവ്യരശ്മ്യാ ലോകത്തെ തെളിയിച്ചു.	വ. ൫൧. സൂര്യനോടുകൂടെ ഉദിച്ചിട്ടു മൂന്നാംപക്കം ഉയിർത്തു-സന്തോഷിക്കുന്ന ശോഭയുള്ള രശ്മി ലോകത്തെ തെളിയിച്ചു.

ഉത്മാപദ്യം.

വ. ൫൨. അസിതമേഘാൽ സൂൎയ്യനെന്നപോൽ മരണാന്താൽ— അസിതനായ ത്രാതാവേററവും പ്രകാശിച്ചു.

വ. ൫൩. പ്രഭാതത്തിങ്കൽ മാതൃസ്സമീപെ പുത്രൻ നിന്നു— പ്രഭാതനവെകണ്ടിട്ടുണൎന്നു ദുഃഖസ്വപ്നാൽ.

വ. ൫൪. അതലാംഭസി വീണിട്ടയൎന്നപോലെയുമ്മാ അതലമാഗ്രഹിച്ചു കണ്ടാശ്വസിച്ചു തദാ.

വ. ൫൫. ആനതാംഗനാ ദേവപന്നമസ്കാരം ചെയ്യാൾ— ആനതനായ ദേവൻസജ്ജനകിയെ ബഹു.

വ. ൫൬. ദയമാം ഭാവമോടു ചൊന്നു സുഖിക്കമെന്നോ ദയമായതിനിപ്പോ ളുദസ്സമെവിച്ചിതു.

വ. ൫൭. സാധിതാധന ബഹു ദുഃഖന യുക്തമായ സാധിതം മെ കാൎയ്യം മാനുഷ ജനത്രാണം.

വ. ൫൮. ഇനിക്കു ദുഃഖങ്ങളിൽ നിൻ ദുഃഖമാധിക്യമായ്— ഇനി കൂടവെ സുഖം വരുവാൻ കാലമായി.

വ. ൫൯. സജ്ജനകിയെ നിനക്കാശ്വാസം വരണമെ— സജ്ജനന്നിന്റെ ക്ഷമ സ്തുതിക്കുമെന്നാരതം.

പൊരുൾ.

വ. ൫൨. കാൎമ്മേഘത്താൽ സൂൎയ്യനെന്നപോലെ—മരണത്താൽ മറയപ്പെട്ട രക്ഷിതാവു ഏററവും പ്രകാശിച്ചു.

വ. ൫൩. ഉഷഃകാലത്തുങ്കൽ മാതാവിന്റെ അടുക്കൽ പുത്രൻ നിന്നു പ്രഭയുള്ള മകനെ കണ്ടിട്ടു സ്വപ്നമായ ദുഃഖത്തിൽനിന്നു ഉണൎന്നു.

വ. ൫൪. ആഴമുള്ള ആററിൽ വീണിട്ടു പോങ്ങിയതുപോലെ— ഉമ്മാ മതിയാകുംവണ്ണം ആഗ്രഹിച്ചതിനെ അപ്പോൾ കണ്ടാശ്വസിച്ചു.

വ. ൫൫. കുമ്പിട്ടു ദൈവ പാദങ്ങളിൽ അവൾനമസ്കരിച്ചു—(അനന്തരം)സ്തുതിക്കപ്പെട്ട തമ്പുരാൻ തന്റെ മാതാവിനെ ഏററവും.

വ. ൫൬. ദയയുള്ള ഭാവത്തോടു (നോക്കി)ചൊല്ലി— മനസ്സിന്റെ വ്യസനത്തോടുകൂടെ സുഖിക്ക. ആയതിന്നു ഇപ്പോൾ നേരംവന്നു.

വ. ൫൭. അധികം അടികൾകൊണ്ടു വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടിയ മാനുഷ കുലത്തിന്റെ രക്ഷയാകുന്ന എന്റെ കാൎയ്യം സാധിക്കപ്പെട്ടു.

വ. ൫൮. ഇനിക്കു ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്റെ ദുഃഖം ഏററിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇനി ഒരുമിച്ചു സുഖിപ്പാൻ കാലമായി.

വ. ൫൯. ഉത്തമമായ മാതാവെ! നിനക്കു ആശ്വാസം വരട്ടെ! എല്ലാ ജനങ്ങളും നിന്റെ ക്ഷമയെ എപ്പോഴും സ്തുതിക്കും.

ഉമ്മാപവ്വം

൧൬൦. ഇങ്ങനെ സ്തുതി നരുക്കനുസരിപ്പാൻ വിധ ഇങ്ങനെ ദുഃഖൊൽസുഖം വന്നീടും മററുള്ളോൎക്കും.

൧൬൧. പാത്രകൊൾമമ ദോഷത ലക്ഷണങ്ങളെ- പാത്രകൊൾ സദാനുള്ള ദുഷ്ട ശിക്ഷകളിവ.

൧൬൨. സത്തുകൾക്കരുത്ഥിത പ്രഭയാ തെളിയുക- സത്തുകളെതിനാലു മത്യ്നും വിഷാദിക്കും.

൧൬൩. അക്ഷതങ്ങളാൽസൎവ്വദോഷ നാശനംവിന- അക്ഷത ഭാഗ്യങ്ങളും സമസ്ത ഭൂരക്ഷയും.

൧൬൪. നരകമരണങ്ങൾക്കശക്ത്യാ ജിതമായി- നരകമ്പരെത്ത വരുത്തിടുന്ന ചെയ്തിതാന്മാരും.

൧൬൫. ബഹുല സംവത്സരം കൂടിയിരുന്ന പോലെ- ബഹുലതന്നിൽക്കൂടെയിരിപ്പാൻ വിധിയില്ല.

൧൬൬. മേ' ജനകിയെ സദാ പരിപാലിപ്പാൻ നൂനം-മേ ജനത്തിന്ന നിന്നാലുസഹായമുണ്ടാകണം.

൧൬൭. എന്നതുകൊണ്ടു ഭൂമിലോകെ നീയിരിക്കണം എന്നുള്ള പിതാവിന്റെ കല്പനയറിഞ്ഞാലും.

പൊരുൾ.

൧൬൦. ഇങ്ങനെ സ്തുതി അനുഭവിപ്പാൻ നരുക്ക കല്പന- ഇങ്ങനെ മററുള്ളവൎക്കും ദുഃഖത്താൽ സുഖം വരും.

൧൬൧. എന്റെ ശരീരത്തിൽ മുറിവിന്റെ അടയാളങ്ങളെ നോക്കുക- നല്ലവരുടെ സന്തോഷത്തിന്നും ദുഷ്ടരുടെ ശിക്ഷക്കും ഇവകളെനോക്കിക്കൊൾക.

൧൬൨. നല്ലവർ അതിൽ നിന്ന പുറപ്പെടുന്ന പ്രഭയാൽ തെളിയും. ദുഷ്ടവർ അതിനാൽ ഏററം വിഷാദിക്കും.

൧൬൩. ആ മുറിവുകളാൽ സൎവ്വദോഷങ്ങൾക്കും ഹരം വന്നു. ലയമില്ലാത്ത ഭാഗ്യവും സകല ഭൂമിക്ക രക്ഷയും ഉണ്ടായി.

൧൬൪. നരക മരണങ്ങൾഎന്റെ ശക്തിയാൽ ജയിക്കപ്പെട്ടതായി-മാനുഷരെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നചെയ്തിതാന്മാരും ജയിക്കപ്പെട്ടു.

൧൬൫. വളരെ കാലം അവര കൂടി ഇരുന്ന പോലെ ഇപ്പോൾ ഇരുളിൽ കൂടയും ഇരിപ്പാൻ അവൎക്ക ഇടയില്ല.

൧൬൬. എന്നാൽ എന്റെ മാതാവെ! എപ്പൊഴും നിന്നെ ഞാൻ പരിപാലിക്കുമെന്ന നിശ്ചയം- എന്റെ ജനങ്ങൾക്ക നിന്നാൽ സഹായമുണ്ടാകണം.

൧൬൭. എന്നതുകൊണ്ടു ഭൂലോകത്തിൽ നീ ഇരിക്കണം- എന്നത ബാവാടെ കല്പന എന്ന അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

ഉമ്മാചാർവ്വം.

വ.൩൮. ചൊന്നിതു പുത്രൻ കന്യാദേവകല്പിതം ഗ്രഹി - ചൊന്നിതു സാദ്ധ്യം മയാഽയെന്നുടൻ ബുദ്ധ്യാ വച്ചാൾ.

വ.൩൯. നിന്നാലെന്നാത്മനാഥയീവണ്ണം കല്പിച്ചത-നിന്നാലെന്നാലെവേണ്ടതവേഷ്ടം യഥാ ഭൂയാൽ.

വ.൪൦. എന്നാലഖിലത്താലും നിന്മനസ്സുകേണമെ - എന്നാലക്ഷ്യമെയുള്ള മറെറാരു മനസ്സില്ല.

വ.൪൧. അന്തലാത്മജനിനക്കതലുണ്ടായ മൂലം - അന്തരേക്കുള്ള ഭാരമിനിക്ക ഭാരമുള്ളു.

വ.൪൨. ബഹുനാകിം മമ മനഃ പ്രത്യക്ഷം നിനക്കല്ലൊ-ബഹുനായതൊട്ടിവ കന്യകയുണർത്തിച്ചു.

വ.൪൩. പ്രത്യക്ഷമായസുത നമ്മുടെദൃക്കകൾക്ക - പ്രത്യക്ഷം ഭവിച്ചുടൻ മനസി സമാസ്ഥിതൻ.

വ.൪൪. ഇതതിക്രാന്തമായവിഷയശിഷ്യസ്ഥലെ- ഇതരി മിരജനം വിശ്വാസിപ്പിച്ചുകന്യ.

വ.൪൫. ദേവവാക്യസ്ഥൈര്യം ഭാവികന്മാരാൽ സൂചകമാരത- ദേവവാൎത്തകളുടെ വിശേഷം ബോധിപ്പിച്ചാൾ.

പൊരുൾ.

വ.൩൮. പുത്രൻ ഈ പറഞ്ഞ ദേവകല്പനയെ കന്യക ഗ്രഹിച്ചു - എന്റെ ബുദ്ധികൊണ്ടു എന്നാൽ സാധിപ്പാൻ യോഗ്യം എന്നു കരുതി ചൊല്ലിയത (എന്നെന്നാൽ.)

വ.൩൯. എന്റെ ആത്മനാഥാ! നീ ഈവണ്ണം കല്പിച്ചത - നിന്നാൽ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ആകട്ടെ.

വ.൪൦. എന്നാൽ എല്ലാംകൊണ്ടും നിന്റെ മനസ്സു ആയിരിക്കേണമെ എന്നല്ലാതെകൊള്ളു- മറെറാരു മനസ്സില്ല.

വ.൪൧. ദുഃഖിക്കപ്പെട്ട എന്റെ മകനെ! നിനക്ക സങ്കടമുണ്ടായകാരണം- ആയ ആ ദുഃഖത്തിന്റെ ഫലം മാത്രമെ ഇനിക്ക ഭാരമായുള്ളു.

വ.൪൨. വളരെ എന്തിന് (പറയുന്നു) എന്റെ മനസ്സു നിനക്ക അറിവുള്ളതായിരിക്കുന്നുവല്ലൊ - ഇപ്രകാരം ഏറാം ന്യായത്തോടുകൂടെ ഇവകളെ കന്യക ഉണർത്തിച്ചു.

വ.൪൩. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾക്ക കാണപ്പെട്ട പുത്രൻ-മനസ്സിൽ എപ്പഴും കുടിയിരുന്ന കാണപ്പെട്ടവാൻ സംഗതി വന്നു.

വ.൪൪. ഇതു കഴിഞ്ഞശേഷം ശിഷ്യരുടെ സ്ഥലത്തിങ്കൽ (ചെന്നു) അന്ധകാരത്തിൽ കിടന്ന ജനത്തെ കന്യക വിശ്വാസിപ്പിച്ചു.

വ.൪൫. ദിവ്യന്മാരാൽ പറയപ്പെട്ട ദൈവ വചനത്തിന്റെ സത്യം ദൈവവൎത്തമാനത്തിന്റെ വിശേഷത്താൽ അവൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തി:

മൂലപാഠം.

൨൬൬. ഇതി നാല്പത്തു ദിനമിരുന്ന യോഷിദ്വരാരെ — ഇതിനകത്തു പുത്രചരിത്രം കണ്ടും കേട്ടും.

൨൬൭. മുദാതോട്ടു സമമായ ഋതുവ്യാപാരത്തോടും— മുദത്തോടും ചരിത്രങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചുള്ളിൽ പൂണ്ടു.

൨൬൮. ആ ദിനാ കഴിഞ്ഞിട്ടു സമയമട്ടത്താറെ — ആദിനായക നമ്മെക്കണ്ടു യാത്രയും ചൊന്നാൻ.

൨൬൯. ആനന്ദമോടു വാഴ്ക! സൃഷ്ടമുള്ളതിൽ പ്രിയെ!— ആനന്ദപുവെകൊൾക വാഴ്വാൻ പോകുന്നു ഞാൻ.

൨൭൦. താപത്തിന്നല്ല യാത്ര ഭവിപ്പാനായിരുന്ന— താപത്തിനിക്ക വന്ന കഴിഞ്ഞു ക്ഷമകാലം.

൨൭൧. പ്രഭാവമോടു യാത്ര ഭുവിൽ നിന്നിതുകാലം— പ്രഭാവങ്ങനം നാണിച്ചീടുമെന്നുടെ രശ്മ്യാൽ.

൨൭൨. മാനസപീഡ വേണ്ട രക്ഷിപ്പാൻ നിന്നെ സദാ—മാനസം സിദ്ധിയോടുകൂടവെ നീയും വാഴ്ക.

൨൭൩. ജനകല്പിതമെല്ലാം തികഞ്ഞെ മതിയാവു— ജനകനിതൊക്കവെ യീവണ്ണം പ്രമാണിച്ചു.

പൊരുൾ.

൨൬൬. ഇപ്രകാരം നാല്പതു ദിവസം സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു— ഇതിനകത്തു പുത്രന്റെ വിശേഷം കണ്ടും കേട്ടും.

൨൬൭. മുദത്തോടു സമമായ ഋതുവുള്ള വ്യാപാരത്തോടും — സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ വൃത്താന്തങ്ങളെ ഉള്ളിൽ വിസ്മയിച്ചു ഗ്രഹിച്ചു.

൨൬൮. ആ ദിവസം കഴിഞ്ഞു സമയമട്ടത്തപ്പോൾ തന്നാൽത്താനായിരിക്കുന്ന ദൈവം അമ്മയെ കണ്ടു യാത്രയും ചൊല്ലി.

൨൬൯. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ പ്രിയപ്പെട്ടവളെ! ആനന്ദത്തോടുകൂടെ വാഴ്ക. നീ ആ സന്തോഷത്തെ പ്രാപിക്ക. ഞാൻ വാഴ്വാൻ പോകുന്നു.

൨൭൦. ദുഃഖത്തിന്നല്ല യാത്രയാകുന്നതു— അനുഭവിപ്പാനിരുന്ന ദുഃഖം ഇനിക്ക വന്ന ക്ഷമയുടെ കാലവും കഴിഞ്ഞു

൨൭൧. ഭൂമിയിൽനിന്നു പ്രകാശത്തോടുകൂടിയുള്ള യാത്രയുടെ സമയമിപ്പോഴാകുന്നു— എന്റെ രശ്മിയാൽ സൂര്യനും ശങ്കിച്ചുപോകും.

൨൭൨. മനസ്സിൽ നീ ക്ലേശിക്കേണ്ട നിന്നെ എപ്പോഴും ഞാൻ രക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു — മാനസസന്തോഷത്തോടുകൂടെ നീയും വാഴ്ക.

൨൭൩. ജനങ്ങൾക്കൊക്കെയുമുണ്ട കല്പിക്കപ്പെട്ടതെല്ലാം തികഞ്ഞെ മതിയാവു — ബാവാ ഇതൊക്കെയും ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു.

ഉണ്മാപാട്ടും.

൱൯൪. പത്തു നാളിൻറയുള്ളിൽ മഹാറയെ യയപ്പാനാ- പത്തുനായകനിയാളൊഴിക്കും മുത്തും തരും.

൱൯൫. പ്രിയതാ നിന്ന പ്രശിഞ്ഞങ്ങൾക്കിരുവാക്കാന്ന- പ്രിയതാല്പര്യംകൊണ്ടു നീയിയാൾക്കിരിപ്പാകും.

൱൯൬. കാലലയമകറ്റീട്ടും നിന്നോട്ടുരമിച്ചീട്ടും- കാല യഥേഷ്ടംനിന്നെ മോക്ഷ സന്തോഷിപ്പിക്കും.

൱൯൭. എന്തന്നാൽ വേണമതപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളണംനീ- എന്തന്നാലതുതാതൻ തന്നീട്ടും പ്രിയത്തോട്ടും.

൱൯൮. മകളിയാൾക്കു നീയെ സതതസ്നേഹത്തോട്ടും- മകളിയിരിപ്പാനായ്നിന്ന സൂക്ഷിക്കും സദാ.

൱൯൯. നിന്നെ കണ്ടു ഞാൻ നിത്യം പാലിപ്പനാകാരത്തിൽ-നിന്നെ കാന്തപ്രേമമാസ്ഥായുത്തുകൊണ്ടിരിപ്പൻ ഞാൻ.

൨൱. എന്നെക്കാണാത്തനേരം നീ ശിഷ്യാശ്വാസമാകും - എന്നെ കല്യാണശീലയവൾക്ക തണുപ്പായ്.

൨൱൧. അരുൾ ചെയ്തിതു നാഥൻ കന്യകജനനിയും-അരുൾ ചേതസി ധരിച്ചുണർത്തിച്ചിതു ഭക്ത്യാ.

പൊരുൾ.

൱൯൪. പത്തുനാളിന്നകത്ത മഹാശ്ലേഷശോഭയെ അയക്കുന്നുണ്ട - ദൈവമായിരിക്കുന്ന ഈ ആൾ ആപത്തു നീക്കും, സന്തോഷവും തരും.

൱൯൫. ഞങ്ങൾക്കിരുവർക്കും നിന്നെ ഉള്ള സ്നേഹം ഒന്നുപോലെ - സ്നേഹത്തിന്റെ അധികത്താൽ നീ ഇയ്യാൾക്ക ഇരിപ്പിടമാകും.

൱൯൬. ആപത്തു ഒഴിക്കും നിന്നോടുകൂടി ഒന്നിച്ചിരിക്കും-കാലത്തിൽ (അതായത കുറിക്കപ്പെട്ട സമയമാകുമ്പോൾ) ഇഷ്ടംപോലെ നിന്നെ മോക്ഷത്തിൽ സന്തോഷിപ്പിക്കും.

൱൯൭. നിനക്ക എന്തുവേണമെന്നാൽ അത നീ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം - എന്തന്നാലത ബാവാ പ്രിയത്തോടുകൂടെ നിനക്ക തരും.

൱൯൮. നീ ഇയ്യാൾക്ക മകൾ ആകുന്നു. എല്ലായ്പോഴും സ്നേഹത്തിൽനിന്ന വേർപിരിയാതിരിപ്പാൻ ഇടവിടാതെ നിന്നെ സൂക്ഷിക്കും.

൱൯൯. നിന്നെ ഞാൻ കണ്ട ആകാരത്തിൽ നിത്യവും പരിപാലിക്കുന്നുണ്ട - നിന്നെ ഉററ സ്നേഹമായിട്ട ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കും.

൨൱. എന്നെ കാണാത്ത നേരം നീ ശിഷ്യരുടെ ആശ്വാസമാകും- എന്നാൽ മാത്രമെ ഭാഗ്യശീലമുള്ളവളെ! അവക്ക കണ്ണപ്പു വരു.

൨൱൧. ഇപ്രകാരം ഉടയനാഥൻ അരുളിച്ചെയ്യുമാറെ - അവകളെ മനസ്സിൽ ഗ്രഹിച്ച ഭക്തിയോടുകൂടെ കന്യകമാതാവ ഈവണ്ണം ഉണർത്തിച്ചു.

ഉമ്മാപൎവ്വം.

൨൰൨. നിനക്കു തേന്നുംവണ്ണമെങ്കിലൊ മറ്റൊന്നു ഞാൻ – നിനക്കു വേണ്ടത വപ്രീതമായതേ വേണ്ടു.

൨൰൩. എന്നുടെ സ്വൎഗ്ഗൻ നീയെ നീ പോയാലിരുട്ടാകും – എന്നുടെയവൻ നീയെ മാനസെ പ്രകാശിക്കും.

൨൰൪. ശൎവ്വരം കഴിയുമ്പോളസ്തമിച്ചീടാതനീ– ശൎവ്വരനേക്കാൾ ഭാസുരന്നിനക്കു വിളങ്ങീടും.

൨൰൫. ലോകഭൂതലം നിനക്കുചിത വാസമല്ല– ലോകഭൂമിക്കവേണ്ട തെളിവു മറഞ്ഞില്ല.

൨൰൬. വെളിവിടനക്കാളന്ധത മനസ്സിൽ പ്രിയമുള്ള– വെള്ളിമലയേക്കാൾ കിടന്നെ വിലയുള്ള.

൨൰൭. എന്നാലും ലോകപ്രതിക്ഷമയും മരണവും– എന്നാലുംപ്പുവി ധരിപ്പിപ്പതല്ലല്ലൊ നീ..ഥ!

൨൰൮. ത്രാതാവനിയെ പ്രതി ദയയെ കളയല്ലെ – ത്രാതാവഖിലജനം മംഗലം വരുത്തുക.

൨൰൯. നരകമരണങ്ങൾ ജയിച്ചു ജയത്താലെ– നരകലികളൊക്കെ നാശം ചെയ്തീടണമെ.

പൊരുൾ.

൨൰൨. ഈവണ്ണം നിനക്കു മനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ മറ്റൊന്നു ഞാൻ നിരൂപിക്കണ്ട – നിനക്കു ഇഷ്ടമായതെ ഇനിക്കും വേണ്ടു.

൨൰൩. നീ എന്റെ സ്വൎഗ്ഗമാകുന്നു നീ പോയാൽ ഇരുട്ടാകും– എന്റെ ഉടയവനായ നീ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു.

൨൰൪. ഇരുൾ കഴിയുമ്പോൾ നീ അസ്തമിക്കാതെ – ചന്ദ്രനേക്കാൾ പ്രകാശം നിനക്കു വിളങ്ങും.

൨൰൫. നീ ലോക ഭൂമി നിനക്കു യോഗ്യമായ ഇരിപ്പിടമല്ല– ഭൂമിക്കു പുകയേവേണ്ടു തെളിവിനെ അറിഞ്ഞില്ല.

൨൰൬. (ഭൂമിയിൽ മാനുഷർ)വെളിവിടനേക്കാൾ കുരിരുട്ടിലെ സന്തോഷമുള്ള – വെളുത്ത വെള്ളിയേക്കാൾ കിടന്നെ വിലയുള്ള.

൨൰൭. എന്നാലും ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ക്ഷമയും മരണവും– എന്നാൽ മനസ്സിൽ ധരിപ്പിപ്പാൻ പാടില്ലല്ലൊ തമ്പുരാനെ!

൨൰൮. എങ്കിലും രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഭൂമിയെപ്രതി അനുഗ്രഹത്തെ വിടല്ലെ– രക്ഷിതാവ എല്ലാ ജനത്തിന്നും ഭാഗ്യം വരുത്തുക.

൨൰൯. നരകമരണങ്ങളെ ജയിച്ച ജയത്തെ കുറിച്ചു – മാനുഷരുടെ ആപത്തുകളൊക്കെയും നശിപ്പിച്ചുകളയണമെ.

ഉമ്മാപൎവ്വം.

ന.൧൧. നരകന്മാം മാ
റ്റിള്ളുണരത്തെനാല്ലുണമെ-
പാരകലുഷങ്ങളുമെന്നി
യെ മോക്ഷത്തെയും.

ന.൧൨. വന്ധ്യമാകവാന
ല്ല നിൻപുത്രന്റെ കാലമ-
വന്ധ്യമാക്കുക മുഖ്യഫല
വും വൎദ്ധിപ്പിക്ക.

ന.൧൩. സൃഷ്ടാവായതി
നാൽ നീയേകുകെൻ ഭൂമിന
ര-സൃഷ്ടാവലിക്കനാഥാതപ
ദിയം ത്യജിക്കല്ലെ.

ന.൧൪. തരുഫലത്താലാ
ദം സപജനം വിറ്റശേഷം
തരുഫലമായുള്ളുണ്ണിയ
ജനം വീണ്ടുകൊണ്ടു.

ന.൧൫. ചോരനൽ തി
രുമേനിയിങ്കൽ നിന്നൊക്കെ
ച്ചിന്തി-
ചോരനെന്നപോൽ മ
രിച്ചീടുവാനൂലമാക്ക.

ന.൧൬. സ്ഥിരതയായുക
വെ ഫലിപ്പിച്ചിടണമെ-
സ്ഥിരതരോവാധമൎമ്മ
ത്ത്യൎക്ക നൽകേണമെ.

ന.൧൭. അധികമുണ
ൎത്തിപ്പാൻ കന്യകരോവിച്ചു
തും-
അധികപോലങ്ങളില
ശ്രുക്കളെണൎത്തിച്ചു.

ന.൧൮. തരോയാത്രക്കുകൂടി
സെഹുഗിരിയിൽ ചെന്നു
തരോയാതന്മാരാം വിഷ
മയാത്ര ചൊന്നാൻ.

പൊരുൾ.

ന.൧൧. മാനുഷരുടെ ദോഷംമാറ്റി
ഗുണത്തെ കൊടുക്കണമെ- മാനുഷ
പാപാന്ധിക്കു മോക്ഷത്തെയും നല്ലേ
ണമെ.

ന.൧൨. നിന്റെ ദുഃഖത്തോടുകൂടിയ
മനുഷ്യനായ കാലം നിഷ്ഫലമാകുവാന
ല്ല-ഫലമുള്ളതാക്കുക, മുഖ്യമായ ഫല
വും വൎദ്ധിപ്പിക്ക.

ന.൧൩. സൃഷ്ടിതാവും ഒരുവൻതന്നു
രാനും നീ ആകുന്നു- ആയതിനാൽ ഭൂ
മിയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നിനക്കുള്ള മാ
നുഷവൎഗ്ഗത്തെ നീ ഉപേക്ഷിക്കല്ലെ.

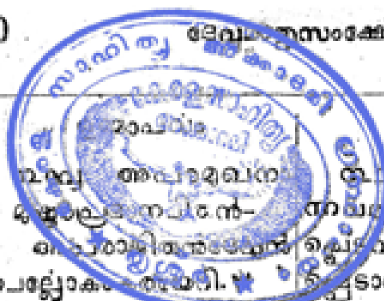
ന.൧൪. ആദം ഒരു കനിയാൽ ത
ന്റെ വൎഗ്ഗത്തെ വിറ്റതിന്റെശേഷം-
ഒരു കനിയായി നീ ഉണ്ടാപ്പെട്ട ആ വ
ൎഗ്ഗത്തെ വീണ്ടെടുത്തു.

ന.൧൫. മാണിക്കമായ നിന്റെ തി
രുശരീരത്തിൽനിന്ന ചോര ഒക്കെയും
ചിന്തി-കള്ളനെപ്പോലെ മരിപ്പാനുള്ള
കാരണത്തെ ഓൎക്ക.

ന.൧൬. ചോരയാൽ നനയപ്പെട്ട ഭൂ
മിയെ! അതിന്റെ ഫലം മാനുഷൎക്ക
സിദ്ധിപ്പിക്കേണമെ. പുണ്യത്തിൽ ഉ
റപ്പുള്ളഭാവം മാനുഷൎക്ക കൊടുക്കേണ
മെ.

ന.൧൭. അധികം ബോധിപ്പിപ്പാൻ
കന്യകരോവിച്ചു- അതിനെക്കാളധികം
മുഖത്തിന്മേൽ കണ്ണുനീരുകൾ ഉണ
ൎത്തിച്ചു.

ന.൧൮. ഇതിന്റെശേഷം കൎത്താവി
നോട യാത്രക്കുകൂടി സെഹുമലയിൽ
ചെന്നു- അവിടെ വന്നവരോടും യോ
ഗ്യതപോലെ യാത്രയുംചൊല്ലി. 9 *

ഒ പൊതം

൧൮. [illegible] ഭൂമിക്ക മുഖം ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നവനായും പ്രഭയോടുകൂടിയ മുഖത്ത ളോടുവനായും- ഒരുത്തനാൽ ജയിക്കപ്പെടാത്തവനായും ഇരിക്കുന്നദൈവം മോക്ഷരാജ്യത്തിൽ കരേറി.

൨൦. ഉയിരവരുടെ സമൂഹത്തോടുകൂടെ ആകാശത്തിൽപൊങ്ങുന്ന നേരത്തുങ്കൽ- പട്ടാങ്ങയായ ശരീരം ഏററവും പ്രകാശിച്ചു.

൨൧. നോക്കിനില്ക്കുന്നവരെ ആശീൎവ്വാദത്തോടും നോട്ടം ഏത്തുന്നനേരം സാവധാനമായും എഴുന്നെള്ളി.

൨൨. മലയിൽനിന്ന പൊങ്ങിയതിന്റെശേഷം തേരിൽകരയേറി- മലയിൽ തൃക്കാലിന്റെ ചുവടുശേഷിച്ചു.

൨൩. അന്നുതൊട്ട ഉമ്മാ പുത്രന്റെ മുഖം (കാണ്മാൻ) ഏററവും ആഗ്രഹിച്ചു- അന്നുതൊട്ട അമ്മയെ ഒരിക്കലും മറന്നിരുന്നില്ല.

൨൪. ഗുരുവായ ദൈവം എഴുന്നെള്ളിയതിന്റെശേഷം- അധികാഗ്രഹം ശിഷ്യന്മാൎക്ക ഉള്ളിലുണ്ടായി.

൨൫. മേല്പോട്ട നോക്കിനോക്കി ഏററം സ്തുതിയോടുകൂടെ-മേലിൽ വരുവാനിരുന്ന ആപത്തിന്ന സഹായമപേക്ഷിച്ചു.

൨൬. വന്ദിക്കപ്പെട്ടതമ്പുരാൻ എഴുന്നെള്ളിയശേഷം- അറിയപ്പെടാത്തവരായി രണ്ടുപേർ കാണപ്പെട്ടു (പറഞ്ഞു.)

[illegible] അപ്പുരുഷനാ [illegible] അതിപ്രകാശൻ-
[illegible] സപ്തലോകം [illegible].

൨൦. [illegible] ദ്ധ്യോവില്ലാങ്ങുന്ന നേരത്തിങ്കൽ-
അനന്തശരീരമായേററവും പ്രകാശിച്ചു.

൨൧. ദൎശനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നോരെ യാശീൎവ്വചനത്തോടും- ദൎശനമെത്തുന്നേരം മന്ദമായെഴുന്നെള്ളി.

൨൨. വലാഹകത്തിലിന്നുത്തരിപ്പോൾ ഉയരേറി-
വലാഹകത്തിൽ തൃക്കാൽ ചുവടുശേഷിപ്പിച്ചു.

൨൩. അന്നുതൊട്ടമ്മാ പുത്രസമുഖമിച്ഛരിച്ചേററം- അന്നുതൊട്ടമ്മെമറന്നിരുന്നില്ലൊരിക്കലും.

൨൪. ഗുരുവാംദേവനെഴുന്നെള്ളിയ ശേഷത്തുങ്കൽ-
ഗുരുവാഞ്ചരിതമുള്ളിൽ ശേഷിച്ചുശിഷ്യന്മാൎക്കും.

൨൫. മേല്പോട്ടുനോക്കിനോക്കി ബഹുപ്രണാമത്തൊടും- മേല്പോട്ടുവരുമാപത്സഹായമപേക്ഷിച്ചു.

൨൬. അപരിഭ്രന്താഹനെഴുന്നെള്ളിയശേഷം-
അപരിചരത്ഭ്യന്മാരായിരുവർ കാണാവുന്നു.

ഉത്ഥാപർവ്വം.

൱൭. നോക്കിനില്ക്കുന്നതെന്തഹോ വിസ്മിത ജനങ്ങളെ!– നോക്കിനിരയെത്താതഹോ വന്നീടുമൊരുകാലം.

൱൮. പൂർവ്വലോകസംയുതൻ ഭൂമിയിലെഴുന്നെള്ളും പൂർവ്വലോചനത്തോടു നൃകർമ്മം വിധിപ്പാനായ്.

൱൯. തദാകർണ്ണനമൊയ്യുകൂടിയ നരഗണം– തദാകർത്തൃകല്പനയ്ക്കൊത്ത പോൽപുരിപാൎത്തു.

൱൰. ദശാഹസ്സകലം തികഞ്ഞിരുന്ന കാലത്തിങ്കൽ–ദശാഹമുഖമൊബ്ബഹു വിസ്മയാന്വിതാരേവൽ.

൱൰൧. ഉദാരവായുസ്വരമെന്നപോൽധ്വാനമുണ്ടായ്. ഉദാരജനവാസം നിറച്ചസ്സു വിസ്മയം.

൱൰൨. ജ്വലനത്തോടു ദേവ സ്നേഹാഗ്നി കൂട്ടുവാനായ്– ജ്വലനരൂപത്തിങ്കൽ ജിഹ്വകൾ കാണായ്വന്നു.

൱൰൩. വരവണ്ണിനീ കന്യാസഹോദരരോടെ– വരവത്യന്തർക്ക്യാ പാൎത്തു കന്യകയുടെ.

൱൰൪. ചേതസ്സിംഹാസനത്തിൽ സർവ്വേശനെഴുന്നെള്ളി– ചേതസ്സികളും ഗുണസമ്പൂർണ്ണം വരുത്തിയാൻ.

പൊരുൾ.

൱൭. വിസ്മയംപൂണ്ടജനങ്ങളെ! എന്തെ നിങ്ങൾ നോക്കിനില്ക്കുന്നതു നോട്ടം ഇനി എത്തുകയില്ല. ഇപ്രകാരം ഇനി ഒരിക്കൽ ലോകത്തിൽ വരും.

൱൮. ആദിമുതൽ കണ്ടിരിക്കുന്ന ദൈവം ഭൂമിയിൽ എഴുന്നെള്ളും–മുൻകണ്ട കാഴ്ചയോടെ മാനുഷപ്രവൃത്തിയെ വിധിപ്പാനായി.

൱൯. കൂടിയ മാനുഷവർഗ്ഗം അതു കേട്ട അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ കല്പനയ്ക്കൊത്തവണ്ണം ദേശത്തിൽപോയി.

൱൰. പത്താംദിവസം തികഞ്ഞ സമയത്തിങ്കൽ ഉഷകാലത്തിന്റെ അവസ്ഥയിൽ എത്രയും വിസ്മയത്തോടുകൂടിയവനായി (ആറാമദ്ദേശോ വന്നു.)

൱൰൧. നല്ല കാറ്റിന്റെ സ്വരം എന്നതുപോലെ സ്വരം ഉണ്ടായി– സജ്ജനങ്ങൾ വസിക്കുന്ന സ്ഥലം തന്റെ വിസ്മയംനിറച്ചു.

൱൰൨. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹാഗ്നി തീജ്വാലയോടുസമം കൂട്ടുവാനായി തീജ്വാലയുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ നാക്കുകൾ കാണപ്പെട്ടു.

൱൰൩. പുണ്യപ്പെട്ട കന്യാസ്ത്രീ സഹോദരരോടുകൂടെ വരവു ഏറ്റവും ഭക്തിയോടുകൂടെ പാൎത്തുകൊണ്ടിരുന്ന എന്ന ആ കന്യകയുടെ.

൱൰൪. ഹൃദയമായ സിംഹാസനത്തിൽ സർവ്വേശ്വരൻ എഴുന്നെള്ളി–മനസ്സികളും പുണ്യത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണംവരുത്തി.

ഉമ്മാപദം	പൊരുൾ
൯൰൪. സ്വാവാസയോഗ്യമായകന്യക ഹൃദയവും– സ്വാവാസമാക്കി തത്ര സ്വതേജസ്സോടു വാണു.	൯൰൪. തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിന്നു യോഗ്യമായ കന്യകയുടെ ഹൃദയവും തന്റെ ഭവനമാക്കി അതിങ്കൽ നല്ല ശക്തിയോടു വാണു.
൯൰൫. സൃഷ്ടിയായതു കൊണ്ടു സ്വമുഖം കാട്ടിയത– സൃഷ്ടിയാകുവാൻ സ്വസ്വാംകന്യയിൽക്കൂടിയാണു.	൯൰൫. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവളാകയാൽ തന്റെ മുഖംകാട്ടിയതു നിശ്ചയപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി– മോക്ഷസമ്പത്തു കന്യകയിൽ അധികമായി.
൯൰൬. സ്വർണ്ണത്തിൽ മണി ശോഭിക്കുമെന്നപോലെ – സ്വർണ്ണകന്യകയിൽ ധർമ്മാഭ ശോഭിച്ചേറും.	൯൰൬. പൊന്നിൽ രത്നം ശോഭിക്കുന്നതുപോലെ ഉന്നതവംശത്തിലുള്ള കന്യകയിൽ പുണ്യത്തിന്റെ ശോഭ ഏറ്റവും ശോഭിച്ചു.
൯൰൭. മാറ്റുള്ള പൊന്നുലോഹശേഷത്തിലെന്നപോലെ മാറ്റുള്ള ധർമ്മാനുഗുണത്തിൽപ്രകാശിച്ചു.	൯൰൭. ശേഷം ലോഹങ്ങളെക്കാൾ മാറ്റുള്ള പൊന്നു എന്നപോലെ പുണ്യത്തിൽ നടക്കുന്നശേഷം കൂട്ടരൊക്കെയെക്കാൾ പ്രകാശിച്ചു.
൯൰൮. രാജ്ഞിയുംശ്രിതന്മാരുമെന്നുള്ളഭേദത്തോടും രാജ്ഞിയുള്ള സ്വപ്രജാനിർമ്മായസ്നേഹത്തോടും.	൯൰൮. രാജസ്ത്രീയും അടിയാരും എന്നുള്ള ഭേദത്തോടും തന്റെ രാജാവിനുള്ള പ്രജ ഭേദമായ സ്നേഹത്തോടു കൂടെ ആശ്രയിച്ചു.
൯൰൯. വിശ്വാസജനങ്ങളിൽ മഹായുമെഴുന്നെള്ളി–വിശ്വാസ്യാമസംനീക്കി വെളിവുംധരിപ്പിച്ചു.	൯൰൯. വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട ജനങ്ങളിൽ മഹാദേവകരോ എഴുന്നെള്ളി ഭൂമിയിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്ന ഇരുളിനെ നീക്കി വെളിവുംകൊടുത്തു.
൱. വിശേഷമനുഷ്യരിൽ വിശിഷ്ടകന്യാനാഥ– വിശേഷത്തുഭാസനമായ് സർവ്വശാലയവും.	൱. വിശേഷമായ മാനുഷരിൽ ഉപമയില്ലാത്ത കന്യാസ്ത്രീ മുഖ്യമായ സിംഹാസനവും സർവ്വേശ്വരന്റെ വീട്ടും ആയി.
൱൧. തദനുസർവ്വലോകെ സദ്വേദമറിയിപ്പാൻ– തദനുജ്ഞയോടഥ പിരിഞ്ഞുശിഷ്യയോഗം.	൱൧. അതിന്റെശേഷം എല്ലാ ലോകത്തിലും സത്യവേദം അറിയിപ്പാനായിട്ട– ആ അനുവാദത്തോടുകൂടെ അപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരും പിരിഞ്ഞു.

ഉത്താപവ്യം.

൧൰൨. അസമക്ഷ പുത്രന്റെ കല്പന തികപ്പാനായ്- അസമകന്യകയുമാശിർവ്വചനം ചൊല്ലി.

൧൰൩. അതിവേലങ്ങളാകും ക്ലേശങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ- അതിവേദനകളെ യൊഴിപ്പാൻ തക്കവാക്കം.

൧൰൪. അധിക സ്നേഹത്തോട മാതാവു ചൊന്ന ശേഷം- അധികഫലംസ്തുതാപ്ലീഹന്മാർ യാത്രാചൊല്ലി.

൧൰൫. നിന്തിരുമുഖം കണ്ടു സുഖിപ്പാൻ മഹാഭാഗ്യം- നിന്തിരുവുള്ളക്കേടുണ്ടാമതുഭാവിക്കുമ്പോൾ.

൧൰൬. ഉത്തരലോകത്തിങ്കലീഭാഗ്യ പ്രാപ്തിക്കുട്ടും ഉത്തമം സദ്വൃത്തികൾക്കിതാകുംനിരന്തരം.

൧൰൭. ഞങ്ങളെ പ്രതി സദാ കാരുണ്യ ഭാവത്തോട്- ഞങ്ങളെപ്പുത്രവിധി തികപ്പാനയച്ചാലും.

൧൰൮. താമസദോഷം നീക്കി സദ്ബോധമറിയിപ്പാൻ-താമസംവിനാ പോവാൻ ദേവകല്പിതമല്ലൊ.

൧൰൯. സാരമിവപുണ്യ സമൂഹമുണർത്തിച്ച്- സാരരഹിത സംഭ്രമത്തോട്ടനതും ചെയ്യാം.

പൊരുൾ.

൧൰൨. ആ പ്രത്യക്ഷമുള്ള പുത്രന്റെ കല്പന തികക്കുന്നതിന്നായി ഉപമയില്ലാത്ത കന്യകയും ആശീർവ്വാദം ചൊല്ലി.

൧൰൩. ഏറ്റം കഠിനപ്പെട്ട ക്ലേശങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വലുതായ വേദനകളെ ഒഴിപ്പാൻ തക്ക വാക്കും.

൧൰൪. ഏറ്റവും സ്നേഹത്തോടു കൂടെ മാതാവു ചൊല്ലിയ ശേഷം അധികമായ ഫലം ലഭിച്ച ശ്ലീഹന്മാർ യാത്രയും ചൊല്ലി (ഇവണ്ണം പാട്ടു)

൧൰൫. നിന്റെ തിരുമുഖം കണ്ടു സ്തുതിപ്പാൻ ഏറ്റവും ആശയുണ്ട്- അതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടും ഉണ്ടാകും.

൧൰൬. മേലോകത്തിലീഭാഗ്യം അനുഭവിപ്പാനിടകൂട്ടും. നല്ല പ്രവൃത്തികൾക്കു നിത്യം ഇതു പ്രതിഫലമാകും.

൧൰൭. എപ്പോഴും ഞങ്ങളെപ്രതി കാരുണ്യഭാവത്തോടുകൂടി- പുത്രന്റെ കല്പന തികപ്പാൻ ഞങ്ങളെ അയക്കുക.

൧൰൮. അജ്ഞാനമെന്ന ദോഷം നീക്കി സത്യവേദം അറിയിപ്പാൻ താമസംകൂടാതെ പോവാൻ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയല്ലൊ.

൧൰൯. ആചാരത്തോടുകൂടെ ഇപ്രകാരം പുണ്യ സമൂഹങ്ങളെ ബോധിപ്പിച്ചു- അപ്പോൾ തെറ്റുള്ള സംഭ്രമത്തോടുകൂടെ ഉടനെ അരുളിച്ചെയ്തു.

ഉത്തരാപൎവ്വം.

൩൪൦. മാൎഗ്ഗേണ ചൊല്ലു സൎവ്വഭൂമിലോകരെല്ലാം മാൎഗ്ഗന്യായത്തിൽ നടത്തിടുവാൻ പോരുന്നോരുളളവിൻ.

൩൪൧. കലനിണ്ടോൎക്ക വരുത്തിക്കൊള്ളും ദുരിതന്മാർ- കലനിഗ്രഹത്തിന്നു തൊക്കളെ വരുത്തുന്നോനാം.

൩൪൨. മന്നവർ മരത്തിട്ടം ദേഹത്തെ നിഗ്രഹിക്കും- മന്നവർ രാജാക്കളും മേദിനീപാലന്മാരും.

൩൪൩. ആത്മനാശത്തെ വരുത്തീടുവാൻ അശക്തന്മാർ- ആത്മനാശത്തെയവർ നിഷ്ഫലം ശ്രമിച്ചീടും.

൩൪൪. സുവൎണ്ണമലനികിൽ മാറിയനയക്കുന്നൊരു- സുവൎണ്ണസ്വരൂപപ്പെടിച്ച ത്യത്ഥം ശോഭിപ്പിക്കും.

൩൪൫. മരണദുഃഖക്ഷമാ ഭാരങ്ങൾ ചിന്തിച്ചിട്ടു- മരണ ഭയങ്കരം ശങ്കയാ പുത്രാ പ്രതി.

൩൪൬. സഹായസ്സ്വാനാഥഭാഗ്യ ഭാഗ്യശ്ച്യേ- സഹായസ്ഥിതം ഭവാ ഭാവിനിഃസമംഗലം.

൩൪൭. യോദ്ധാസഹയുഷ്ട്വാ സ്വജനാചാൎയ്യ- യോദ്ധാ സഹായ ദൈവസംയുഗകോവിദാ ചരൻ.

പൊരുൾ.

൩൪൦. എല്ലാ ദേശത്തിലെയും മാനുഷരെ അനുസരിച്ചു സത്യവേദന്യായത്തിൽ നടത്തുവാൻ പൊരുളാക.

൩൪൧. കഷ്ടപ്പെട്ടു പാപികൾ നിങ്ങളെ കലഹചെയ്യും. കലഹത്തിന്റെ ഗ്രഹത്തിന്നായി ഇവരൊക്കെയും വരികയും ചെയ്യും.

൩൪൨. രാജാക്കന്മാർ ദേഹത്തെ കൊല്ലും. മാടമ്പികളും രാജാക്കന്മാരും ഭൂമിപാലകന്മാരും.

൩൪൩. ആത്മാവിനെ കൊല്ലുവാൻ വശമില്ലാതെയായീടുന്നു_തങ്ങളുടെ നാശത്തോടുകൂടെ വൃഥാ ശ്രമിക്കും.

൩൪൪. പൊന്നിന്റെ കമ്പികളിൽ മാണിക്യം പൂരപ്പെടുത്തിയാൽ നല്ലതാം പൂരപ്പെടിച്ച ഏറ്റവും ശോഭിപ്പിക്കും.

൩൪൫. മരണത്തിനടുത്ത ദുഃഖത്തിന്റെയും ക്ഷമയുടെയും ഭാരങ്ങൾ വിചാരിച്ചു- പുത്രനെക്കുറിച്ചു ഭയത്തെ ശങ്കിക്കുന്നു.

൩൪൬. അയ്യാൾ എപ്പോഴും സഹായിക്കുന്നവനാം നിങ്ങൾക്ക ഭാഗ്യത്താവാനം- ഉറപ്പുതന്നു സഹായിക്കുന്നവനാം വരുവാനിരിക്കുന്ന സന്തോഷഭാഗ്യവും ആകുന്നു.

൩൪൭. നിങ്ങളുടെ പേൎക്ക യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവനും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജയിക്കുന്നവനും അയാൾ ആകുന്നു. നിങ്ങൾക്ക ദൈവം സഹായമായിരിക്കും.

ഉന്മാപൎവ്വം.

ന.൪൮. ഭൂഭൃത്തുകളിൽപൊ
ങ്ങും റോമായിൽ പത്രോ
സെ!നീ-ഭൂഭൃത്തുകളിൽദുഷ്ട
നേറോനെത്തോല്പിച്ചിടും.

ന.൪൯. അധശ്ശിലപോ
ൽനിന്മേൽ പൊങ്ങിടും ദേ
വസഭാ അധശ്ശിരസ്സൻമോ
ക്ഷലോകത്തെ ഗമിച്ചിടും.

ന.൫൦. അഘായ മനസ്സു
ള്ളനൃപൻെറ ക്രൌൎയ്യംകൊ
ണ്ടു- അഘായ രാജ്യത്തിൽ
നീയാന്ത്രയ ജയിച്ചിടും.

ന.൫൧. സഹജന്മാരെ!
നിങ്ങൾ കുരിശിൽ ഗുരു
വോട- സഹജഘന്യ മററ
'സുഖങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിടും.

ന.൫൨. ജ്യായാന്യാ
ക്കോവെ!മുൻപിൽകരവുകൂ
ടാതെനീ ജ്യായാന്യാൎവ്വത്താം
വൃക്ഷഭേദിന്യ യേല്ക്കുമിഹ.

ന.൫൩. വത്സലയോഹ
ന്നാനെ! തേ വാൎത്താസുര
ഹസ്യം- വത്സലംഘനം
ചെയ്തു ജീവിക്കും ദൂരദേശീ.

ന.൫൪. പ്രാസീദതെ
ശിഷ്യശ്രേഷ്ഠ ദേവ തോ
മ്മാനഘം- പ്രാസീദപ്പ്തതാ
ലവൻ പോകുമ്പോൾകൈ
ക്കൊള്ളുക.

ന.൫൫. ശോഭനമാകുംവ
ണ്ണമുത്ഥാനംചെയ്തീടുവാൻ
ശോഭനശീലയാക്കോവെ!പ്പു
രിവീഴുന്നീയെ.

പൊരുൾ.

ന.൪൮. പൎവ്വതങ്ങളിൽ ഉയരപ്പെട്ട റോമായിൽ പത്രോസെ!_നീ രാജാക്കന്മാരിൽ ദുഷ്ടനായ നേറോനെ തോല്പിക്കും.

ന.൪൯. അടിസ്ഥാനക്കല്ലുപോലെ നിൻെറമേൽ ദൈവത്തിൻെറ പള്ളി പൊങ്ങും_ തല കീഴായി നിറുക്കപ്പെട്ടു മോക്ഷലോകം കൈക്കൊള്ളും.

ന.൫൦. പാപത്തിന്നു മനസ്സുള്ള രാജാവിൻെറ കഠിനതയാൽ അന്ത്രയാസെ അഘായയെന്നു പേരുള്ള രാജ്യത്തിൽവെച്ചു നീ ജയിച്ചിടും.

ന.൫൧. കൂടപ്പിറപ്പുകളെ! നിങ്ങൾ ഗുരുവിനോടുകൂടെ കുരിശിൽ (തൂങ്ങി) അന്തമില്ലാത്ത സുഖങ്ങൾ പ്രാപിച്ചീട്ടും.

ന.൫൨. വയസ്സനായ യാക്കോവെ! മുമ്പിൽ കരവുകൂടാതുള്ള നീ വയസ്സായവൻെറ ശരീരത്താൽ കോടാലിയുടെ വെട്ടിനെ നീ ഏല്ക്കും.

ന.൫൩. സ്നേഹമുള്ള യോഹന്നാനെ! നിൻെറ ജീവിതം എത്രയും രഹസ്യമുള്ളതും- നീ ചിരപ്രായം കടന്നു ഏറനാൾ ജീവിക്കും.

ന.൫൪. എൻെറ തമ്പുരാൻെറ ശിഷ്യന്മാരിൽവെച്ചു തോമ്മായെ! കന്തക്കാരൻെറ അഹങ്കാരത്താൽ- അവൻ പോകുമ്പോൾ അവനിൽനിന്നു വലുതായ ദുഃഖത്തെ നീ കൈക്കൊൾക.

ന.൫൫. പ്രഭയോടുകൂടെ ഉയിൎക്കുവാൻ ശ്രേഷ്ഠഗുണമുള്ള യാക്കോവെ! ഈ പുരിയിൽ നീ വീഴും (മരിക്കും)

ഉത്ഥാപർവ്വം.

ന.൫൬. ഉത്തമസ്സ്ലീബെന നീക്കി ഹിയറാപ്പോലീസ്ഥലെ— ഉത്തമ പീലിപ്പോസെ! മേല്പോട്ടു പോവാൻ പൊങ്ങും.

ന.൫൭. വത്സലമുവിവേദന്നടത്തി തപചൊന്നാശാൽ– വത്സലമെമെയാ വാഴ്മമെയൻ നിമൂകതവൽ.

ന.൫൮. പൂജയെ കഴിക്കെമ്പോളെകദാ മത്തായോസെ– പൂജയെത്തിയോപ്പ്യയിൽ നീദ്യ്രാവില്ലുരയേരം.

ന.൫൯. ലോഹിത മണിയേക്കാൾ ശോഭിക്കും നിങ്ങളുടെ–ലോഹിതമമ പുത്രാത്ഥംതന്ദയാ സീമോന്മാരെ.

ന.൬൦. നിങ്ങളെ ഞാൻ പോകുമ്പോൾ കാണ്മതിന്നാശയുണ്ടു–നിങ്ങളെല്ലാരുംവരുമെന്നുമറിഞ്ഞില്ല.

ന.൬൧. ഉത്ഥാനസാക്ഷിമമ പുത്രന്റെ തോമ്മാ! നീയെ– ഉത്ഥാനമറിയിക്ക ഇതത്രെ ചൊല്ലിക്കൂടു.

ന.൬൨. സകലേശാസ്യാകന്യയിരുൾ ചെയ്തശേഷം.

സകലേ ശാസ്യന്മാരാം സ്ലീഹന്മാർ പുറപ്പെട്ടാർ.

ന.൬൩. അന്തരഹീനമുള്ള നിർമ്മയ പ്രേമത്തോടും— അന്തരാദരത്തോടും യോഹന്നാൻതപോധനൻ.

പൊരുൾ.

ന.൫൬. കുരിശിനെനീക്കി ഹിയറാപ്പോലി ദേശത്തിൽ ഉത്തമനായ പീലിപ്പോസെ!– മേല്പോട്ടു പോകുവാൻ നീ പൊങ്ങും.

ന.൫൭. വത്സലരുമായെ! നീ ഭൂമണ്ഡലത്തിൽ വേദം നടത്തിയശേഷം പടം കഴിച്ചു പാമ്പിനെപ്പോലെ തോലുരിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ഉപമയില്ലാത്തവനായി വാഴും.

ന.൫൮. പൂജ കഴിക്കുമ്പോൾ മത്തായോസെ ഒരു സമയം– എത്തിയോപ്പിൽ പൂജയായിട്ടു നീ ആകാശത്തിൽ കരേറും.

ന.൫൯. തദ്ദയായും സിമോനമെ! നിങ്ങളുടെ ചോര–എന്റെ പുത്രനെ കുറിച്ചു ചുവന്ന രത്നക്കല്ലിനെക്കാളും ശോഭിക്കും.

ന.൬൦. ഞാൻ പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടു. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും വരുമൊ എന്നറിഞ്ഞില്ല.

ന.൬൧. എന്റെ പുത്രന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ സാക്ഷി തോമ്മായെ! നീ ആകുന്നു എന്നത്രെ പറയേണ്ടു.

ന.൬൨. ചന്ദ്രനെപ്പോലെ മുഖപ്രസാദമുള്ള കന്യക ഇത അരുളിച്ചെയ്തതിന്റെശേഷം സകലേശന്റെ മുഖപ്രസാദമുള്ള സ്ലീഹന്മാരും പുറപ്പെട്ടു.

ന.൬൩. ഭേദമില്ലാത്ത ഒന്നിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹത്തോടും–ഹൃദയ ബഹുമാനത്തോടും യോഹന്നാൻ മഹാ തപസ്സി.

ഉപമാപക്ഷം.

൱൩൰൪. സ്വജനകിയെ പ്പോലെ കന്യയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു – സ്വജനനത്തിൻ ഫലമുഖ്യമിതെന്നും വച്ചു.

൱൩൰൫. തരളും സൂക്ഷി ക്കുമ്പോലുമ്മായെ നോക്കി കൊണ്ടു – തരളഭാവം വി നാപൂജിച്ചാൻയഥേഷ്ടിതം.

൱൩൰൬. അകന്ന രാജ്യ ങ്ങളിൽവേദമറിയിക്കിലും– അകന്നാസ്ഥാനത്തിൽ നി ന്ന കന്നു പോകയില്ല.

൱൩൰൭. ഉത്തരംപോത വണിക്കോക്കി യൊട്ടു ന്ന പോലെ – ഉത്തമമാതാവി നെനോക്കീട്ടും ജ്ഞാനദൃശാ.

൱൩൰൮. അവസന്നാവ നിക്കു ശരണാ ശരണങ്ങ ൾം – അവസരത്തെക്കണ്ടാ ൽ തൊഴുവാൻ ചെല്ലുമ്പി ന്നെ.

൱൩൰൯. സത്തമ കന്യ താനാം പുത്രചരിത്രങ്ങളെ– സത്തമനസ്സിങ്കൽ വെ ളി വെണ്ണപോൽസൂക്ഷിച്ചീട്ടും.

൱൪൰. സ്വാപത്തിൽ പ്രജാഗരണത്തിലുമിതു ത ന്നെ – സ്വാപത്തിങ്കലും മോദത്തിങ്കലുമിതുചിന്ത.

൱൪൰൧. സ്വസ്ഥതോദ ത്തോടതി സങ്കടത്തോടുംകൂ ടെ– സ്വസ്ഥതോദന്തമൊരു കാലവും മറക്കാതെ.

പൊരുൾ.

൱൩൰൪. തന്റെ മാതാവെപ്പോലെ കന്യകയെ ശുശ്രൂഷിച്ചു– തന്റെ ജന നത്തിന്റെ വിശേഷമായ ഫലം ഇ തെന്നും കരുതി.

൱൩൰൫. മുത്തിനെ നോക്കുന്നപോ ലെ ഉമ്മായെ നോക്കിക്കൊണ്ടു – ഇള ക്കത്തിന്റെ ഭാവംകൂടാതെ ആഗ്രഹി ക്കപ്പെട്ടതുപോലെ താൻ പൂജിച്ചുവ ന്നു.

൱൩൰൬. അകലപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങ ളിൽ വേദം അറിയിച്ചിരുന്നുവെങ്കി ലും ഹൃദയം കന്യകയുടെ ശോഭയിൽ നിന്നു അകന്നുപോകയുമില്ല.

൱൩൰൭. കപ്പക്കാരൻ വടക്കു നോ ക്കി (എന്നു കാന്തക്കല്ലിനെ കണ്ടു) ഓ ടുന്നപോലെ–ഏററവും നല്ല മാതാവി നെ ജ്ഞാനകണ്ണുകൾകൊണ്ടു നോക്കി നടന്നിരുന്നു.

൱൩൰൮. അവസരമെന്നു കണ്ടാൽ (കന്യക) നശിക്കപ്പെട്ട ഭൂമിക്കു – ശര ണമാകുന്ന ഇപ്പാദങ്ങളെ തൊഴുവാ ൻ പോകും, പിന്നെയും.

൱൩൰൯. നല്ലവരിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ട കന്യക തന്റെ പുത്രന്റെ ചരിത്രങ്ങ ളെ– വലിയ ഇരുട്ടിൽ വെട്ടം എന്ന തുപോലെ വിചാരിച്ചിരുന്നു.

൱൪൰. ഉറക്കത്തിലും ഉണർച്ചയി ലും ഇതു തന്നെ വിചാരം – വലിയ സങ്കടത്തിലും സന്തോഷത്തിലും ഈ നിരൂപണതന്നെ.

൱൪൰൧. ഏററിക്കപ്പെട്ട പ്രാണവേ ദനയോടും ഏററം സങ്കടത്തോടുംകൂ ടെ– തന്റെ പുത്രന്റെ ചരിത്രം ഒരി ക്കലും മറക്കാതെ.

ഉമ്മാപദ്യം.

൩൰൨. അനുസാരണങ്ങളായ ചിത്തരസങ്ങളുടെ — അനുസാരണെകൊണ്ടിതൊക്കവെ നിരൂപിക്കും.

൩൰൩. ചിലനാൾ പുത്രൻ ചോര വിയൎത്ത ഭുവില്ലോകം— ചലനം വിനാ പുത്രസ്നേഹനൈസ്ഥൎയ്യവുമോൎക്കും.

൩൰൪. കാകുത്സഗിരിയതിൽ ചിലനാൾ പോകമ്പിന്നെ — കാകുത്സഹിതത്തോടു സൂതാധിസ്മരിച്ചീടും.

൩൰൫. ഉദയമൈസ്താദ്രിയിൽപോയീടും ചിലകാലം — ഉദയോന്നതെച്ചിന്തിച്ചാത്മജാലോകതൃഷാ.

൩൰൬. പാദലക്ഷണങ്ങളെ മുത്തീടുംപുത്രന്നുടെ— പാദലസത്തെ സ്മൃത്വാ ദൎശനപരയാകും.

൩൰൭. സ്വകാൎയ്യമീവണ്ണമെ തികക്കമെന്നദിനം — സ്വകാൎയ്യാത്മജ ജനം തണുപ്പിച്ചീടും പിന്നെ.

൩൰൮. കലുഷം നീക്കി ദേവസേവികളുടെ മനഃ — കലുഷനാശക രസദാക്കമെതുംചെയ്യും.

൩൰൯. ബഹുനാകിംഭൂതലിലിരുന്നപുണ്യവാന്മാർ— ബഹുനായാൎഗ്ഗിയായ കന്യകെകാണ്മാൻ വന്നു.

പൊരുൾ.

൩൰൨. മനസ്സിന്റെ രസങ്ങളുടെ വഴക്കവും അനുസരണവും — കൊണ്ടു ഇവ ഒക്കെയും നിരൂപിച്ചുവന്നു.

൩൰൩. ചില സമയം പുത്രൻ ചോര വിയൎത്ത ഭൂമിയിൽ പോകയും — ഇളക്കംകൂടാതെ പുത്രന്റെ സ്നേഹവും ഉറപ്പും ഓൎത്തിരുന്നു.

൩൰൪. ചില നേരം കാകൽത്താമലയിൽ പോകയും — സങ്കടത്തിന്റെ നിലവിളിയോടുകൂടെ പുത്രന്റെ പീഡയെ ഓൎത്തിരുന്നു.

൩൰൫. ആകാശത്തിൽ കേറിയതിനെ നിരൂപിച്ചു പുത്രനെ കാണേണമെന്നുള്ള ആശകൊണ്ടു — ചില സമയം ഉയരപ്പെട്ട സൈത്തമലയിൽ പോയിരുന്നു.

൩൰൬. പുത്രന്റെ കാൽ അടയാളത്തെ മുത്തുകയും പാദത്തിന്റെ ശോഭയെ ഓൎത്ത കാണ്മാൻ ആഗ്രഹപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

൩൰൭. ഇപ്രകാരം തന്റെ കാൎയ്യം ദിവസവും തികച്ചുവന്നു—തന്റെ ശ്രേഷ്ഠനായിരിക്കുന്ന പുത്രന്റെ ലോകരെ തണുപ്പിച്ചിരുന്നു.

൩൰൮. ദൈവോസ്നേഹക്കാരുടെ മനസ്സിൽനിന്നു ദോഷം നീക്കുകയും — ദുഃഖം ഒഴിക്കുന്ന നല്ലവാക്കിനെ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കയും ചെയ്തുവന്നു.

൩൰൯. വളരെ എന്തിനു (പറയുന്നു—) ഭൂരാജ്യത്തിൽ ഇരുന്ന പുണ്യവാളന്മാര ഏറിയ പ്രീതിയുടെ കടൽ ആയ കന്യകയെ കാണ്മാൻ വന്നിരുന്നു.

ഉമ്മാപര്വ്വം.	പൊരുൾ.
ന.വൃം. ആനന്ദാനന്ദിത പ്രഭാ കണ്ടവർ സവിസ്മയം — ആനന്ദോദയം ലഭിച്ചേററവും പ്രസാദിച്ചാർ.	ന.വൃം. മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പ്രഭ കണ്ടു അവര എത്രയും വിസ്മയിച്ചു. അധികം സന്തോഷം പൂണ്ടു എത്രയും പ്രസാദിച്ചു.
ന.വൃ൫. അജ്ജനങ്ങളിൽ ദിയോനീസിയസെന്നൊരു ശിഷ്യൻ— തജ്ജനകിയെ കണ്ടു സൌന്ദര്യമറിയിച്ചാൻ.	ന.വൃ൫. ആ ജനങ്ങളിൽ ദിയോനീസിയോസ് എന്ന ഒരു ശിഷ്യൻ—ആ മാതാവിനെ കണ്ടു സൌന്ദര്യം അറിയിച്ചു (പറഞ്ഞതായത)
ന.വൃ൬. പ്രഭാവം മനുഷ്യരിലീവണ്ണമാക്കർക്കുമില്ല പ്രഭാവനിയിലിതിനൊത്തതും ഭവിച്ചില്ല.	ന.വൃ൬. മനുഷ്യരിൽ ഈവണ്ണം ശോഭ ആർക്കുമില്ലാ — ഭൂമിയിൽ ഇതിനോടുശരി പ്രഭയുള്ളതും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.
ന.വൃ൭. അജ്ഞാനമാകുമെങ്കിൽ ദേവിയെന്നുറച്ചു ഞാൻ— അജ്ഞാനപാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കും നൂനം.	ന.വൃ൭. അജ്ഞാനമതമായിരുന്നെങ്കിൽ തമ്പുരാട്ടിയെന്നു വെച്ചു ഞാൻ ആ ജ്ഞാനത്തൃപ്പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കും നിശ്ചയം.
ന.വൃ൮. വേദനയനാൽ കൊണ്ടും നാരിയെന്നതു കൊണ്ടും— വേദനമിതു കൊണ്ടു ദൈവമല്ലെന്നു ബോധം.	ന.വൃ൮. വേദത്തിന്നടുത്ത കണ്ണു കൊണ്ടും സ്ത്രീയെന്നതു കൊണ്ടും — അറിവു കൊണ്ടും ദൈവമല്ലെന്നു ബോധം.
ന.വൃ൯. ജനനിത്രപസാക്ഷിയീവണ്ണം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു — ജനനിയുടെ സിന്ധുവീവണ്ണം പ്രകാശിച്ചു.	ന.വൃ൯. മാതാവിൻെറ ശരീരലക്ഷണം ഇപ്രകാരം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു — മാതാവിൻെറ ദേഹം ഈവണ്ണം പ്രകാശിച്ചു (കണ്ടു).
ന.വൃ൰. അംഗനാത്രപാ മോഹകാരണം കാണുന്നോരിൽ — അംഗനായകരശ്മിയിതുപോലെയല്ല.	ന.വൃ൰. സ്ത്രീകളുടെ വടിവു കാണുന്നവരിൽ മോഹമുണ്ടാകുന്നതിന്നു കാരണമാകുന്നു. മാണിക്യരത്നമായിരിക്കുന്ന ഈ ശരീരത്തിൻെറ ശോഭ അതുപോലെയല്ല.
ന.വൃ൧. ഭാനുവിൻ രൂപാ യഥാ കന്യകാമുഖോത്ഭവം— ഭാനുവിശേഷഗുണമാദരം വരുത്തീടും.	ന.വൃ൧. കന്യകയുടെ മുഖത്തിൻെറ പ്രകാശം സൂര്യൻെറ രശ്മിപോലെ — വിശേഷഗുണമുള്ള പ്രകാശം സ്തുതിക്കു സംഗതി കൊടുക്കുന്നു.

ഉത്ഥാപദ്യം.

ന.വ്യവ്യ. വിനയരാഗം കെട്ടതംഗ്നിയെ ജലം പോലെ- വിനയം ഭവിപ്പിക്കും ദേശ്കജനങ്ങളിൽ.

ന.വ്യൻ. ആചാരശങ്ക ദേവഭീതിയും വിരക്തിയും- ആചാരണയും ഇണമാവവും ധരിപ്പിക്കും.

ന.ൻ൦. വേദനയകത്തീട്ടും രാത്രിയെ സൂര്യൻപോലെ - വേദനായകൻെറയും സാദിനമുദിപ്പിക്കും.

ന.ൻ൧. ഏറാമെന്തിന ഞാനൊ പുത്രനെക്കൊന്ന യൂദർ- ഏറാമേത്തുമെ കന്യകയോട്ടുകാട്ടിയില്ല.

ന.ൻ൨. വേദജഘന്യം വരുത്തീട്ടവാൻ ശ്രമിച്ചവർ- വേദജനനിയോട്ടപദ്രവം ശങ്കിച്ചല്ലോ.

ന.ൻ൩. ജലവാഹങ്ങൾ വായുവകറ്റുമെന്നപോലെ - ജഡവാമഭാഗങ്ങൾ സ്വാമുഖശക്തിപോക്കും.

ന.ൻ൪. സമകൾ പതിന്നാലു കഴിഞ്ഞോരനന്തരം - സൎവകാംക്ഷയോട്ടമ്മാസ്വാൎല്ലാക മാഗ്രഹിച്ചാൾ.

ന.ൻ൫. ഭൌതികമുള്ളതൊക്കെയെറച്ചു ദേഹത്തിന്ന - ഭൌതികവിഷയവുമസാധ്യമെന്നു തോന്നി.

പൊരുൾ.

ന.വ്യവ്യ. വെള്ളം തീയെ കെടുത്തുന്നപോലെ-നീതികെട്ട ആശയെ കെടുത്തീരുന്ന നോക്കുന്നേ ജനങ്ങളിൽ അടക്കവും തോന്നിച്ചിരുന്നു.

ന.വ്യൻ. ആചാരവും, ശങ്കയും, ദൈവഭയഭക്തിയും, കന്യാവ്രതവും,- ആചരണയും, പുണ്യശീലവും തോന്നിക്കുമാറായിരുന്നു.

ന.ൻ൦. സൂര്യൻ ഇരുട്ടിനെ അകറ്റുന്നതുപോലെ ക്ലേശങ്ങൾ അകറ്റുകയും വേദഉടമക്കാരന്റെ നല്ല വെളിവ ഉദിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

ന.ൻ൧. എന്തിന്നു ഞാൻ ഏറെ പറയുന്നു? പുത്രനെ കൊന്ന യൂദന്മാരും കന്യകയോട്ടു യാതൊരു ഏറവും കാട്ടിയില്ല.

ന.ൻ൨. വേദത്തെ നിൎമ്മൂലമാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു-വേദത്തിന്റെ മാതാവിനോട്ടു ഉപദ്രവം ചെയ്വാൻ അവർ ശങ്കിച്ചല്ലൊ.

ന.ൻ൩. മേഘങ്ങളെ കാററു അകറ്റുന്നതുപോലെ - മൂഢതയാലുള്ള ഭാവങ്ങളെ തന്റെ മുഖപ്രസാദത്തിന്റെ ശക്തി മാററി ഇരുന്നു.

ന.ൻ൪. പതിന്നാലു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ആഗ്രഹം മക്കളെയോട്ടുകൂടെ അമ്മ മോക്ഷലോകം ആഗ്രഹിച്ചു.

ന.ൻ൫. ഭൂതങ്ങൾകൂട്ടത്തതൊക്കെയും അറച്ചു - പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ വിഷയം ദേഹത്തിന്ന സഹിപ്പാൻവഹിയാതെ തോന്നി.

ഉണ്മാപദ്യം

൩൬. ഭൂമാവസ്ഥിത
വസ്തു സാരരഹിതമെന്നും-
ഭൂമാവകാനുയോഗ്യമാക
ന്നുചവന്നുബുദ്ധ്യാ.

൩൭. സാരസായുതം
പരലോകജമെന്നുജ്ഞാനാ
ൽ- സാരസം ദേഹമാക്കും
പ്രാർത്ഥിച്ചാൾ കന്യാവര.

൩൮. ഏകമനാദ്യം
ദേവം സന്തോഷസമുദ്രരക-
ഏകമംഗലം ചൊന്നാ
ളെത്രനാൾ വലയും ഞാൻ.

൩൯. ദേഹനൻജ്വലി
ക്കുന്നുമേല്പോട്ടുപോവാൻ തൃ
ഷ്ണ- ദേഹബലം പോര
തിട്ടുവാൻവശമല്ല.

൪൦. ദേഹമെ! മെ ഭാര
മെ!! ശരീരമെ!! ഹാ!! ദുഃഖം
ദേഹമെത്രയും വലഞ്ഞാ
ധിയെ പ്രാപ്തയായ്.

൪൧. പക്ഷത്തിപ്പത്രി
പോൽയാതൊന്നിരിവശത്തി
ന്നു- പക്ഷത്തിന്നുപായം
ഞാനിതാഖേദിക്കുന്നു.

൪൨. ബന്ധനം കഴിക്ക
നിശേ! യമെ! ദയാനിധെ!-
ബന്ധനാശത്തെച്ചെയ്തു
പ്രാണനെ രക്ഷകൊള്ളുക.

൪൩. നിന്നെകാണാ
തെപാർത്തു കൂടുന്നില്ലിനിനി
ന്നിൽ-
നിന്നെ കാന്തമോഹത്തി
ൽശീതളംവന്നുകൂട്ടും.

പൊരുൾ.

൩൬. ഭൂമിയിൽഉറപ്പില്ലാത്ത വസ്തു സാരമില്ലാത്തതെന്നും ഏററവും അവമാനത്തിന്നു തക്കതായതെന്നും ബുദ്ധികൊണ്ടു വിചാരിച്ചു.

൩൭. പരലോകത്തിലുള്ളത് ഉറപ്പുള്ള വസ്തുവെന്നു കന്യകമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവൾ അറിഞ്ഞു സന്തോഷമാകുംവണ്ണം ശരീരമോചനത്തെ അവൾ അപേക്ഷിച്ചു.

൩൮. സന്തോഷത്തിന്റെ കടലെ ഒരുവനും ആദിയില്ലാത്തവനും (ആയി) ദൈവമായിരിക്കുന്നവനെ- കാണ്മാൻ എത്രനാൾ ഞാൻ വലയുന്നു എന്നു മുഖ്യമായ സ്തുതി അവൾ ചൊല്ലി.

൩൯. മേല്പോട്ടു പോകുവാനുള്ള ഉഷ്ണംകൊണ്ടു ആഗ്രഹം ഏറിയുന്നു. ആശയുടെ ശക്തി സഹിപ്പാൻ വശമല്ല.

൪൦. ശരീരമെ! എന്റെഭാരമെ!! ദേഹമെ!!! അയ്യോ ദുഃഖം-ശരീരം എത്രയും വലഞ്ഞു ആധിയെ പ്രാപിച്ചു.

൪൧. സ്നേഹത്താൽ പക്ഷിയെപ്പോലെ യാതൊരിടത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിന്നു- ചിറകിന്നു ഉപായമില്ലാതെ ഇതാ ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു.

൪൨. ദൈവമെ! അനുഗ്രഹത്തിന്റെ നിക്ഷേപമെ! കെട്ടിനെ നീ അഴിക്ക- വിലങ്ങിനെ നീ കഴിച്ചു ആത്മാവിനെ രക്ഷിക്കുക.

൪൩. ഇനി നിന്നകൂടാതെ പാർത്തുകൂടാ- നിന്നാലുള്ള വിശേഷ അനുഗ്രഹത്താൽ മാത്രം ആശ്വാസം വരികെയുള്ളു.

ഉന്മാദാവം.	പൊരുൾ.
൪൰൪. സ്വർല്ലോകർമ്മമ പ്രിയനോടുടനറിയിപ്പിൻ— സ്വർല്ലോകം സ്വക കാന്ത്യായശ്ശോഭായമെത സദാ.	൪൰൪. മോക്ഷവാസികളെ! എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവനോടു ക്ഷണം നിങ്ങൾ അറിയിക്ക— യാവനൊരുത്തനായ തന്റെ ശോഭയാൽ ആകാശം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു.
൪൰൫. വ്യാധിതാ വലയുന്നുവേകന്നമഹോല്ലത്താൽ വ്യാധിതാരണം ചെയ്യിപ്പിക്കണമെന്നാണെങ്കിൽ.	൪൰൫. വ്യാധി ഉള്ളവളായി ഞാൻ വലയുന്നു. വലിയ ആശയാൽ ഞാൻ ഉരുകുന്നു. എന്റെ വ്യാധികളെ ശമം വരുത്തേണമെന്നുവരികിൽ—
൪൰൬. ഒട്ടുമെ വൈകാതെ താനെന്നെ വന്നൊന്നു കൂട്ട— ഒട്ടുമെ ദാഹമടക്കീട്ടു ഞാൻപാൎത്തുയിപ്പോൾ.	൪൰൬. ഒട്ടും വൈകാതെ താൻതന്നെ വരണമതിന്നായി— എന്റെദാഹം ഒട്ടുംഅടക്കിഞാൻ പാൎത്തു. ഇപ്പോൾ—
൪൰൭. ഉന്മൂലവൃക്ഷംപോലെവാടിഞാൻ വശംകെട്ടു— ഉന്മൂലനൻമൂലവും മെ പ്രിയവിഷയനായ്.	൪൰൭. വേരുപറിച്ചവൃക്ഷംപോലെ ഞാൻ വാടിവശംകെട്ടു. ഉയൎച്ചയും നശിച്ചുള്ള കാരണവും എന്റെ പ്രിയത്തിന്റെ വിഷയമായ പുത്രൻ ആയി.
൪൰൮. സാരസംശീദലാപരിയെന്നപോൽ മമസ്ഥാനം— സാരസന്നതയോടു നിഷ്ഫലംഭേദിക്കുന്നേൻ.	൪൰൮. കല്പത്തിൽ താമരപ്പൂവുപോലെ എന്റെവാസസ്ഥലം—പ്രധാനമായ സ്തുതിയോടുകൂടെ ശക്തികെട്ടു ക്ലേശിക്കുന്നു.
൪൰൯. മാനസദാഹംമമ വ്യാധിയെന്നറിയിപ്പിൻ— മാനസാ ചികിത്സക്ക വരണമിപ്പോൾതന്നെ.	൪൰൯. എന്റെ വ്യാധിയാകുന്നത മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹം എന്നറിയിക്ക— മനസ്സിനെ ചികിത്സിപ്പാൻ ഇപ്പോൾതന്നെ വരണം.
൫൰. ഗുഢചൂൎണ്ണങ്ങളെയുംകൂട്ടി വരികവേണ്ട— ഗുഢചൂഡാമണികൾ വ്യാധ്യൌഷധവുമെല്ലാം.	൫൰. ഗുളികപ്പൊടികളെയും കൂട്ടി വരികവേണ്ട— തുല്യമില്ലാത്ത രത്നഗുളികകളും വ്യാധിയുടെ എല്ലാ ഔഷധവുംആയിട്ടു.
൫൰൧. താനെന്നെവരണമെയാരെയുമയ്ക്കേണ്ട— താന്തന്നെ വ്യാധിമൂലം ചികിത്സാതാനുംതന്നെ.	൫൰൧. താൻതന്നെ വരണമെ! ആരെയും അയക്കേണ്ട— വ്യാധിയുടെ കാരണവും താൻതന്നെ ചികിത്സയും താൻതന്നെ (ആയിരിക്കേണം)

ഉമ്മാപാട്ട്

൪൧൧. ദർശനമിതും കൊണ്ടുമെ പ്രകാശകാരണം–ദർശനത്താൽ രസവും പോയൊരുളാട്ടുകൂടവെ.

൪൧൨. ശ്രവണമടഞ്ഞു മധുരസ്വരം–
ശ്രവണനീങ്ങിയപ്പോളിന്ദ്രിയം വശംകെട്ടു.

൪൧൩. പ്രാണാർത്ഥം ബലഹീനമിനിക്കയൊളമല്ലുള്ളൂ
പ്രാണാർത്ഥം കൂടാതെ ഞാനെങ്ങനെ ജീവിക്കേണ്ടു.

൪൧൪. ശ്വാസവൃത്തിയാം മെസകലദുഃഖത്തിലാ–
ശ്വാസവുമിനിക്കിപ്പോൾ ശ്വാസാശ്വാസവുമില്ല.

൪൧൫. ആശ്വാസം പൊറുക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു ചൊൽവിൻ–
ആശ്വാസാർത്ഥമില്ലെന്നു ധരിപ്പിച്ചീടേണമെ.

൪൧൬. മെ പ്രിയൻപരീക്ഷിപ്പാനിത്രനാൾ വൈകിക്കുകിൽ–മെ പ്രിയം സർവ്വാത്മാവിലിതല്ലാതൊന്നുമില്ല

൪൧൭. സർവ്വശക്തിയാലിതപേക്ഷിച്ചു മോഹിക്കുന്നു
സർവ്വാശ്ശ്ലേഷയാലേക്കമെന്നതുമുണർത്തിപ്പിൻ.

൪൧൮. പാത്രംകൊള്ളുന്നതൊട്ടുമെ മനോരഥം ഇക്കണ്ണൻ–
പാത്രംകൊണ്ടെഴുന്നെള്ളിയെങ്കിലതണുപ്പുള്ളൂ.

പൊരുൾ

൪൧൧. എന്റെ വെട്ടത്തിന്നു കരുവായ കണ്ണുകളും ഇരുട്ടിച്ചു–കാഴ്ചയാൽ രസവും അവ്വാളോടുകൂടെ പോയ്പോയി.

൪൧൨. മധുരിക്കപ്പെട്ട സ്വരത്തിന്റെ കാരണമായ ചെവി അടഞ്ഞു–കേൾവി ഇല്ലാണ്ടായപ്പോൾ ഇന്ദ്രിയം വശംകെട്ടായി.

൪൧൩. പ്രാണന്റെ വർദ്ധനയും ബലഹീനവും ഇനിക്കയ്യോളമലെയുള്ളൂ–പ്രാണന്റെ അംശമെങ്കിലും കൂടാതെ ഞാൻ എങ്ങിനെ ജീവിക്കേണ്ടു?

൪൧൪. എന്റെ ശ്വാസവും സകലദുഃഖത്തിൽ ആശ്വാസവും അവ്വാൾ ആകുന്നു. ഇനിക്കിപ്പോൾ ഒരു തണുപ്പും ആശ്വാസവുമില്ല.

൪൧൫. ആശ്വാസമുള്ളവളായിട്ടു പൊറുക്കുന്നതെങ്ങിനെ എന്നു ചൊല്ലുക? ആശ്വാസം മുതലായതു ഇല്ലെന്നു ബോധിപ്പിക്കേണമെ.

൪൧൬. പ്രിയപ്പെട്ടവൻ എന്നെ പരീക്ഷിപ്പാൻ ഇത്രനാൾ താമസിക്കുന്നുകിൽ– എന്റെ എല്ലാ ഹൃദയത്തിലും ഇതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പ്രിയമില്ല.

൪൧൭. എല്ലാ ശക്തികൊണ്ടും ഇതു അപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു– സർവ്വ ആശകളും ലാക്കു അവ്വാൾ ആകുന്നുവെന്നും ബോധിപ്പിക്ക.

൪൧൮. ഇനി ഒട്ടും താമസിക്കരുതെ. എന്റെ മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹം ഇക്കണ്ണൻപാത്രംകൊണ്ടു എഴുന്നെള്ളിവന്നാൽ മാത്രമെ ഇനിക്കു ആശ്വാസമുള്ളൂ. (ഈവണ്ണം)

ഉമ്മാപദ്യം.

൪൨൦. മുറക്കിട്ടുള്ള വീണാതന്ത്രീസ്വസ്വരം പോലെ- മുറക്കിയപേക്ഷിച്ചതഖിലേശ്വരൻകേട്ടു.

൪൨൧. അതുലകന്യാചേതസ്സുതാപമിച്ഛിച്ചപ്പോൾ- അതുലയോനനംഗീകരിച്ചുയഥാകാമം.

൪൨൨. സഹിതം യഥാസ്വതനടരന്നെബഹ്ഹയോ
സഹിതമനസ്സോടു ദിവ്യനെയാത്രയാക്കി.

൪൨൩. തിരുമുൻപാവൻ പ്രാപിച്ചത്യന്തഭക്ത്യാ ചൊന്നാൻ-
തിരുമുഖത്തിൻമംഗലാകളകസ്വൎഗ്ഗനാഥെ.

൪൨൪. ദിവസമുഖരാത്രിയിതാപുലരുന്നു-
ദിവസമൂഹമൊക്കെ നിന്നപ്പാൎത്തിരിക്കുന്നു.

൪൨൫. സകലവശതാതൻപുത്രിയെ യുയൎത്തുവാൻ-
സകലനരത്രാതാവമ്മയെസമ്മാനിപ്പാൻ.

൪൨൬. സകലഭാഗ്യാബ്ധിമഹാപതിയെ സുഖിപ്പിപ്പാൻ-
സകലാനന്ദം കല്പിച്ചുന്നതുകൊണ്ടുവന്നേൻ.

൪൨൭. സൎവ്വേശൻ തവ പുത്ര നിപ്പോഴതെഴുന്നള്ളാ-സൎവ്വേശ്വരാപതിപൂൎണ്ണം വരുത്തുസ്വനാംവിനാഃ.

പൊരുൾ.

൪൨൦. മുറക്കിട്ടുള്ള വീണയുടേയും തന്ത്രിയുടേയും നല്ല സ്വരം കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നപോലെ- മുറക്കി അപേക്ഷിച്ചുള്ള സൎവ്വേശ്വരൻ കേട്ടു.

൪൨൧. ഉപമയില്ലാത്ത കന്യകയുടെ മനസ്സു പുത്രനെ പ്രാപിക്കേണമെന്നു ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾ- ലയമില്ലാത്തവൻ ഇഷ്ടംപോലെ അതിനെ കൈക്കൊണ്ടു.

൪൨൨. ഇപ്രകാരമുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ പുത്രന്റെ ഏറ്റിക്കപ്പെട്ട ഭയയോടും ആശയുള്ള മനസ്സോടുംകൂടെ മാലാഖയെ യാത്രയാക്കി.

൪൨൩. കന്യകയുടെ തിരുമുമ്പിൽ അവൻ വന്നുകൊണ്ടു ഏറ്റിക്കപ്പെട്ട ഭക്തിയോടുകൂടെ അവൻ ചൊല്ലി- സ്വൎഗ്ഗനാഥയെ! തിരുമുഖത്തിൽനിന്നു ക്ലേശം അകറ്റുക.

൪൨൪. ഇതാരാത്രിയിൽനിന്നു പകൽപുറപ്പെടുന്നു. മോക്ഷവാസികളുടെ കൂട്ടമെല്ലാം നിന്നെ പാൎത്തിരിക്കുന്നു.

൪൨൫. സൎവ്വവല്ലഭമുള്ള ബാവാ തന്റെ മകളെ ഉയൎത്തുവാനും സകലമാനുഷരക്ഷിതാവു തന്റെ അമ്മയെ സമ്മാനിപ്പാനും,

൪൨൬. സകല ശുദ്ധതകളുടേയും കടൽ ആയ റൂഹാദക്കുദശാതമ്പുരാൻ തന്റെ മണവാട്ടിയെ സന്തോഷിപ്പിപ്പാനും- സകലഭാഗ്യവും കല്പിച്ചു. എന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻവന്നു.

൪൨൭. നിന്റെ പുത്രൻ സൎവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാൻ ഇതാ ഇപ്പോൾ എഴുന്നള്ളും. ഭേദംകൂടാതെ സകല ആശകളും തൃപ്തിവരുത്തും

ഉമ്മാപർവ്വം.

൧൯൮. അനന്തരം പുഷ്പവനം ഷൾപദം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ— അനന്തരമന്വൂന്നമെ ശ്ലീഹന്മാർ അത്ര വന്നു.

൧൯൯. ആശുഗമെയ്യുവനാലെന്നപോൽ ശിഷ്യന്മാരാൽ— ആശുഗമനംകൊണ്ടു സത്വരമവർകൂടി.

൨൦൦. പുണ്യപാദത്തിൽ ബഹു ചിത്തപ്രസാദത്തോടും— പുണ്യപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചുരു മുഖന്മാരുമായ്.

൨൦൧. അവരെത്തുമെണ്ണാതുൾ കന്യകയരുൾചെയ്തു— അവരലോകദുഃഖപ്രാപിതസജ്ജനമെ!

൨൦൨. പരലോകികളായ നിങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടിഞാൻ— പരലോകത്തെപ്രതിഗമിപ്പാനിച്ഛിക്കുന്നു.

൨൦൩. എന്തെന്നാൽ വേണ്ടുവതെന്നോടു ചൊല്ലിക്കൊൾവിൻ— എന്തെന്നാലതൊക്കവെ ലഭിപ്പാൻ സഹായം ഞാൻ.

൨൦൪. ഉത്തമ മാതാവോടു മുമ്പനാം ശെമോൻ കേപ്പാ— ഉത്തരമുണർത്തിച്ചു ഗൽഗദസ്വരത്തോടും.

൨൦൫. വീതതാതന്മാർ ഞങ്ങൾ സൽഗുരു പോയശേഷം— വീതതാചിയുമായാലെങ്ങനെ പൊറുപ്പവർ.

പൊരുൾ.

൧൯൮. അനന്തരം വണ്ടു പുഷ്പത്തോട്ടത്തിൽ എത്തുമ്പോലെ — അപ്പോൾ അന്നു അപേക്ഷിച്ചവണ്ണം ശ്ലീഹന്മാർ ഉടനെ വന്നു.

൧൯൯. അസ്ത്രം എയ്യുവനാൽ അസ്ത്രം പായുംവണ്ണം മാലാഖമാരാൽ വരുത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ വേഗം പോണമെന്നുള്ള ആശകൊണ്ടു ഉടനെ അവർ വന്നുകൂടി.

൨൦൦. പുണ്യമായ കാൽപാദത്തിൽ എത്രയും മനസ്സന്തോഷത്തോടുകൂടെ അവർ ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട കാലുകളെ വന്ദിച്ചുകരഞ്ഞു.

൨൦൧. അവരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കന്യക അരുളിച്ചെയ്തു — സാരമല്ലാത്ത ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ക്ലേശിക്കപ്പെട്ട കൂടപ്പിറപ്പുകളെ!

൨൦൨. മറവുള്ളവരെക്കുറിച്ചു ആഗ്രഹമുള്ളവരായ നിങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു ഞാൻ മോക്ഷത്തിൽ പോകുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

൨൦൩. എന്നിൽ നിന്നു വേണ്ടുന്നതൊക്കെ എന്നോടു പറക— എന്തെന്നാലതൊക്കെയും നിങ്ങൾ ലഭിപ്പാൻ ഞാൻ സഹായിക്കാം.

൨൦൪. ഏറാവും നന്മ നിറഞ്ഞ മാതാവിനോടു തലവനായ സീമോൻ കേപ്പാ തൊണ്ട പതറിയുള്ള സ്വരത്തോടുകൂടെ ഉത്തരിച്ചു ചൊല്ലി.

൨൦൫. ഞങ്ങളുടെ ഗുരു പോയതിൽപിന്നെ പിതാവില്ലാത്ത പുത്രന്മാര ഞങ്ങൾ ആകുന്നു. രക്ഷയും തള്ളയും ഇല്ലാഞ്ഞാൽ എങ്ങിനെ പൊറുക്കും.

ഉത്തരാപവ്വം.

ര്'ന.ന്ദ. മോക്ഷസത്താ വു നിനക്കുചിതവാസന തന്നെ- മോക്ഷസങ്കടം ഞങ്ങൾക്കേററവുമുണ്ടുതാനും.

ര്'ന.ക. തരളമിതുദേവ ഭണ്ഡാരയോഗ്യം തന്നെ - തരളുഭൂമിക്കതെല്ലാപത്താൽ മഹാദോഷതാം.

ര്'ന.വ്യ. ഇളയിലുള്ളവി ലയീവരമന്നി പോയാൽ - ഇലയിലുള്ള ഗുണ ഫൽഗു താം ശേഷിച്ചിട്ടും.

ര്'ന.ൻ. ജനനിപോകം ഞങ്ങൾക്കീവേ ദമൊപ്പി ക്കാനമാ - ജനനിവഹാത്യ ക്താപോയാലെ തണുപ്പുള്ളൂ.

ര്'ര്'o. അധികം ചൊ ല്ലുവാനം ഭാവിച്ചു ഗുരുവര ൻ - അധികാരശോഗമവും രോധിച്ചു വചസ്സുകൾ.

ര്'ര്'ക. ദൈവമാ കണ്ട നേരം സ്വപ്നത്തിലുണൎന്ന ത - ദൈവമാന്സുരശീല ക ന്യകയുരചെയ്യു.

ര്'ര്'വ. മാൎഗ്ഗണം സ്വപ്ര യോഗിയെ യ്യിട്ടാശ രവ്യ ത്തെ- മാൎഗ്ഗണം ചെയ്യു വേ ഗമുഴറിപ്പോകാൻപോലെ.

ര്'ര്'ന. മാനസാശകൾ ക്കേകലക്ഷമാകുന്നതി ന്നെ - മാനസാപേക്ഷയെ ല്ലാമന്വേഷിക്കുന്ന ദേവ.

പൊരുൾ.

ര്'ന.ന്ദ. മോക്ഷം നിനക്കു ഉചിതമായ പൊരുതിസ്ഥലമാകുന്നു- എന്നാലും മരണസങ്കടം ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ഉണ്ടുതാനും.

ര്'ന.ക. ഈ മുത്തുരത്നം ദേവ ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു യോഗ്യമുള്ളതു തന്നെ- ഇതു പോകുന്നതിനാൽ ഇളക്കമുള്ള ഭൂമിക്കു മഹാ ചേതമാകുന്നു.

ര്'ന.വ്യ. ഈ ശ്രേഷ്ഠതപെട്ട മാണിക്കം പോയെന്നാൽ ഭൂമിയിലുള്ള വില (കനിയില്ലാതെ) ഇലയിലുള്ള ഗുണം പോലെ അപ്പഗുണമെ ശേഷിക്കയുള്ളൂ.

ര്'ന.ൻ. മാതാവു പോയാൽ ഈ വേദം അറിയിച്ചു ഞങ്ങൾക്കൊപ്പിക്കാമെ- ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പോയാലെ തണുപ്പുള്ളൂ.

ര്'ര്'o. ഗുരുശ്രേഷ്ഠൻ അധികം പറവാൻ ഭാവിച്ചു ദുഃഖത്താൽ ഉണ്ടായ കണ്ണുനീരിന്റെ വരവു വാക്കുകളെ തടുത്തു.

ര്'ര്'ക. ദൈവമൊരു കണ്ടനേരം സ്വപ്നത്തിൽ നിന്നുണൎന്നു- അപ്പോൾ തന്നെ മനോഹരശീലമുള്ള കന്യകയെ കളിച്ചെയ്യു.

ര്'ര്'വ. അമ്പുവുകാരൻ എയ്യു അമ്പു ലാക്കിനെ അന്വേഷിച്ചു വേഗത്തിൽ ഉഴറിപ്പോകുന്നപോലെ.

ര്'ര്'ന. മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രത്യേക വിഷയമായിരിക്കുന്ന ദൈവമാകുന്ന നിന്നെ മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹമെല്ലാംകൊണ്ടും അന്വേഷിക്കുന്നു.

ഉമ്മാചവ്വം.

൪൪൪. സമഗ്രമിനിക്കു നീയല്ലാതെയേതും വേണ്ട — സമഗ്രഹന്നം നിന്നാലിനിക്കു വന്നുകൂടും.

൪൪൫. നാരീണാം വരയരുൾ ചെയ്തുടനഖിലേശൻ — നാരിനയാകുന്ന നീ വരിക മഹാസഹ.

൪൪൬. അസംഖ്യമാലാഖമാർ സ്വർല്ലോകരെല്ലാവരും — അസംഖ്യഭാഗ്യങ്ങളും നിന്നപ്പാർത്തിരിക്കുന്നു.

൪൪൭. കണ്ടകങ്ങളിൽ പുഷ്പം മർത്ത്യരിൽ നീ മേ താതൻ — കണ്ടകാരസൌന്ദര്യം പെരികെയിച്ഛിക്കുന്നു.

൪൪൮. ഭൂരിപങ്കത്താൽ യഥാ മാനുഷരായുള്ളോരിൽ — ഭൂരിപണിതരൂപം കൊണ്ടുനീ ശോഭിക്കുന്നു.

൪൪൯. വരിക ജനകിയെ! വാഴ്ക നിരന്തരം — വരിക ശ്രേഷ്ഠകന്യേ! വരികയനുപമെ.

൪൫൦. ലോകനാഥനമിവയരുളിച്ചെയ്തു ശേഷം — ലോകനായകരത്നം ഭൂമിയെയുപേക്ഷിച്ചു.

൪൫൧. സ്വസ്ഥതനുവിൽ നിന്നു വേർപെട്ടു നിരാകുലം — സ്വസുതനോടുകൂടെ മോക്ഷലോകത്തിൽപുക്കു.

പൊരുൾ.

൪൪൪. ഇനിക്കു എല്ലാം നീയല്ലാതെ ഏതും വേണ്ട — നിന്നാൽ സകല അറിവും ഇനിക്കു ഉണ്ടാകും.

൪൪൫. സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠതപ്പെട്ടവൾ ബോധിച്ചു ഉടനെ സർവ്വേശ്വരൻ അരുളിച്ചെയ്തു — സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ട നീ എന്നോടുകൂടെ വരിക.

൪൪൬. എണ്ണമില്ലാത്ത മാലാഖമാരും എല്ലാ മോക്ഷവാസികളും സംഖ്യയില്ലാത്ത ഭാഗ്യങ്ങളും നിന്നെ പാർത്തിരിക്കുന്നു.

൪൪൭. മുള്ളുകളിൽ പുഷ്പംപോലെ മനുഷ്യരിൽ നീ ആകുന്നു — എന്റെ പിതാവു സൌന്ദര്യശ്രേഷ്ഠി കണ്ടു ഏറ്റവും ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

൪൪൮. സ്വർണ്ണം ചെളിയിൽ മിന്നുംപോലെ — മാനുഷരായുള്ളവരിൽ എത്രയും സ്തുതിക്കപ്പെട്ട സ്വരൂപം കൊണ്ടു നീ പ്രകാശിക്കുന്നു.

൪൪൯. വരിക മാതാവെ! എന്നന്നേക്കുമായി വാഴ്ക. വരിക ഏറ്റവും പ്രിയമുള്ള കന്യകയെ! വരിക. ഉപമയില്ലാത്ത സ്ത്രീയെ!

൪൫൦. ലോകരക്ഷിതാവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തശേഷം ലോകത്തിൽ മാണിക്യരത്നം ഭൂമിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു.

൪൫൧. നല്ല ജീവൻ ദുഃഖംകൂടാതെ ദേഹത്തിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞു — തന്റെ പുത്രനോടുകൂടെ മോക്ഷലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ഉമ്മാപവ്വം.

൨൧. പ്രാണതരണനേരം മാനസഭക്തിയോട്ടം – പ്രാണതൃശ്ലീഹാഗണം ദേവനെക്കൊണ്ടാടിയാർ.

൨൨. ആമോദയുക്തരേവം ശിഷ്യന്മാർ ശ്ലീഹന്മാരും– ആമോദമോട്ടം ഗാനവിശേഷത്തോട്ടംകൂടെ.

൨൩. ഉപലവിലത്തിങ്കൽ പ്രണിധാനവും ചെയ്തു – ഉപലസൎവ്വത്തിങ്കൽ സുസ്തുത്യകന്യയുടെ.

൨൪. ശയനാഭയെക്കാളും മാന്യമായിരിക്കുന്ന– ശയനത്തിങ്കൽ മൂന്നു നാളെല്ലാവരും പാൎത്തു.

൨൫. അസ്സമയാനന്തശ്ലീഹാ മാരെത്തൊമ്മാ സംപ്രാപ്തനായ്– അസ്സമകന്യാശവം കാണ്മാനമാഗ്രഹിച്ചാൻ.

൨൬. ആവിലംതുറന്നാറെ പുണ്യദേഹവുംകൂടെ – അവിലം വിനദ്ധ്യാവിൽപുക്കതു പ്രത്യക്ഷമായ്.

൨൭. മഹസ്സുന്ദരികന്യാസൎവ്വേശമാതാവിന്റെ– മഹസ്സും പുണ്യതവുംകൂടിയ ശ്ലീഹന്മാരും.

൨൮. ഉത്ഥാനദേയത്തിന്നു സാക്ഷിമാരെത്താമ്മാനാനാം – ഉത്ഥാനത്തൊട്ടുസൎവ്വഭൂമിയിലറിയിച്ചാർ.

പൊരുൾ.

൨൧. പ്രാണൻ പിരിയുന്ന സമയം ഹൃദയഭക്തിയോട്ടുകൂടെ സ്തുതിക്കപ്പെട്ട ശ്ലീഹന്മാരൊക്കെയും ദൈവത്തിന്നു സ്തുതികൊണ്ടാട്ടം ചെയ്തു.

൨൨. സുഗന്ധം വീശുന്ന ശവം മാലാഖമാരും ശ്ലീഹന്മാരും സന്തോഷത്തോട്ടം വിശേഷരാഗവും പാടിക്കൊണ്ടു–

൨൩. കൽക്കുഴിയിൽ അടക്കവും ചെയ്തു എല്ലാവക തങ്ങളിൽ ഏറ്റവും സ്തുതിക്കപ്പെട്ട കന്യകയുടെ–

൨൪. കിടക്കയുടെ ശോഭയെക്കാൾ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കല്ലറസ്ഥലത്തിങ്കൽ മൂന്നുദിവസം എല്ലാവരും കാത്തിരുന്നു.

൨൫. ആ നേരത്തിന്റെ ഒടുക്കം മാർ തോമാശ്ലീഹാ വന്നു ഉപമയില്ലാത്ത കന്യകയുടെ ശവം കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

൨൬. ആ കല്ലുകുഴി തുറന്നാറെ പുണ്യപ്പെട്ട ശരീരവുംകൂടെ അഴിവുകൂടാതെ മോക്ഷത്തിൽ കരയേറിയതു കണ്ടു.

൨൭. എത്രയും സൌന്ദൎയ്യകന്യകയായ തമ്പുരാന്റെ അമ്മയുടെ തേജസ്സിനെയും പുണ്യത്തിനെയും കൂടിയ ശ്ലീഹന്മാരും.

൨൮. മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായും ഉയിൎപ്പിന്റെ സാക്ഷികളായി പൌരുഷത്തോട്ടുകൂടെ ഭൂമിയിൽ അറിയിച്ചു.

ഉമ്മാപവ്വം.

ര്'ന്ത൦. നിഗമഗ്രന്ഥങ്ങളു മറിയിച്ചതുപോലെ—
നിഗമം തോറും കന്യാമൃഷ്ടരം പ്രകാശിച്ചു.

ര്'ന്തഫ. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീണാം വരാ പ്രഭയാ ജിതാംവര—
ഇങ്ങിന്നു മോക്ഷലോകം ദേവ പ്രത്യക്ഷലോകം.

ര്'ന്തവ. പ്രാപിച്ചു ദിവ്യന്മാരും വാചാന്മാർ നിവ്യന്മാരും.

ര്'ന്തന്ധ. അപരദേവാലയംസ്തുതിച്ചു ദോഷാലയം.

ര്'ന്തര്'. നായകശൻ സവ്വേശ്വരനഖിലവധീശ്വര

ര്'ന്തമ. യാകുന്ന മാതാവിനെമാനിച്ചുദയാവിനെ—

ര്'ന്തന്ത. കാട്ടി സ്വവാസത്തിലും സ്വസിംഹാസനത്തിലും.

ര്'ന്തപ. കേട്ട ഭുവനത്തിന്നും മാനുഷജന്മത്തിന്നും.

ര്'ന്തവ്വ. സഹായമഞ്ചെയ്തീടുവാൻ പാപമകത്തീടുവാൻ.

ര്'ന്തൻ. രംഹ തീർത്തീടുവാനും കേട്ടനീക്കീടുവാനും.

ര്'ര൦. എികത്തിപ്പൊക്കി വച്ചു രാജമുടിയും വച്ചു.

ര്'ഫ്രെ. എികശാസനം കൊണ്ടും കരുണെ ക്ഷണം കൊണ്ടും.

പൊരുൾ.

ര്'ന്ത൦. വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അറിയിച്ചതുപോലെ പട്ടണങ്ങൾതോറും കന്യകയുടെ മുഷ്ടരം പ്രകാശിച്ചു.

ര്'ന്തഫ. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവളും ജയിക്കപ്പെട്ടവരിൽ പ്രഭകൊണ്ടു മികച്ചവളും ഈ ലോകത്തിൽനിന്നും ദൈവത്തെ തെളിവായിട്ടു കാണുന്ന മോക്ഷലോകത്തിൽ പ്രാപിച്ചു.

ര്'ന്തവ. മാലാഖമാരും ബാവാന്മാർ നിവ്യന്മാരും.

ര്'ന്തന്ധ. ഉപമയില്ലാത്തവനും ദോഷത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നവനുമായ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.

ര്'ന്തര്'. ആകാശത്തിന്റെ പ്രഭുവും സകല വസ്തുക്കളുടെ ഉടയവനുമായ ദൈവം.

ര്'ന്തമ. സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവൾ ആകുന്ന മാതാവിനെ അൻപോടു കൂടെ ബഹുമാനിച്ചു.

ര്'ന്തന്ത. മോക്ഷവാസത്തിലും തന്റെ സിംഹാസനത്തിലും മരണം ചെയ്തു.

ര്'ന്തപ. കെട്ട ഭൂമിക്കും മാനുഷ വർഗ്ഗത്തിന്നും.

ര്'ന്തവ്വ. സഹായിപ്പാനും ദോഷമകറ്റുവാനും.

ര്'ന്തൻ. ആഗ്രഹംതീർപ്പാനും കേട്ട നീക്കുവാനും.

ര്'ര൦. എികത്തി പൊക്കിവച്ചു രാജമുടിയും വച്ചു.

ര്'ഫ്രെ. എികമായുള്ളഭരിപ്പു കൊണ്ടും കരുണയായുള്ള കണ്ണുകൊണ്ടും

ഉദ്ധാപവം.

ര്‌൯൨. അനന്യ രാജ്ഞിയുമായ് സ്ത്രീകളിൽ മണിയുമായ്.

ര്‌൯൩. ജനനീ ത്രിലോകത്തിൽ വാഴുന്ന ഭൂ ശോകത്തിൽ.

ര്‌൯൪. പ്രമുഖ്യ സഹായവുംജീവാന്ത നിർഭയവും.

ര്‌൯൫. നരകരായിരിക്കുന്ന നമ്മെയും രക്ഷിക്കുന്നു.

ര്‌൯൬. അക്കാലുകളിൽ നിത്യം നമസ്കാരമെന്നാനിത്യ-

ര്‌൯൭. ലോകത്തിന്നപേക്ഷയാ മോക്ഷത്തിന്നപേക്ഷയാ.

ര്‌൯൮. സജ്ജനം സേവിക്കണമാധാരംപിടിക്കണം.

ര്‌൯൯. അജ്ഞാനം ത്യജിക്കണം സച്ചിന്ത ധരിക്കണം.

ര്‌൱൦. രാജ്ഞിയെ! ത്രാതാവിന്റെ മാതാവെ! ദയാവിന്റെ.

ര്‌൱൧. അജസ്രജനനിയെ! ജീവമാധുര്യനീയെ.

ര്‌൱൨. ഞങ്ങൾക്കു ശരണമെ! സങ്കടം തരണമെ!

ര്‌൱൩. ഞങ്ങൾ ഹാവാടെ മക്കൾ പാപികൾ ദുരാശക്കാർ.

ര്‌൱൪. ദുരാശജിതന്മാരായ് സംപൂർവാജ്ജിതന്മാരായ്.

പൊരുൾ.

ര്‌൯൨. ഏകനായകിയുമായിസ്ത്രീകളിൽ മാണിക്യവുമായി.

ര്‌൯൩. മാതാവു മൂന്നു ലോകത്തിലും വാഴുന്നു. ഭൂമിയുടെ ദുഃഖത്തിൽ-

ര്‌൯൪. ഏത്രയും പ്രധാനമായ സഹായവും മരണ നേരത്തിൽ നിർഭയവും.

ര്‌൯൫. നരകരായിരിക്കുന്നു. നമ്മെയും രക്ഷിക്കുന്നു.

ര്‌൯൬. ആ കാലുകളിൽ നിത്യവും കുമ്പിട്ടു സ്തുതിച്ചു.

ര്‌൯൭. ലയമുള്ള ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു മോക്ഷത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു.

ര്‌൯൮. സജ്ജനം സേവിക്കണം, ആധാരം പിടിക്കണം.

ര്‌൯൯. അജ്ഞാനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കണം, നല്ലചിന്ത വിചാരിക്കണം.

ര്‌൱൦. രാജസ്ത്രീയെ! രക്ഷിതാവിന്റെ മാതാവെ!

ര്‌൱൧. മനസ്സുണത്തിന്റെ നിത്യമായ അമ്മ! ആയുസ്സിന്റെ മധുരനീയെ.

ര്‌൱൨. ഞങ്ങൾക്കു ശരണമെ! സങ്കടത്തിൽ സഹകതമെ!

ര്‌൱൩. ഞങ്ങൾ ഹാവാടെ മക്കൾ പാപികൾ, ദുരാശക്കാർ.

ര്‌൱൪. ദുരാശകളാൽജയിക്കപ്പെട്ടവരും സംപന്നമായുള്ളതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചവരും (ആയി.)

ഉത്ഥാപവം.

ര്വൃമ. കരഞ്ഞു വിളിക്കുന്നു രക്ഷയെ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ര്വൃന്ന. അനുക്രോശനം കൊണ്ടും ദയാദൎശനം കൊണ്ടും.

ര്വൃര. ഞങ്ങളെ നോക്കേണമെ താപവും പോക്കേണമെ.

ര്വൃവ. ജീവനാന്തത്തിങ്കലും മൃത്യുപൂൎവ്വത്തിങ്കലും.

ര്വൃൻ. ആശ്വാസമാകേണമെ അപ്പൊഴുതാകേണമെ.

ര്ൻര ഞങ്ങടെ ജീവഫലം, ശോകശോഭവത്തവഫലം.

ര്ൻഫ. ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടേണമെ ദുഃഖമകറ്റേണമെ.

ര്ൻവ. നാരികളിലുപരെ! അത്യന്ത ദയാപരെ!

ര്ൻന്ന. സുരസമായുക്തെ! വിശിഷ്ട മറിയമെ!

പൊതുവം

ര്വൃമ. കരഞ്ഞു വിളിക്കുന്നു, രക്ഷ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ര്വൃന്ന. അനുഗ്രഹം കൊണ്ടും മനഗുണമുള്ള കണ്ണു കൊണ്ടും.

ര്വൃര. ഞങ്ങളെ നോക്കേണമെ! സങ്കടവും തീൎക്കേണമെ.

ര്വൃവ. മരണനേരത്തിലും മരണത്തിന്നു മുൻപിലും.

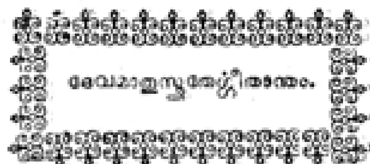
ര്വൃൻ. ആശ്വാസമാകേണമെ! അപ്പോൾ ഉതകേണമെ.

ര്ൻര. ഞങ്ങളുടെ ആയുസ്സിന്റെ ഫലവും നിന്റെ ഫലവുമായ ഈശോയെ.

ര്ൻഫ. ഞങ്ങൾക്കു കാട്ടേണമെ! ദുഃഖം അകറ്റേണമെ.

ര്ൻവ. സ്ത്രീകളിൽ ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവളെ! ഏറ്റിച്ചപ്പെട്ട ദയയുള്ളവളെ.

ര്ൻന്ന. എത്രയും രസമുള്ള മധുരമെ! നന്മനിറഞ്ഞ മറിയമെ! ആമ്മേൻ.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി